

O'REILLY®

Head First

C#

Rusz głową!

Doskonały podręcznik
do nauki programowania
w C# i .NET Core

Andrew Stellman
Jennifer Greene

Wydanie IV

Helion

Tytuł oryginału: Head First C#: A Learner's Guide to Real-World Programming with C# and .NET Core, 4th Edition

Tłumaczenie: Tomasz Walczak

ISBN: 978-83-8322-749-8

© 2021, 2023 Helion S.A.

Authorized Polish translation of the English edition of Head First C#, 4th Edition ISBN 9781491976708

© 2021 Jennifer Greene, Andrew Stellman

This translation is published and sold by permission of O'Reilly Media, Inc., which owns or controls all rights to publish and sell the same.

Microsoft, Windows, Visual Studio, MSDN, the .NET logo, Visual Basic, and Visual C# are registered trademarks of Microsoft Corporation.

All rights reserved. No part of this book may be reproduced or transmitted in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopying, recording or by any information storage retrieval system, without permission from the Publisher.

Wszelkie prawa zastrzeżone. Nieautoryzowane rozpowszechnianie całości lub fragmentu niniejszej publikacji w jakiegokolwiek postaci jest zabronione. Wykonywanie kopii metodą kserograficzną, fotograficzną, a także kopiowanie książki na nośniku filmowym, magnetycznym lub innym powoduje naruszenie praw autorskich niniejszej publikacji.

Wszystkie znaki występujące w tekście są zastrzeżonymi znakami firmowymi bądź towarowymi ich właścicieli.

Autor oraz wydawca dołożyli wszelkich starań, by zawarte w tej książce informacje były kompletne i rzetelne. Nie biorą jednak żadnej odpowiedzialności ani za ich wykorzystanie, ani za związane z tym ewentualne naruszenie praw patentowych lub autorskich. Autor oraz wydawca nie ponoszą również żadnej odpowiedzialności za ewentualne szkody wynikłe z wykorzystania informacji zawartych w książce.

Drogi Czytelniku!

Jeżeli chcesz ocenić tę książkę, zajrzyj pod adres

<https://helion.pl/user/opinie/cshr4v>

Możesz tam wpisać swoje uwagi, spostrzeżenia, recenzję.

Pliki z przykładami omawianymi w książce można znaleźć pod adresem:

<https://ftp.helion.pl/przyklady/cshru4.zip>

Helion S.A.

ul. Kościuszki 1c, 44-100 Gliwice

tel. 32 230 98 63

e-mail: helion@helion.pl

WWW: <https://helion.pl> (księgarnia internetowa, katalog książek)

Printed in Poland.

- Kup książkę
- Poleć książkę
- Oceń książkę

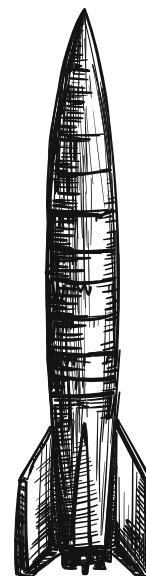
- Księgarnia internetowa
- Lubię to! » Nasza społeczność

Spis treści (skrótowy)

Spraw, by gra stała się ciekawsza! W dolnej części okna ma się pojawiać czas od rozpoczęcia gry. Czas ma stale biec naprzód, a zatrzymywać się dopiero po dopasowaniu ostatniego zwierzęcia.

Wprowadzenie	xxix
1. Zaczynj pisać programy w języku C#. <i>Utwórz coś wspaniałego... i to szybko</i>	1
2. Zanurz się w C#. <i>Instrukcje, klasy i kod</i>	49
Ćwiczenia z Unity nr 1. <i>Poznaj C# z Unity</i>	87
3. Obiekty — orientuj się! <i>Aby kod miał sens</i>	103
4. Typy i referencje. <i>Pobieranie referencji</i>	155
Ćwiczenia z Unity nr 2. <i>Pisanie kodu C# w Unity</i>	213
5. Hermetyzacja. <i>Zapewnij prywatność swoich sekretów</i>	227
6. Dziedziczenie. <i>Drzewo genealogiczne obiektów</i>	273
Ćwiczenia z Unity nr 3. <i>Instancje obiektów gry</i>	343
7. Interfejsy, rzutowanie i instrukcja „is”. <i>Spełnianie obietnic przez klasy</i>	355
8. Wyliczenia i kolekcje. <i>Porządkowanie danych</i>	405
Ćwiczenia z Unity nr 4. <i>Interfejsy użytkownika</i>	453
9. LINQ i lambdy. <i>Kontroluj swoje dane</i>	467
10. Odczyt i zapis plików. <i>Zachowaj dla mnie ostatni bajt</i>	529
Ćwiczenia z Unity nr 5. <i>Ray casting</i>	577
11. Kapitan Wspaniały. <i>Śmierć obiektu</i>	587
12. Obsługa wyjątków. <i>Gaszenie pożarów robi się nudne</i>	623
Ćwiczenia z Unity nr 6. <i>Nawigowanie po scenie</i>	651
Ćwiczenie do pobrania — <i>walka z bossem w grze w dopasowywanie zwierząt</i>	661
A. Projekty ASP.NET Core Blazor. <i>Przewodnik ucznia po Visual Studio for Mac</i>	663
B. Kata z programowania. <i>Podręcznik dla zaawansowanych i/lub niecierpliwych</i>	725
Skorowidz	729

Spis treści (z prawdziwego zdarzenia)

Wprowadzenie

C# według Twojego mózgu. Siedzisz i próbujesz się czegoś *nauczyć*, ale *mózg* stale Ci powtarza, że cała ta nauka *nie jest ważna*. Twój umysł mówi: „Lepiej wyjdź z pokoju i zajmij się ważniejszymi sprawami — dowiedz się, których dzikich zwierząt unikać, a także sprawdź, czy strzelanie z fuku nago to dobry pomysł”. W jaki sposób *możesz* oszukać mózg, aby uznał, że Twoje życie naprawdę zależy od nauki C#?

Dla kogo przeznaczona jest ta książka?	xxx
Wiemy, co sobie myślisz	xxxi
Wiemy, co sobie myśli Twój mózg	xxxi
Metapoznanie — myślenie o myśleniu	xxxiii
Oto co zrobiliśmy	xxxiv
Oto co możesz zrobić, aby zmusić swój mózg do posłuszeństwa	xxxv
Przeczytaj to	xxxvi
Zespół redaktorów merytorycznych	xxxiii
Podziękowania	xxxix

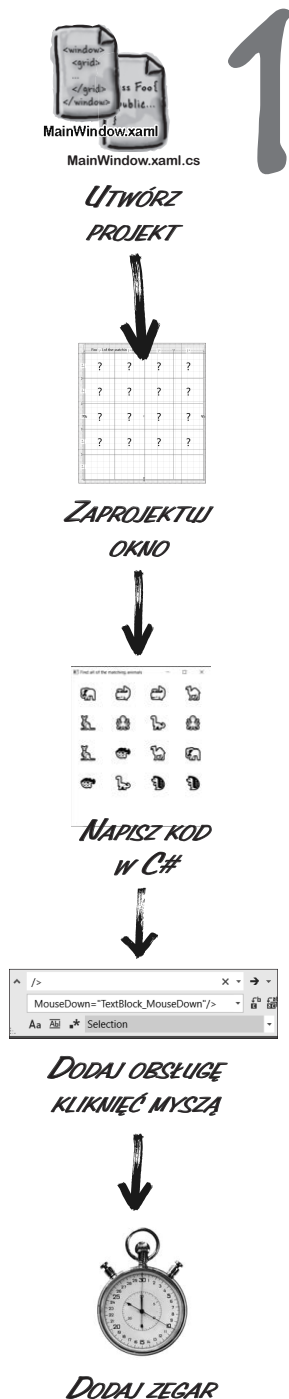

Zacznij pisać programy w języku C#

Utwórz coś wspaniałego... i to szybko

Chcesz tworzyć fantastyczne aplikacje... od razu?

C# to nowoczesny język programowania i cenne narzędzie, które masz na wyciągnięcie ręki. Ponadto w postaci Visual Studio otrzymujesz fantastyczne środowisko programistyczne z wysoce intuicyjnymi funkcjami, które sprawiają, że pisanie kodu jest tak łatwe, jak to możliwe. Visual Studio jest nie tylko znakomitym środowiskiem do pisania kodu, ale też **bardzo przydatnym narzędziem do nauki** i eksplorowania języka C#. Brzmi nieźle? Odwróć stronę i zabieraj się do programowania.

Dlaczego warto opanować C#?	2
Visual Studio jest narzędziem do pisania kodu oraz poznawania języka C#	3
Utwórz pierwszy projekt w Visual Studio	4
Napiszmy grę!	6
Proces tworzenia gry	7
Utwórz projekt WPF w Visual Studio	8
Użyj języka XAML do zaprojektowania okna	12
Zaprojektuj okno gry	13
Ustaw wielkość okna i podaj nagłówek za pomocą właściwości w XAML-u	14
Dodaj wiersze i kolumny do siatki w XAML-u	16
Wyrównaj wielkości wierszy i kolumn	17
Dodaj kontrolki TextBlock do siatki	18
Teraz możesz zacząć pisać kod gry	21
Wygeneruj metodę konfigurującą grę	22
Dokończ metodę SetUpGame	24
Uruchom program	26
Dodaj nowy projekt do systemu kontroli wersji	30
Następny krok tworzenia gry to dodanie obsługi kliknięć myszą	33
Spraw, aby kontrolki TextBlock reagowały na kliknięcia myszą	34
Dodaj kod metody TextBlock_MouseDown	37
Spraw, aby pozostałe kontrolki TextBlock wywoływały tę samą procedurę obsługi zdarzeń MouseDown	38
Ukończ grę, dodając zegar	39
Dodaj zegar do kodu gry	40
Użyj debugera do znalezienia przyczyny wyjątku	42
Dodaj resztę kodu i dokończ grę	46
Aktualizowanie kodu w systemie kontroli wersji	47

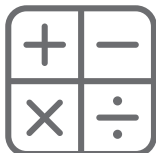
Zanurz się w C#

2

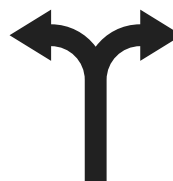
Instrukcje, klasy i kod

Nie jesteś jedynie użytkownikiem IDE. Jesteś programistą.

Za pomocą IDE możesz wykonać wiele zadań, ale nawet to środowisko nie zrobi wszystkiego za Ciebie. Visual Studio jest jednym z najbardziej zaawansowanych narzędzi programistycznych, jakie kiedykolwiek stworzono, ale **rozbudowane IDE** to tylko punkt wyjścia. Pora **zagłębić się w kod C#** i dowiedzieć się, jaką ma budowę, jak działa i jak można przejąć nad nim kontrolę. Nie ma ograniczeń w tym, co mogą robić Twoje aplikacje.

Przyjrzyj się plikom aplikacji konsolowej	50
W jednej przestrzeni nazw (i jednym pliku!) mogą się znajdować dwie klasy	52
Instrukcje są cegiełkami do tworzenia aplikacji	55
Programy używają zmiennych do pracy z danymi	56
Generowanie nowej metody używającej zmiennych	58
Dodaj do metody kod używający operatorów	59
Używanie debugera do obserwowania zmian zmiennych	60
Używanie operatorów do pracy ze zmiennymi	62
Instrukcje if służą do podejmowania decyzji	63
Pętle powtarzają wykonywanie operacji	64
Używanie fragmentów kodu do pisania pętli	67
Mechanika interfejsów użytkownika zależy od kontroltek	71
Tworzenie aplikacji WPF do eksperymentowania z kontrolkami	72
Dodawanie kontrolki TextBox do aplikacji	75
Dodawanie kodu C# do obsługi kontrolki TextBox	77
Dodawanie procedury obsługi zdarzeń dopuszczającej tylko dane liczbowe	79
Dodawanie suwaków w dolnym wierszu siatki	83
Dodawanie kodu C# do obsługi pozostałych kontroltek	84

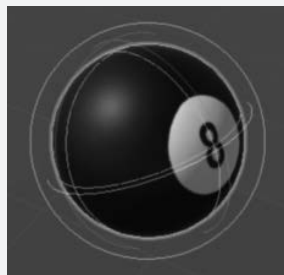
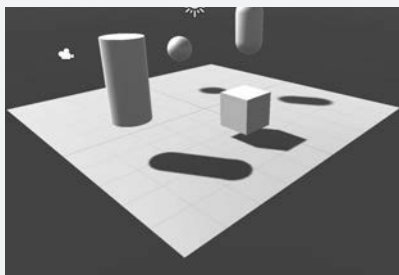

Ćwiczenia z Unity nr 1

Poznaj C# z Unity

Witaj w pierwszych **ćwiczeniach z Unity w C#**. **Rusz głową**. Pisanie kodu jest umiejętnością i, podobnie jak inne umiejętności, wymaga **praktyki i eksperymentowania**, jeśli chcesz robić postępy. Unity jest wartościowym narzędziem, które Ci w tym pomoże.

Unity jest rozbudowanym narzędziem do projektowania gier	88
Pobieranie Unity Hub	89
Używanie Unity Hub do tworzenia nowego projektu	90
Przejmij kontrolę nad układem Unity	91
Sceną jest środowisko 3D	92
Gry Unity są tworzone za pomocą obiektów gry (GameObject)	93
Używanie narzędzia przenoszenia do przesuwania obiektów gry	94
Okno Inspector wyświetla komponenty obiektów gry	95
Określ materiał kuli	96
Obracanie kuli	99
Bądź kreatywny!	102

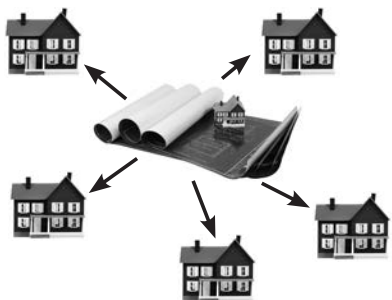
Obiekty — orientuj się!

3

Aby kod miał sens

Każdy program, jaki piszesz, ma rozwiązywać problem.

Gdy tworzysz program, zawsze warto najpierw się zastanowić, jaki *problem* ma rozwiązywać. To dlatego **obiekty** są tak przydatne. Umożliwiają ustrukturyzowanie kodu zgodnie z rozwiązywanym problemem, dzięki czemu możesz *skupić się na nim*, a nie na zawiłościach pisania kodu. Gdy korzystasz z obiektów we właściwy sposób i poświęcasz odpowiednią ilość czasu na ich zaprojektowanie, otrzymujesz kod *prosty* do napisania, a także łatwy do zrozumienia i modyfikowania.

Jeśli kod jest przydatny, można ponownie go wykorzystać	104
Niektóre metody przyjmują parametry i zwracają wartość	105
Napisz program, który wybiera karty	106
Utwórz aplikację konsolową PickRandomCards	107
Dokończ metodę PickSomeCards	108
Gotowa klasa CardPicker	110
Ania pracuje nad następną grą	113
Przygotuj papierowy prototyp klasycznej gry	116
Następny krok: zbuduj wersję WPF aplikacji do wybierania kart	118
StackPanel to kontener rozmieszczający inne kontrolki jedna nad drugą	119
Ponownie wykorzystaj klasę CardPicker w nowej aplikacji WPF	120
Użyj siatki i kontrolki StackPanel do określenia układu głównego okna	121
Przygotuj układ okna aplikacji desktopowej do wybierania kart	122
Ania może użyć obiektów do rozwiązania problemu	126
Klasa służy do tworzenia obiektów	127
Gdy tworzysz nowy obiekt na podstawie klasy, jest on nazywany jej instancją	128
Lepsze rozwiązanie dla Ani — wszystko dzięki obiektom	129
Instancja używa pól do śledzenia stanu	133
Dziękujemy za pamięć	136
Co program ma na myśli	137
Czasem kod jest mało czytelny	138
Używaj zrozumiałych nazw klas i metod	140
Zbuduj klasę reprezentującą ludzi	146
Istnieje łatwiejszy sposób na inicjowanie obiektów w C#	148
Użyj okna C# Interactive do uruchamiania kodu C#	154

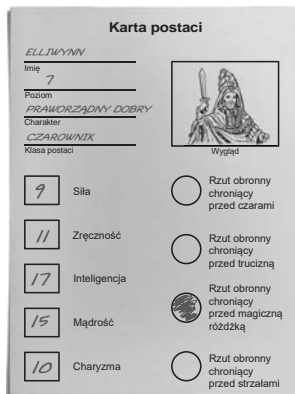
4

Typy i referencje

Pobieranie referencji

Czym byłyby aplikacje bez danych?

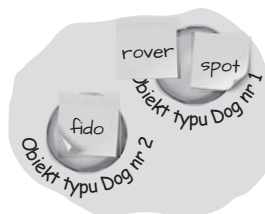
Zastanów się nad tym przez chwilę. Bez danych programy są... no cóż, trudno nawet wyobrazić sobie pisanie kodu bez danych. Potrzebujesz **informacji** od użytkownika i korzystasz z nich do generowania nowych informacji do zwrócenia. Prawie wszystko, co robisz w trakcie programowania, w jakiś sposób dotyczy **pracy z danymi**. W tym rozdziale poznasz tajniki **typów danych** i **referencji** w języku C#, zobaczysz, jak pracować z danymi w programach, a także dowiesz się kilku nowych rzeczy na temat **obiektów** (*i wiesz co — obiekty także są danymi!*).

Utworzenie referencji przypomina zapisanie nazwy na karteczce samoprzylepnej i przyklejenie jej do obiektu. Referencji używasz do nazywania obiektu, aby móc go później wskazać.

Oskar potrzebuje naszej pomocy!	156
Karty postaci służą do zapisywania różnych danych na kartce	157
Typ zmiennej określa, jakiego rodzaju dane może ona przechowywać	158
C# udostępnia kilka typów do przechowywania liczb całkowitych	159
Porozmawiajmy o łańcuchach znaków	161
Literal to wartość bezpośrednio zapisana w kodzie	162
Zmienne są jak kubek na dane	165
Także inne typy mają różne rozmiary	166
10 kilogramów danych w 5-kilogramowej torbie	167
Rzutowanie umożliwia kopiowanie wartości, których C# nie potrafi automatycznie przekształcić na inny typ	168
C# niektóre konwersje przeprowadza automatycznie	171
Gdy wywołujesz metodę, argumenty muszą być zgodne z typami parametrów	172
Pomóżmy Oskarowi w eksperymentach z punktami umiejętności	176
Użyj kompilatora C# do znalezienia błędnego wiersza kodu	178
Używaj zmiennych referencyjnych, aby uzyskać dostęp do obiektów	186
Wiele referencji i ich efekty uboczne	190
Obiekty komunikują się między sobą za pomocą referencji	198
Tablice przechowują wiele wartości	200
Tablice mogą zawierać zmienne referencyjne	201
null oznacza referencję, która nic nie wskazuje	203
Witaj w Budżetowych Kanapkach Jarka Niechlujka	208

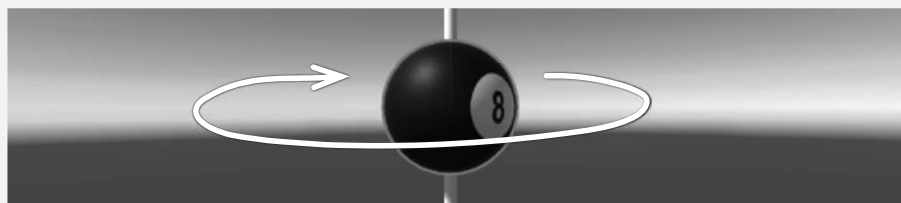

Ćwiczenia z Unity nr 2

Pisanie kodu C# w Unity

Unity nie jest *tylko* rozbudowanym, międzyplatformowym silnikiem i edytorem do budowania gier 2D i 3D oraz symulacji. Jest też **doskonałym narzędziem do nabierania praktyki w pisaniu kodu C#**. W tych ćwiczeniach nabierzesz wprawę w pisaniu kodu C# w projekcie w Unity.

Skrypty C# odpowiadają za działanie obiektów gry	214
Dodaj skrypt C# do obiektu gry	215
Napisz kod C# do rotowania kuli	216
Dodaj punkt przerwania i zdebuguj grę	218
Użyj debugera, aby zrozumieć działanie wartości Time.deltaTime	219
Dodaj walec, aby zobaczyć, gdzie znajduje się oś Y	220
Dodaj do klasy pola określające kąt i szybkość rotacji	221
Użyj wywołania Debug.DrawRay, aby zbadać działanie wektorów trójwymiarowych	222
Uruchom grę, aby zobaczyć promień w widoku Scene	223
Rotowanie bili względem punktu sceny	224
Użyj Unity, aby przyjrzeć się rotacji i wektorom	225
Bądź kreatywny!	226

Hermetyzacja

5

Zapewnij prywatność swoich sekretów**Czy marzyłeś kiedyś o odrobinie prywatności?**

Obiekty czasem czują się podobnie. Tak jak Ty nie chcesz, aby osoby, którym nie ufasz, czytały Twój dziennik lub przeglądały wyciągi bankowe, dobre obiekty nie pozwalają *innym* obiektom podglądać swoich pól. W tym rozdziale poznasz wartość **hermetyzacji**. Jest to mechanizm programistyczny pomagający pisać kod łatwy do modyfikowania i stosowania oraz odporny na próby niewłaściwego użycia. **Zapewnisz prywatność danym obiektów** oraz dodasz **właściwości** zabezpieczające dostęp do tych danych.

SwordDamage
Roll
MagicMultiplier
FlamingDamage
Damage
CalculateDamage
SetMagic
SetFlaming

Pomóż Oskarowi w definiowaniu rzutów obrażeń	228
Napisz aplikację konsolową do obliczania obrażeń	229
Zaprojektuj kod XAML dla wersji WPF kalkulatora obrażeń	231
Kod zaplecza kalkulatora obrażeń	232
Rozmowy przy stole (a może — dyskusja nad kostkami?)	233
Spróbuj wyeliminować błąd	234
Użyj metody Debug.WriteLine do wyświetlania informacji diagnostycznych	235
Łatwo jest przypadkowo błędnie użyć obiektów	238
Hermetyzacja oznacza utworzenie niektórych danych klasy jako prywatnych	239
Użyj hermetyzacji do kontrolowania dostępu do metod i pól klasy	240
Ale czy pole RealName NAPRAWDĘ jest chronione?	241
Prywatne pola i metody są dostępne tylko w instancjach tej samej klasy	242
Po co jest hermetyzacja? Potraktuj obiekt jak czarną skrzynkę...	247
Zastosuj hermetyzację, aby ulepszyć klasę SwordDamage	251
Hermetyzacja zapewnia bezpieczeństwo danych	252
Napisz aplikację konsolową do testowania klasy PaintballGun	253
Właściwości ułatwiają hermetyzację	254
Zmodyfikuj metodę Main, aby używała właściwości Balls	255
Automatycznie implementowane właściwości upraszczają kod	256
Użyj prywatnego settera, aby utworzyć właściwość tylko do odczytu	257
Co zrobić, aby zmienić pojemność magazynka?	258
Do inicjowania właściwości użyj konstruktora z parametrami	259
Podaj argumenty, gdy używasz słowa kluczowego new	260

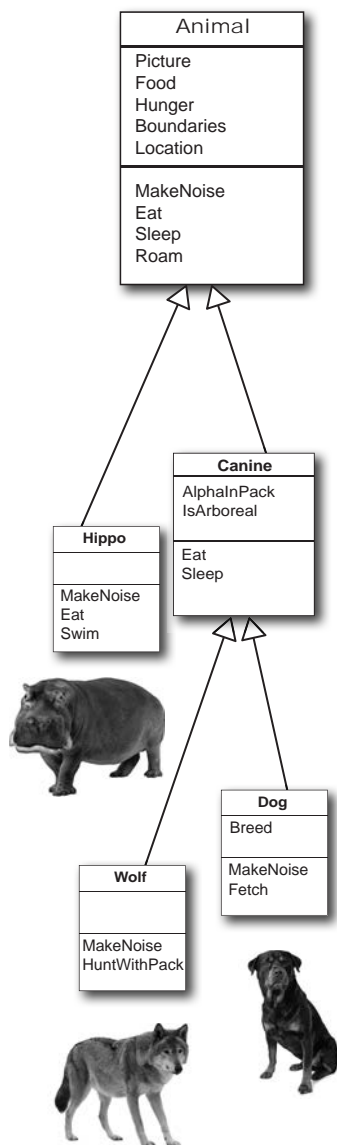
RealName: „Henryk Janik”
 Alias: „Damian Marczuk”
 Password: „kruk lata o północy”

Dziedziczenie

Drzewo genealogiczne obiektów

Czasem **CHCESZ** być taki jak Twoi rodzice.

Czy natrafiłeś kiedyś na klasę, która robi *prawie* dokładnie to, co ma robić *Twoja* klasa? Czy nasza Cię myśl, że gdybyś tylko mógł *zmienić kilka rzeczy*, klasa byłaby idealna? Dzięki **dziedziczeniu** możesz **rozszerzać** istniejące klasy. W ten sposób nowa klasa otrzyma wszystkie operacje starej, zachowując **swobodę** wprowadzania zmian, a Ty będziesz mógł dostosować nową klasę do swoich potrzeb. Dziedziczenie jest jedną z najważniejszych koncepcji i technik w języku C#. Dzięki niemu możesz **uniknąć powtórzeń w kodzie**, uzyskać dokładniejszy **model rzeczywistego świata** i budować aplikacje, które są **łatwiejsze w konserwacji** i **mniej narażone na błędy**.

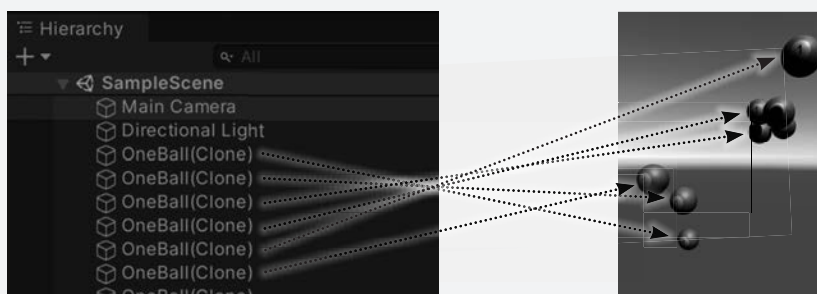
Obliczanie obrażeń od DODATKOWYCH broni	274
Użyj instrukcji switch do dopasowywania wartości	275
Jeszcze jedna sprawa — czy możemy obliczyć obrażenia od sztyletu? I od buławy?	277
Zastosowanie dziedziczenia pozwala napisać kod tylko raz	278
Zbuduj model klas, zaczynając od klas ogólnych i przechodząc do bardziej wyspecjalizowanych	279
Jak zaprojektujesz symulator zoo?	280
Każda podklasa rozszerza klasę bazową	285
Użyj dwukropka, aby rozszerzyć klasę bazową	290
W podklasie można przesłaniać metody, aby modyfikować lub zastępować odziedziczone składowe	292
Niektóre składowe są implementowane tylko w podklasie	297
Użyj debugera, aby zrozumieć przesłanianie	298
Zbuduj aplikację, aby lepiej poznać słowa kluczowe virtual i override	300
Podklasa może ukrywać metody z klasy bazowej	302
Używaj słów kluczowych override i virtual do dziedziczenia operacji	304
Gdy klasa bazowa zawiera konstruktor, w podklasie trzeba go wywołać	307
Pora ukończyć zadanie dla Oskara	309
Zbuduj system zarządzania rojem pszczoł	316
Klasa Queen — jak królowa zarządza robotnicami?	318
Interfejs użytkownika: dodaj kod XAML głównego okna	319
Sprzężenie zwrotne wpływa na grę w zarządzanie rojem	328
Na podstawie niektórych klas nigdy nie należy tworzyć obiektów	332
Klasy abstrakcyjne celowo są niekompletne	334
Jak wspominaliśmy, niektórych klas nie należy używać do tworzenia obiektów	336
Metoda abstrakcyjna nie ma ciała	337
Właściwości abstrakcyjne działają tak jak metody abstrakcyjne	338

Ćwiczenia z Unity nr 3

Instancje obiektów gry

C# jest językiem obiektowym, a ponieważ celem ćwiczeń z Unity w książce *Rusz głową. C# jest praktykowanie pisania kodu w C#*, zrozumiałe jest, że w tych ćwiczeniach skupisz się na tworzeniu obiektów.

Zbudujmy grę w Unity!	344
Utwórz nowy materiał w katalogu Materials	345
Wygeneruj bilę w losowym punkcie sceny	346
Użyj debugera, aby zrozumieć wywołanie Random.value	347
Przekształć obiekt gry w obiekt prefab	348
Utwórz skrypt do sterowania grą	349
Dołącz skrypt do głównej kamery	350
Wciśnij Play, aby uruchomić kod	351
Użyj okna Inspector do pracy z instancjami obiektów gry	352
Wykorzystaj silnik fizyki, aby uniknąć pokrywania się bil	353
Bądź kreatywny!	354

Interfejsy, rzutowanie i instrukcja „is”

7

Spełnianie obietnic przez klasy

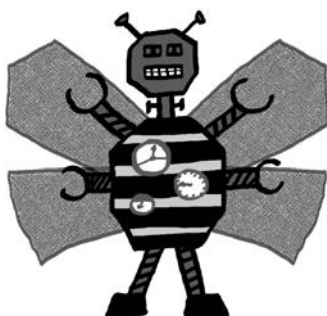
Chcesz, aby obiekt wykonywał określone zadanie? Zastosuj interfejs.

Czasem programista chce pogrupować obiekty na podstawie **tego, co potrafią robić**, a nie na bazie klas, po jakich dziedziczą. **Interfejsy** to umożliwiają. Możesz użyć interfejsu do zdefiniowania **określonego zadania**. Każda instancja klasy **implementującej** dany interfejs *gwarantuje wykonanie tego zadania* niezależnie od tego, po jakich klasach dziedziczy. Aby ten mechanizm działał, każda klasa implementująca interfejs musi zobowiązać się do **spełnienia wszystkich obietnic** — w przeciwnym razie kompilator połamie jej kolana, rozumiesz?

Chrońcie
rój za wszelką cenę.

Tak jest,
pani!

Rój został zaatakowany!	356
Można zastosować rzutowanie, aby wywołać metodę DefendHive	357
Interfejs definiuje metody i właściwości, jakie klasa musi implementować	358
Nabierz wprawę w używaniu interfejsów	360
Nie możesz utworzyć obiektu typu interfejsu, ale możesz utworzyć referencję do interfejsu	366
Referencje typów interfejsowych są zwykłymi referencjami do obiektów	369
RoboPszczola 4000 potrafi wykonywać pracę robotnic bez zużywania cennego miodu	370
Właściwość Job interfejsu IWorker to prowizorka	374
Do sprawdzania typu obiektu użyj instrukcji „is”	375
Użyj „is” do uzyskania dostępu do metod w podklasie	376
Co zrobić, jeśli inne zwierzęta też mają pływać lub polować w stadzie?	378
Używaj interfejsów do pracy z klasami, które wykonują to samo zadanie	379
Bezpiecznie poruszaj się po hierarchii klas za pomocą instrukcji „is”	380
C# udostępnia też inne narzędzie do bezpiecznej konwersji typów: słowo kluczowe „as”	381
Stosuj rzutowanie w górę i w dół, aby poruszać się po hierarchii klas	382
Rzutowanie w górę przekształca obiekt typu CoffeeMaker w obiekt typu Appliance	384
Rzutowanie w dół zmienia obiekt typu Appliance ponownie w obiekt typu CoffeeMaker	385
Rzutowanie w górę i w dół działa także dla interfejsów	386
Interfejsy mogą dziedziczyć po innych interfejsach	388
Interfejsy mogą zawierać składowe statyczne	395
Domyślne implementacje zawierają ciało metod interfejsów	396
Dodaj metodę ScareAdults z implementacją domyślną	397
Wiązanie danych powoduje automatyczną aktualizację kontrolki WPF	399
Zmodyfikuj system zarządzania rojem, aby używał wiązania danych	400
Polimorfizm oznacza, że jeden obiekt może przyjmować wiele różnych postaci	403

Wyliczenia i kolekcje

8

Porządkowanie danych

Dane nie zawsze są tak uporządkowane, jak byś sobie tego życzył.

W praktyce nie otrzymujesz danych w postaci uporządkowanych porcji i elementów. Nic z tego — dane będą trafiać do Ciebie w postaci rozmaitych **ładunków, stert i wiązek**. Będziesz potrzebować rozbudowanych narzędzi, aby je wszystkie uporządkować. Przydadzą Ci się do tego **wyliczenia i kolekcje**. Wyliczenia to typy, które pozwalają zdefiniować poprawne wartości do kategoryzowania danych. Kolekcje są specjalnymi obiektami przechowującymi wiele wartości. Pozwalają **przechowywać i sortować** wszelkie dane, jakie program musi przetwarzać, oraz **zarządzać** nimi. Dzięki temu możesz przeznaczyć czas na zastanowienie się nad programem pracującym z danymi, a obsługą ich samych zajmą się kolekcje.

Rzadko używana karta „księżę bawotów”.

Łańcuchy znaków nie zawsze nadają się do przechowywania kategorii danych	406
Wyliczenia umożliwiają pracę ze zbiorem poprawnych wartości	407
Wyliczenia umożliwiają reprezentowanie liczb za pomocą nazw	408
Moglibyśmy użyć tablicy do tworzenia talii kart...	411
Listy umożliwiają łatwe przechowywanie kolekcji czegokolwiek	413
Listy dają więcej możliwości niż tablice	414
Utwórzmy aplikację do przechowywania butów	417
Generyczne kolekcje mogą przechowywać wartości dowolnego typu	420
Inicjalizatory kolekcji są podobne do inicjalizatorów obiektów	426
Utwórzmy listę kaczek	427
Listy są proste, ale SORTOWANIE bywa skomplikowane	428
Interfejs <code>IComparable<Duck></code> pomaga liście sortować kaczki	429
Użyj obiektu typu <code>IComparer</code> , aby poinformować listę, jak sortować elementy	430
Utwórz obiekt komparatora	431
Przesłonięcie metody <code>ToString</code> umożliwia obiektowi opisywanie samego siebie	435
Zaktualizuj pętle <code>foreach</code> , aby obiekty typów <code>Duck</code> i <code>Card</code> wyświetlały informacje o sobie w konsoli	436
Możesz zrzutować w górę całą listę, używając interfejsu <code>IEnumerable<T></code>	440
Użyj słownika do przechowywania kluczy i wartości	442
Przegląd możliwości słowników	443
Napisz program używający słownika	444
Jeszcze WIĘCEJ typów kolekcji...	445
Kolejka to kolekcja typu FIFO (first in, first out)	446
Stos to kolekcja typu LIFO (last in, last out)	447
Ćwiczenie do pobrania — dwie talie	452

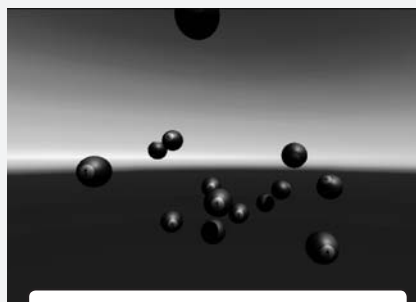

Ćwiczenia z Unity nr 4

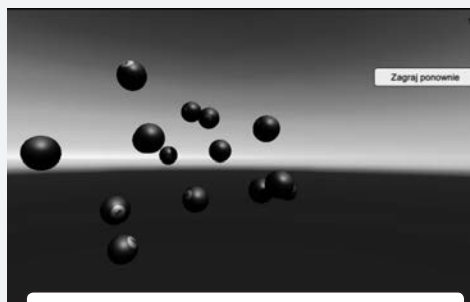
Interfejsy użytkownika

W poprzednich ćwiczeniach z Unity zacząłeś pisać grę, używając obiektów prefab do tworzenia obiektów gry, które pojawiają się w losowych punktach przestrzeni gry trójwymiarowej i latają po ekranie. W tych ćwiczeniach z Unity będziesz kontynuować te prace, co pozwoli Ci wykorzystać wiedzę na temat interfejsów z C# i inne informacje.

Dodaj wynik zwiększany po kliknięciu bili przez gracza	454
Dodaj dwa różne tryby gry	455
Dodaj tryb gry	456
Dodaj interfejs użytkownika do gry	458
Skonfiguruj obiekt Text wyświetlający wynik w interfejsie użytkownika	459
Dodaj przycisk, który wywołuje metodę uruchamiającą grę	460
Dodaj kod obsługi przycisku Zagraj ponownie i pola z wynikiem	461
Dokończ kod gry	462
Wykaż się kreatywnością!	466

Ten zrzut przedstawia grę w trybie rozgrywki. Bile są dodawane, a gracz może je klikać, aby poprawić wynik.

Po dodaniu ostatniej bili gra przechodzi w tryb „Koniec gry”. Wyświetlany jest przycisk „Zagraj ponownie”, a gra nie dodaje nowych bil.

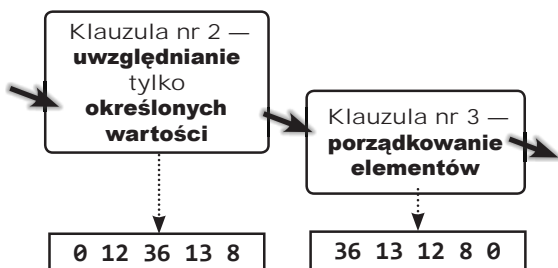
LINQ i lambdy

Kontroluj swoje dane

9

Świat jest sterowany przez dane. Wszyscy musimy nauczyć się w nim żyć.

Minęły już dni, kiedy można było dniami, a nawet tygodniami programować bez przetwarzania dużych ilości danych. Dziś **wszystko kręci się wokół danych**. Tu właśnie przydaje się technologia LINQ. Jest to mechanizm języka C# i platformy .NET, który nie tylko pozwala w intuicyjny sposób pisać kwerendy danych z kolekcji platformy .NET, ale też **grupować dane** i **scalać dane z różnych źródeł**. W tym rozdziale dodasz **testy jednostkowe**, aby mieć pewność, że kod działa w oczekiwany sposób. Gdy już nauczysz się przekształcać dane na możliwe do przetworzenia porcje, zastosujesz **wyrażenia lambda**, aby zrefaktoryzować kod C#, by był jeszcze bardziej zwięzły.

Jacek jest wielkim fanem Kapitana Wspaniałego	468
Użyj technologii LINQ do pisania kwerend dotyczących kolekcji	470
LINQ działa dla każdego obiektu z implementacją interfejsu IEnumerable<T>	472
Składnia kwerend LINQ	475
LINQ działa dla obiektów	477
Użyj kwerendy LINQ do ukończenia aplikacji dla Jacka	478
Słowo kluczowe var powoduje, że C# wywnioskowuje typy zmiennych	480
Kwerendy LINQ są wykonywane dopiero, gdy chcesz użyć ich wyników	487
Użyj kwerendy grupującej do rozdzielenia sekwencji na grupy	488
Użyj kwerend złączających do scalania danych z dwóch sekwencji	491
Użyj słowa kluczowego new do utworzenia typu anonimowego	492
Dodaj projekt z testami jednostkowymi do aplikacji zarządzającej kolekcją komiksów Jacka	502
Napisz pierwszy test jednostkowy	503
Napisz test jednostkowy metody GetReviews	505
Napisz testy jednostkowe uwzględniające przypadki brzegowe i nietypowe dane	506
Użyj operatora => do tworzenia wyrażeń lambda	508
Jazda próbna z lambda	509
Refaktoryzacja kodu dotyczącego klaunów za pomocą lambda	510
Użyj operatora ?: do podejmowania decyzji w lambda	513
Wyrażenia lambda i LINQ	514
Kwerendy LINQ można zapisywać jako łańcuch metod LINQ	515
Użyj operatora => do tworzenia wyrażeń switch	517
Omówienie klasy Enumerable	521
Ręczne tworzenie sekwencji umożliwiającej wyliczenie	522
Użyj instrukcji yield return do tworzenia własnych sekwencji	523
Użyj instrukcji yield return, aby zrefaktoryzować klasę ManualSportSequence	524
Ćwiczenie do pobrania: Go Fish	527

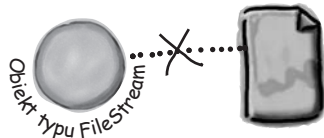
10

Odczyt i zapis plików

Zachowaj dla mnie ostatni bajt

Czasem opłaca się być (wy)trwałym.

Do tej pory wszystkie omawiane programy miały krótki czas życia. Były uruchamiane, działały przez pewien czas, po czym kończyły pracę. Jednak ten model nie zawsze wystarcza — zwłaszcza gdy przetwarzasz ważne informacje. Potrzebna jest możliwość **zapisywania pracy**. W tym rozdziale zobaczysz, jak **zapisywać dane w pliku**, a także jak **wczytywać informacje** z pliku. Poznasz też **strumienie**, dowiesz się, jak zapisywać obiekty w plikach z użyciem **serializacji**, i przyjrzyj się bitom i bajtom w **danych szesnastkowych, Unicode i dwójkowych**.

W .NET do odczytu i zapisu danych używane są strumienie	530
Różne strumienie wczytują i zapisują różne dane	531
Klasa FileStream wczytuje i zapisuje bajty w plikach	532
Zapis tekstu w pliku w trzech prostych krokach	533
Kanciarz realizuje następny diaboliczny plan	534
Użyj klasy StreamReader do odczytu pliku	537
Dane mogą przechodzić przez więcej niż jeden strumień	538
Używanie statycznych klas File i Directory do pracy z plikami i katalogami	542
IDisposable gwarantuje, że obiekty zostaną poprawnie zamknięte	545
Użyj klasy MemoryStream do strumieniowania danych do pamięci	547
Co dzieje się z obiektem w czasie serializacji?	553
Czym dokładnie JEST stan obiektu? Co trzeba zapisać?	554
Użyj klasy JsonSerializer do serializacji obiektów	556
Format JSON obejmuje tylko dane, a nie specyficzne typy języka C#	559
Następny krok — zanurzenie się w dane	561
Łańcuchy znaków w C# są kodowane w formacie Unicode	563
Visual Studio bardzo dobrze współdziała z Unicode	565
Platforma .NET używa formatu Unicode do przechowywania znaków i tekstu	566
C# może wykorzystać tablice bajtów do przenoszenia danych	568
Użyj klasy BinaryWriter do zapisu danych binarnych	569
Użyj klasy BinaryReader do wczytania danych	570
Przeglądarka danych szesnastkowych pozwala zobaczyć bajty z pliku	572
Użyj metody Stream.Read do wczytania bajtów ze strumienia	574
Zmodyfikuj przeglądarkę danych szesnastkowych, aby używała argumentów z wiersza poleceń	575
Ćwiczenie do pobrania — zabawa w chowanego	576

Eureka! →

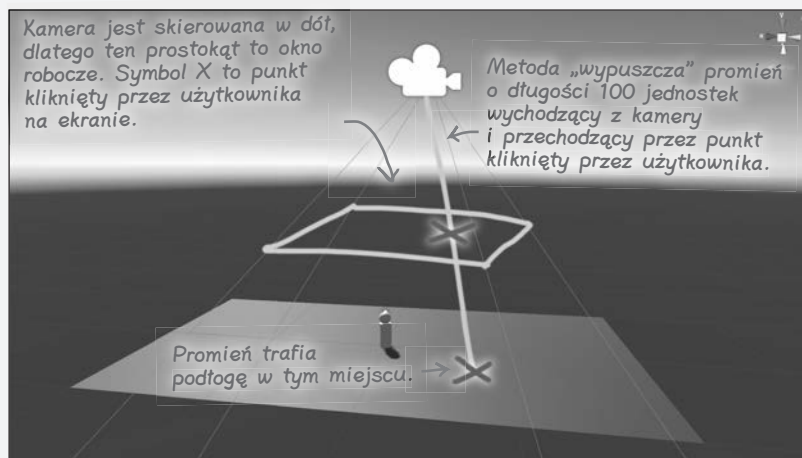

Ćwiczenia z Unity nr 5

Ray casting

Gdy konfigurujesz scenę w Unity, tworzysz wirtualny trójwymiarowy świat, w którym postacie z gry mogą się poruszać. Jednak w większości gier wiele wydarzeń nie jest bezpośrednio kontrolowanych przez gracza. W jaki więc sposób obiekty poruszają się po scenie? W tych ćwiczeniach zobaczysz, jak C# może w tym pomóc.

Utwórz nowy projekt w Unity i zacznij przygotowywać scenę	578
Przygotuj kamerę	579
Utwórz obiekt gry reprezentujący gracza	580
Wprowadzenie do systemu nawigowania w Unity	581
Przygotowanie siatki nawigacyjnej	582
Spraw, aby postać automatycznie poruszała się po obszarze gry	583

KAPITAN WSPANIAŁY

ŚMIERĆ OBIEKTU

C#. Rusz głową

4 zł

Rozdział
11.

Życie i śmierć obiektu	590
Używaj (ostrożnie) klasy GC do wymuszania odśmiecania pamięci	591
Finalizator obiektu — Twoja ostatnia szansa, by coś ZROBIĆ	592
Kiedy DOKŁADNIE uruchamiany jest finalizator?	593
Finalizatory nie mogą zależeć od innych obiektów	595
Struktura wygląda jak obiekt...	599
Wartości są kopiowane; referencje są przypisywane	600
Struktury są typami bezpośrednimi; klasy są typami referencyjnymi	601
Stos a sterta — więcej o pamięci	603
Używaj parametrów out, aby zwrócić z metody więcej niż jedną wartość	606
Przekazywanie przez referencję z użyciem modyfikatora ref	607
Używaj parametrów opcjonalnych do podawania wartości domyślnych	608
Referencja null nie wskazuje żadnego obiektu	609
Typy referencyjne niedopuszczające null pomagają unikać wyjątków NRE	610
Operator ?? pomaga radzić sobie z null	611
Typy bezpośrednie dopuszczające null mogą równać się null i być bezpiecznie obsługiwane	612
Kapitan Wspaniały — ale nie do końca	613
Metody rozszerzające dodają nowe operacje do ISTNIEJĄCYCH klas	617
Rozszerzanie typu podstawowego — string	619

Obsługa wyjątków

12

Gaszenie pożarów staje się nudne

Programiści nie powinni być strażakami.

Cieżko pracowałeś, przedzierając się przez podręczniki techniczne i kilka wciągających książek z serii *Rusz głową*, i dotarłeś na sam szczyt swojej profesji. Ale spanikowani współpracownicy nadal dzwonią do Ciebie w środku nocy, ponieważ **Twój program się zawiesza** lub **nie działa tak, jak powinien**. Nic nie wybijają programistów z rytmu tak, jak konieczność wyeliminowania dziwnego błędu. Jednak dzięki **obsłudze wyjątków** możesz pisać kod **radzący sobie z problemami**, które się pojawiają. Jeszcze lepsze jest to, że możesz nawet zaplanować działania na wypadek takich problemów, aby program **kontynuował działanie** po ich wystąpieniu.


```
int[] anArray = { 3, 4, 1, 11 };
int aValue = anArray[15];
```

Obiekt typu Exception

Nazwa	Wartość	Typ
Exception	"Index was outside the bounds of the array."	System.IndexO...
Data	(System.Collections.ListDictionaryInternal)	System.Collect...
HResult	-2146233080	int
HelpLink	null	string
InnerException	null	System.Excepti...
Message	"Index was outside the bounds of the array."	string
Source	"ConsoleApp3"	string
StackTrace	" at ConsoleApp3.Program.Main(String[] ar..."	string
TargetSite	(Void Main(System.String[]))	System.Reflecti...
Static members		
Non-Public members		

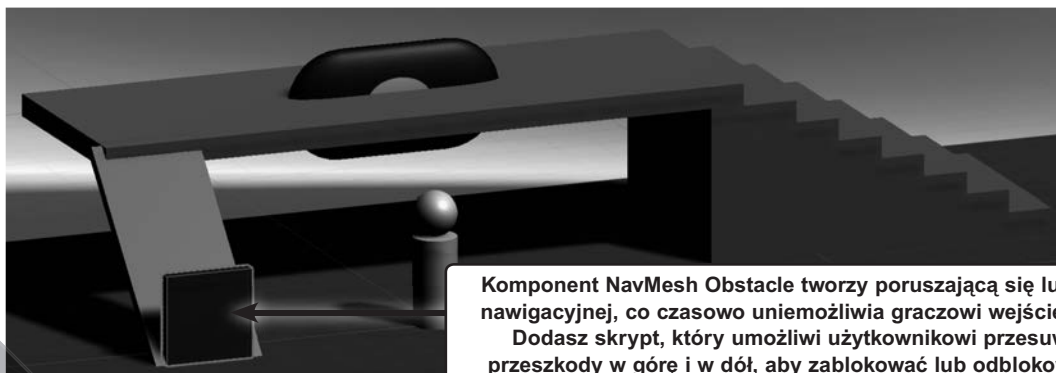
Przeglądarka danych szesnastkowych wczytuje nazwę pliku z wiersza poleceń	624
Gdy program zgłasza wyjątek, CLR generuje obiekt wyjątku	628
Wszystkie obiekty wyjątków dziedziczą po klasie System.Exception	629
Istnieją pliki, które nie umożliwiają wykonania rzutu szesnastkowego	632
Co się dzieje, gdy wywoływana metoda jest ryzykowna?	633
Obsługa wyjątków za pomocą bloków try-catch	634
Użyj debugera do przesłedzenia przepływu sterowania w bloku try-catch	635
Jeśli masz kod, który trzeba ZAWSZE uruchamiać, użyj bloku finally	636
Ogólny blok catch obsługuje wyjątki typu System.Exception	637
Używaj wyjątku odpowiedniego do sytuacji	642
Filtry wyjątków pomagają tworzyć precyzyjne bloki do ich obsługi	646
Najgorszy blok catch W HISTORII — ogólny blok catch z komentarzami	648
Tymczasowe rozwiązania są akceptowalne (tymczasowo)	649

Ćwiczenia z Unity nr 6

Nawigowanie po scenie

W poprzednich ćwiczeniach z Unity utworzyłeś scenę z podłogą (płaszczyzną) i gracza (kulę powiązaną z walcem). Ponadto użyłeś siatki nawigacyjnej, obiektu NavMesh Agent i ray castingu, aby gracz podążał w miejsca kliknięcia myszą na scenie. W tych ćwiczeniach dodasz elementy do sceny, używając C#.

Zacznijmy od miejsca, w którym zakończyliśmy poprzednie ćwiczenia z Unity	652
Dodaj platformę do sceny	653
Użyj opcji wstępnego obliczania, aby umożliwić chodzenie po platformie	654
Dodaj schody i rampę do siatki nawigacyjnej	655
Rozwiąż problem z wysokością w siatce nawigacyjnej	657
Dodaj komponent NavMesh Obstacle	658
Dodaj skrypt do przesuwania przeszkody w górę i w dół	659
Wykaż się kreatywnością!	660

Komponent NavMesh Obstacle tworzy poruszającą się lukę w siatce nawigacyjnej, co czasowo uniemożliwia graczowi wejście po rampie. Dodasz skrypt, który umożliwi użytkownikowi przesuwanie tej przeszkody w górę i w dół, aby zablokować lub odblokować rampę.

Projekty ASP.NET Core Blazor

Przewodnik ucznia po Visual Studio for Mac

Twój Mac jest pełnoprawnym obywatelem w świecie C# i .NET.

A

Dlaczego powinieneś opanować C#?	664
Utwórz pierwszy projekt w Visual Studio	666
Napiszmy grę!	670
Utwórz projekt WebAssembly platformy Blazor w Visual Studio	672
Uruchom aplikację sieciową Blazor w przeglądarce	674
Teraz jesteś gotowy, by zacząć pisać kod aplikacji	676
Dokończ tworzenie listy emoji i wyświetl ją w aplikacji	680
Rozmieść zwierzęta w losowej kolejności	682
Uruchamianie gry w debugerze	684
Dodaj nowy projekt do systemu kontroli wersji	688
Dodaj kod C# do obsługi kliknięć myszą	689
Dodaj procedury obsługi kliknięć do przycisków	690
Przetestuj kod obsługi zdarzeń	692
Użyj debugera do rozwiązania problemu	693
Namierz błąd, który powoduje problem	696
Dodaj kod do resetowania gry po jej ukończeniu	698
Dodaj zegar do kodu gry	702
Uporządkuj menu nawigacyjne	704
Kontrolki wpływają na mechanikę interfejsów użytkownika	706
Utwórz nowy projekt WebAssembly platformy Blazor	707
Utwórz stronę z suwakiem	708
Dodaj do aplikacji pole na dane tekstowe	710
Dodaj do aplikacji okna wyboru koloru i daty	713
Następne zadanie — zbuduj bazującą na platformie Blazor wersję aplikacji do wybierania kart	714
Układ strony jest określany za pomocą wierszy i kolumn	716
Wiązanie danych umożliwia modyfikowanie zmiennej za pomocą suwaka	717
Witaj w Budżetowych Kanapkach Jarka Niechluj!	720

B

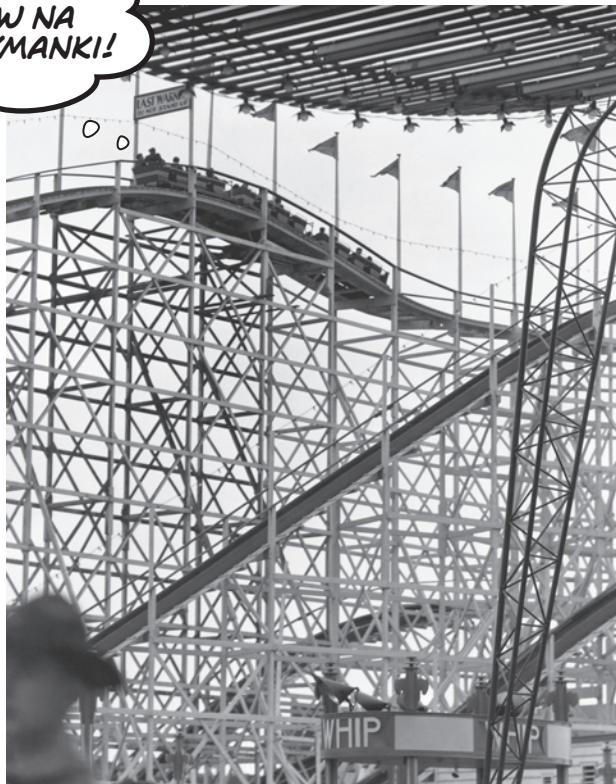
Kata z programowania

Podręcznik dla zaawansowanych i/lub niecierpliwych

1. Zaczynij pisać programy w języku C#

Utwórz coś wspaniałego... i to szybko!

JESTEM GOTÓW NA
JAZDĘ BEZ TRZYMANKI!

Chcesz tworzyć fantastyczne aplikacje... od razu?

C# to nowoczesny język programowania i cenne narzędzie, które masz na wyciągnięcie ręki. Ponadto w postaci **Visual Studio** otrzymujesz **fantastyczne środowisko programistyczne** z wysoce intuicyjnymi funkcjami, które sprawiają, że pisanie kodu jest tak łatwe, jak to możliwe. Visual Studio jest nie tylko znakomitym środowiskiem do pisania kodu, ale też **bardzo przydatnym narzędziem do nauki** i eksplorowania języka C#. Brzmi niezłe? Odwróć stronę i zabieraj się do programowania.

Dlaczego warto opanować C#?

C# jest prostym, nowoczesnym językiem, który umożliwia uzyskanie niezwykłych efektów. W trakcie nauki C# poznasz nie tylko sam język. C# otworzy przed Tobą cały świat platformy .NET i da Ci dostęp do otwartej platformy o wielkich możliwościach, która pozwala na pisanie aplikacji różnego rodzaju.

Visual Studio jest Twoją przepustką do języka C#

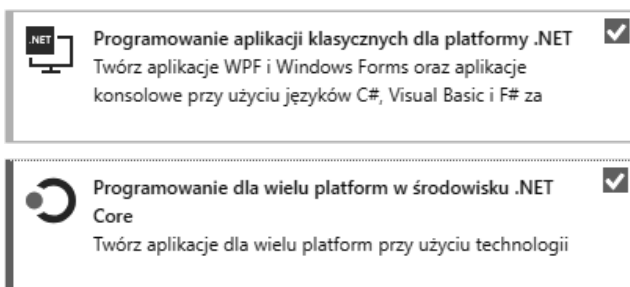
Jeśli jeszcze nie zainstalowałaś środowiska Visual Studio 2019, pora to zrobić. Otwórz stronę visualstudio.microsoft.com i **pobierz wersję Visual Studio Community**. Jeżeli masz ją już zainstalowaną, uruchom instalator środowiska Visual Studio, aby zaktualizować zainstalowane komponenty.

Upewnij się, że instalujesz środowisko Visual Studio, a nie Visual Studio Code.

Visual Studio Code jest świetnym otwartym edytorem kodu działającym w różnych systemach, ale nie jest dostosowany do programowania na platformie .NET tak dobrze jak Visual Studio. To dlatego w tej książce to Visual Studio będzie używane jako narzędzie do nauki i poznawania C#.

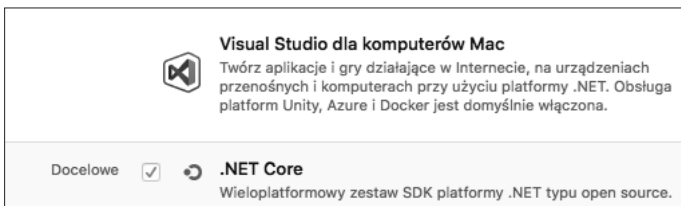
Jeśli używasz systemu Windows...

Koniecznym jest zaznaczyć opcje umożliwiające programowanie dla wielu platform w środowisku .NET Core i programowanie aplikacji desktopowych na platformę .NET. Nie zaznaczaj jednak opcji *Opracowywanie gier za pomocą aparatu Unity*. W dalszych rozdziałach książki zajmiesz się programowaniem gier 3D z użyciem silnika Unity, ale zainstalujesz go osobno.

Jeśli używasz systemu Mac...

Pobierz i uruchom instalator środowiska Visual Studio for Mac. Upewnij się, że zaznaczona jest docelowa platforma .NET Core.

W systemie Windows możesz też tworzyć projekty ASP.NET! Wystarczy zaznaczyć opcję „Opracowywanie zawartości dla platformy ASP.NET i sieci Web” w trakcie instalowania środowiska Visual Studio.

Większość aplikacji z tej książki to aplikacje konsolowe na platformę .NET Core, które działają w systemach Windows i Mac. W niektórych rozdziałach opisane są projekty dla systemu Windows, na przykład gra w dopasowywanie zwierząt, o której mowa w dalszej części tego rozdziału. W przypadku takich projektów zajrzyj do dodatku „Przewodnik ucznia po Visual Studio for Mac”. Znajdziesz tam kompletny zastępnik kodu z rozdziału 1. i wersje innych projektów WPF bazujące na platformie ASPNET Core Blazor.

Visual Studio jest narzędziem do pisania kodu oraz poznawania języka C#

Do pisania kodu w języku C# możesz używać notatnika lub innego edytora tekstu, jednak istnieje lepsze rozwiązanie. **Zintegrowane środowisko programistyczne** (ang. *integrated development environment* — IDE) to edytor tekstu, narzędzie do projektowania wizualnego, menedżer plików, debugger — jest jak szwajcarka do wykonywania wszystkich zadań związanych z pisaniem kodu.

Oto tylko kilka wybranych operacji, w jakich Visual Studio Ci pomoże:

- 1 **SZYBKIE tworzenie aplikacji.** Język C# ma duże możliwości i jest łatwy w nauce, a IDE Visual Studio upraszcza prace, automatycznie wykonując wiele żmudnych zadań. Oto kilka czynności, które Visual Studio wykonuje za programistę (lub w których bardzo mu pomaga):
 - ★ zarządzanie wszystkimi plikami projektu,
 - ★ ułatwianie edycji kodu projektu,
 - ★ zarządzanie grafiką, plikami dźwiękowymi, ikonami i innymi zasobami projektu,
 - ★ wsparcie w debugowaniu kodu przez wykonywanie go wiersz po wierszu.
- 2 **Projektowanie atrakcyjnego interfejsu użytkownika.** Narzędzie do projektowania wizualnego w IDE Visual Studio jest jednym z najłatwiejszych w użyciu narzędzi tego typu. Wykonuje za programistę tyle pracy, że przekonasz się, iż tworzenie interfejsów użytkownika będzie jednym z najbardziej satysfakcjonujących aspektów tworzenia aplikacji w C#. Możesz stworzyć kompletne profesjonalne programy bez konieczności poświęcania wielu godzin na dopracowywanie interfejsu użytkownika (chyba że będziesz miała na to ochotę).
- 3 **Tworzenie znakomicie wyglądających programów.** Gdy połączysz C# z XAML-em, językiem znaczników służącym do projektowania interfejsów użytkownika dla aplikacji desktopowych WPF, uzyskasz jedno z najwydajniejszych narzędzi do tworzenia programów z interfejsem graficznym. Możesz wykorzystać je do tworzenia oprogramowania, które wygląda równie dobrze, jak działa.

Interfejs użytkownika aplikacji WPF jest tworzony w języku XAML (eXtensible Application Markup Language). W Visual Studio praca z językiem XAML jest naprawdę prosta.

Jeśli używasz środowiska Visual Studio for Mac, możesz stworzyć równie atrakcyjnie wyglądające aplikacje, ale zamiast używać języka XAML, połącz C# z HTML-em.

Visual Studio to fantastyczne środowisko programistyczne, ale tu posłuży także do eksplorowania języka C#.

W tej książce Visual Studio czasem będzie nazywane po prostu „środowiskiem IDE”.

Utwórz pierwszy projekt w Visual Studio

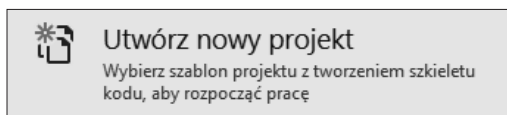
Najlepszy sposób na naukę języka C# polega na rozpoczęciu pisania kodu. Dlatego użyjesz Visual Studio do **utworzenia nowego projektu**... i od razu zaczniesz pisać kod!

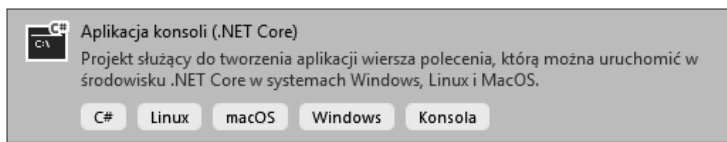
Zrób to!

1 Tworzenie nowego projektu dla aplikacji konsolowej na platformę .NET Core.

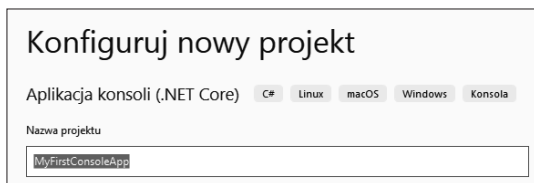
Uruchom środowisko Visual Studio 2019. Po uruchomieniu pojawi się okno *Utwórz nowy projekt* z kilkoma różnymi opcjami. Wybierz opcję *Utwórz nowy projekt*. Nie martw się, jeśli zamknąłeś okno — zawsze możesz do niego wrócić, wybierając w menu opcję *Plik/Nowy/Projekt*.

Wybierz projekt typu *Aplikacja konsoli (.NET Core)*, klikając go. Następnie kliknij przycisk *Dalej*.

Nazwij projekt *MyFirstConsoleApp* i kliknij przycisk *Utwórz*.

Jeśli używasz Visual Studio for Mac, kod tego projektu (i wszystkich projektów aplikacji konsolowych dla .NET Core) będzie wyglądać identycznie, ale niektóre funkcje IDE będą inne. Wersję tego rozdziału dla komputerów Mac znajdziesz w dodatku „Przewodnik ucznia po Visual Studio for Mac”.

2 Przyjrzyj się kodowi nowej aplikacji.

Gdy Visual Studio tworzy nowy projekt, generuje punkt wyjścia, od którego możesz zacząć. Zaraz po zakończeniu tworzenia nowych plików aplikacji środowisko powinno otworzyć plik *Program.cs* z następującym kodem:

```
Odwwołania: 0
class Program
{
    Odwołania: 0
    static void Main(string[] args)
    {
        Console.WriteLine("Hello World!");
    }
}
```

← Gdy Visual Studio tworzy nowy projekt aplikacji konsolowej, automatycznie dodaje klasę o nazwie Program.

Ta klasa rozpoczyna się od metody Main, która zawiera jedną instrukcję, wyświetlającą w konsoli wiersz tekstu. Klasy i metody są dokładnie opisane w rozdziale 2.

3 Uruchom nową aplikację.

Aplikacja, którą Visual Studio utworzyło za Ciebie, jest gotowa do uruchomienia. W górnej części IDE Visual Studio znajdź przycisk z zielonym trójkątem i nazwą aplikacji, po czym kliknij go:

4 Przyjrzyj się danym wyjściowym programu.

Gdy uruchomisz aplikację, pojawi się okno **Konsola debugowania programu Microsoft Visual Studio** z danymi wyjściowymi programu:

Gdy uruchomisz aplikację, ta wykona metodę `Main`, która wyświetla ten wiersz tekstu w konsoli.

```

Konsola debugowania programu Microsoft Visual Studio
Hello world!
C:\Users\tomek\source\repos\MyFirstConsoleApp\MyFirstConsoleApp\bin\Debug\netcoreapp3.1\MyFirstConsoleApp.exe (proces 15856) zakończono z kodem 0.
Aby automatycznie zamknąć konsolę po zatrzymaniu debugowania, włącz opcję Narzędzia -> Opcje -> Debugowanie -> Automatycznie zamknij konsolę po zatrzymaniu debugowania.
Naciśnij dowolny klawisz, aby zamknąć to okno...

```

Najlepszy sposób na naukę języka polega na pisaniu w nim dużej ilości kodu. Dlatego w tej książce będziesz pisać wiele programów. Liczne z nich będą projektami aplikacji konsolowych na platformę .NET Core, warto więc przeanalizować to, co właśnie zrobiłeś.

W górnej części okna znajdują się **dane wyjściowe programu**:

Hello World!

Dalej znajduje się pusty wiersz, a następnie dodatkowy tekst:

```

C:\<ścieżka-do-katalogu-projektu>\MyFirstConsoleApp\MyFirstConsoleApp\bin\Debug\netcoreapp3.1\MyFirstConsoleApp.exe (proces #####) zakończono z kodem 0.
Aby automatycznie zamknąć konsolę po zatrzymaniu debugowania, włącz opcję Narzędzia->opcje->Debugowanie->Automatycznie zamknij konsolę po zatrzymaniu debugowania.
Naciśnij dowolny klawisz, aby zamknąć to okno. . .

```

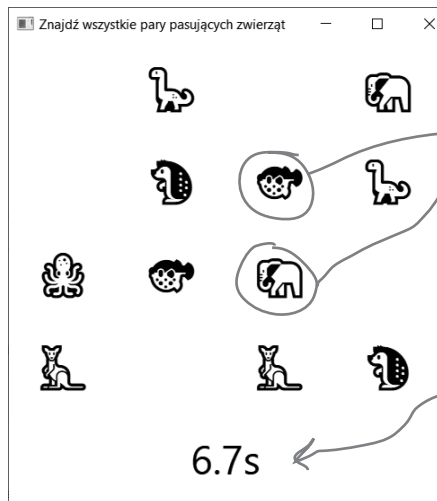
Ten sam komunikat zobaczysz w dolnej części każdego okna Konsoli debugowania. Omawiany program wyświetla wiersz tekstu (**Hello World!**), po czym kończy pracę. Visual Studio pozostawia okno otwarte do czasu wciśnięcia klawisza, co powoduje zamknięcie go. Dzięki temu możesz zobaczyć dane wyjściowe przed zniknięciem okna.

Wciśnij klawisz, aby zamknąć okno. Następnie ponownie uruchom program. W ten sposób będziesz uruchamiać wszystkie projekty aplikacji konsolowych na platformę .NET Core, jakie napiszesz w trakcie lektury tej książki.

Napiszmy grę!

Zbudowałeś swoją pierwszą aplikację w C# — świetnie! Teraz pora utworzyć coś trochę bardziej skomplikowanego. Teraz zbudujesz **grę w dopasowywanie zwierząt**, w której gracz widzi zestaw 16 zwierzątek i musi klikać pasujące pary, aby te zniknęły.

Gra w dopasowywanie zwierząt, jaką zbudujesz.

Gra wyświetla osiem par zwierząt rozmieszczonych losowo w oknie. Gracz klika dwa zwierzęta; jeśli te pasują do siebie, znikają z okna.

Zegar odmierza czas ukończenia gry. Celem jest dopasowanie wszystkich par w jak najkrótszym czasie.

Tworzenie projektów różnego rodzaju jest ważnym aspektem nauki języka C#. W niektórych projektach w tej książce używana jest technologia WPF (ang. *Windows Presentation Foundation*), ponieważ zapewnia narzędzia do projektowania zaawansowanych interfejsów użytkownika działających w różnych wersjach systemu Windows (nawet tak dawnych jak Windows XP).

Jednak C# jest przeznaczony nie tylko dla systemu Windows!

Używasz komputerów Mac? Masz szczęście! Specjalnie dla Ciebie dodaliśmy materiały dotyczące **Visual Studio for Mac**. W dodatku „Przewodnik ucznia po Visual Studio for Mac” na końcu książki znajdziesz kompletny zastępnik tego rozdziału i wersje wszystkich projektów WPF z tej książki dostosowane do komputerów Mac.

W wersjach projektów WPF dla komputerów Mac używana jest technologia ASP.NET Core. Projekty ASP.NET Core możesz budować także dla systemu Windows.

Gra w dopasowywanie zwierząt jest aplikacją WPF

Aplikacje konsolowe świetnie się sprawdzają, jeśli chcesz wprowadzać i wyświetlać sam tekst. Jeżeli potrzebujesz wizualnej aplikacji wyświetlanej w oknie, musisz zastosować inną technologię. To dlatego gra w dopasowywanie zwierząt będzie **aplikacją WPF**. WPF umożliwia tworzenie aplikacji desktopowych na różne wersje systemu Windows. W większości rozdziałów z tej książki opisywana będzie jedna aplikacja WPF. Celem tego projektu jest przedstawienie technologii WPF i zapewnienie Ci narzędzi do tworzenia atrakcyjnych wizualnie aplikacji desktopowych (obok aplikacji konsolowych).

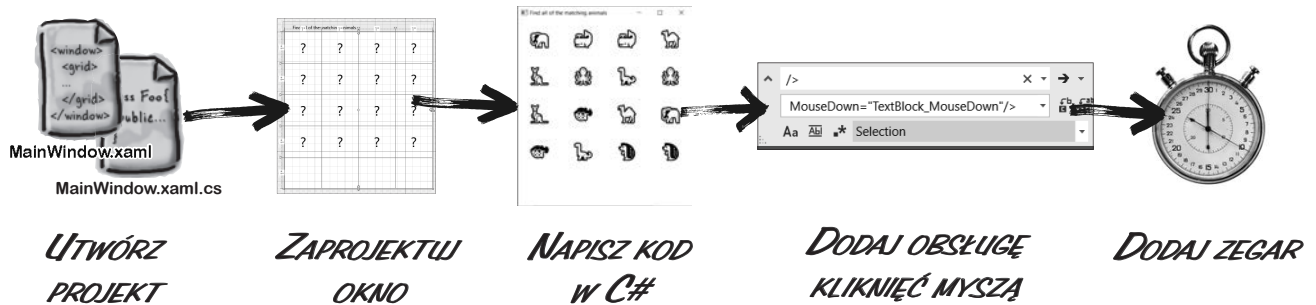
Do czasu zakończenia pracy nad tym projektem dużo lepiej poznasz narzędzia, z których będziesz korzystać w tej książce do uczenia się i eksplorowania języka C#.

Proces tworzenia gry

W dalszej części rozdziału opisany jest proces budowania gry w dopasowywanie zwierząt. Proces ten jest podzielony na kilka odrębnych etapów:

1. Najpierw utworzysz nowy projekt aplikacji desktopowej w Visual Studio.
2. Następnie użyjesz języka XAML do zbudowania okna.
3. Potem napiszesz kod w C#, aby dodać do okna losowe emoji ze zwierzętami.
4. Gra wymaga od użytkownika kliknięcia par pasujących emoji.
5. Na zakończenie trzeba dodać zegar, dzięki czemu gra będzie bardziej ekscytująca.

Realizacja tego projektu może zająć od 15 minut do godziny (w zależności od tego, jak szybko piszesz kod). Nauka daje lepsze efekty, gdy się nie spieszysz, dlatego zapewnij sobie odpowiednio dużo czasu.

Zwróć uwagę na zamieszczone w książce ramki „Projektowanie gier... i nie tylko”. Zasady projektowania gier postują do nauki i eksploracji ważnych koncepcji i zagadnień z obszaru programowania, które mają zastosowanie w każdym projekcie — nie tylko w grach komputerowych.

Czym jest gra?

Może się wydawać, że oczywiste jest, czym jest gra. Zastanów się jednak nad tym przez chwilę — sprawa wcale nie jest taka prosta.

- Czy wszystkie gry mają **zwycięzcę**? Czy zawsze się kończą? Niekoniecznie. Jak to wygląda w symulatorze lotu, w grze w projektowanie parku rozrywki lub w grach takich jak The Sims?
- Czy gry zawsze są **ciekawe**? Nie dla każdego. Niektórzy gracze lubią „grind”, czyli powtarzanie w kółko tych samych czynności. Inni nie cierpią takich gier.
- Czy w grach zawsze występuje **podejmowanie decyzji, konflikt lub rozwiązywanie problemów**? Nie we wszystkich. W grach typu *walking simulator* (dosłownie „symulator chodzenia”) gracz jedynie eksploruje otoczenie. Często nie ma w nich żadnych zagadek ani konfliktów.
- Okazuje się, że dość trudno jest precyzyjnie określić, czym jest gra. Jeśli zajrzysz do podręczników projektowania gier, znajdziesz rozmaite definicje. Dlatego na potrzeby tej książki zdefiniujemy **znaczenie słowa „gra”** tak:

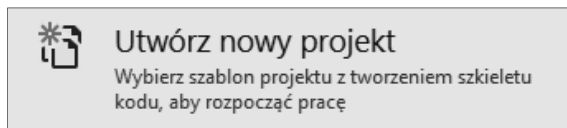
Gra jest programem, którego używanie daje (miejmy nadzieję) przynajmniej tyle przyjemności, co jego pisanie.

Projektowanie gier... i nie tylko

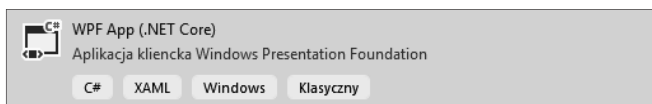
Utwórz projekt WPF w Visual Studio

Uruchom nową instancję środowiska Visual Studio 2019 i utwórz nowy projekt:

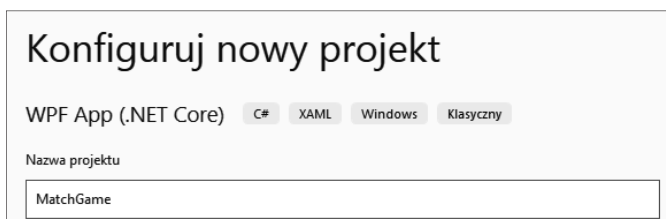

Skończyłeś już pracę nad projektem aplikacji konsolowej z pierwszej części rozdziału, dlatego możesz zamknąć instancję środowiska Visual Studio z tamtym programem.

Grę zbudujesz jako aplikację desktopową za pomocą technologii WPF. Wybierz więc **WPF App (.NET Core)** i kliknij *Dalej*:

Visual Studio wyświetli prośbę o skonfigurowanie projektu. **Jako nazwę wpisz MatchGame** (jeśli chcesz, możesz też zmienić lokalizację, w której projekt zostanie utworzony):

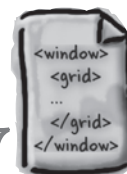

Kliknij przycisk *Utwórz*. Visual Studio utworzy nowy projekt o nazwie *MatchGame*.

Visual Studio utworzyło dla Ciebie katalog pełen plików

W momencie tworzenia nowego projektu Visual Studio dodało nowy katalog *MatchGame* i wypełniło go plikami oraz katalogami potrzebnymi w tym projekcie. Tu będziesz modyfikować dwa z tych plików: *MainWindow.xaml* i *MainWindow.xaml.cs*.

Ten plik zawiera kod w języku XAML definiujący interfejs użytkownika w głównym oknie.

MainWindow.xaml

Tu znajduje się kod w C# odpowiadający za działanie gry.

MainWindow.xaml.cs

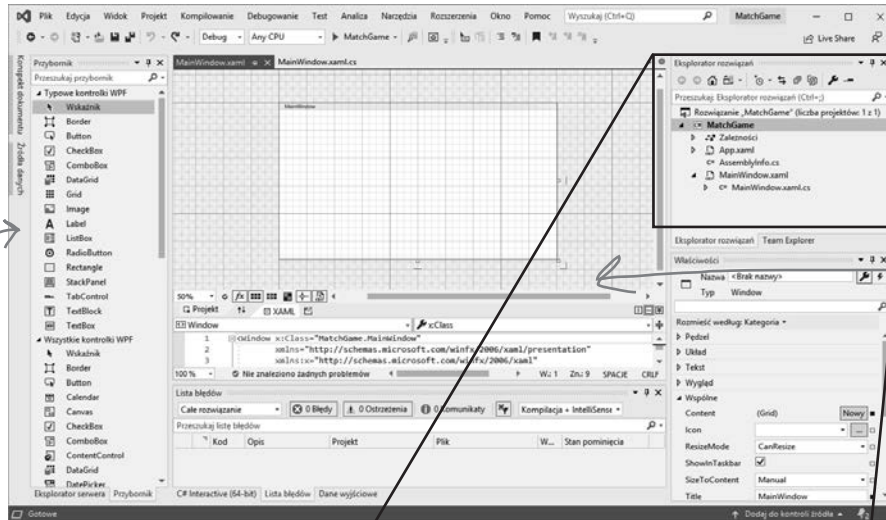
Jeśli natrafisz na problemy z tym projektem, otwórz naszą stronę w serwisie GitHub i poszukaj odsyłacza do filmu z instruktażem: <https://github.com/head-first-csharp/fourth-edition>.

Zaostrz ołówek

Prezentowane w książce ćwiczenia z użyciem kartki i ołówka nie są opcjonalne. Stanowią ważny aspekt nauki, praktyki i podnoszenia umiejętności z zakresu języka C#.

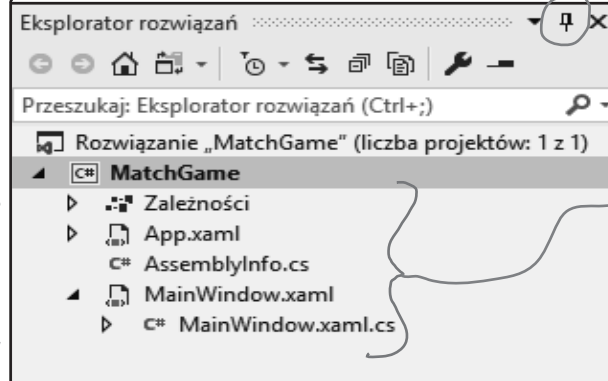
Dostosuj swoje środowisko IDE do zrzutu poniżej. Najpierw otwórz plik **MainWindow.xaml**, klikając go dwukrotnie w oknie **Eksplorator Rozwiązań**. Następnie otwórz okna **Przybornik** i **Lista błędów**, wybierając je w menu **Widok**. Przeznaczenie wielu okien i plików możesz określić na podstawie ich nazw i intuicji! Poświęć chwilę na **uzupełnienie pustych miejsc**. Postaraj się opisać, do czego służą poszczególne elementy IDE Visual Studio. Pierwsze pole wypełnił już za Ciebie. Sprawdź, czy potrafisz odgadnąć funkcje innych komponentów.

Okno Projektant umożliwia modyfikowanie interfejsu użytkownika przez przeciąganie kontrolki.

Czy zauważyłeś, że okno Przybornik zniknęło? Kliknij ikonę pinezki, aby pozostało otwarte.

Używamy tu motywu kolorów „Jasny”, aby zrzuty były bardziej czytelne. Aby zmienić motyw, wybierz opcję **Narzędzia/Opcje/Środowisko**.

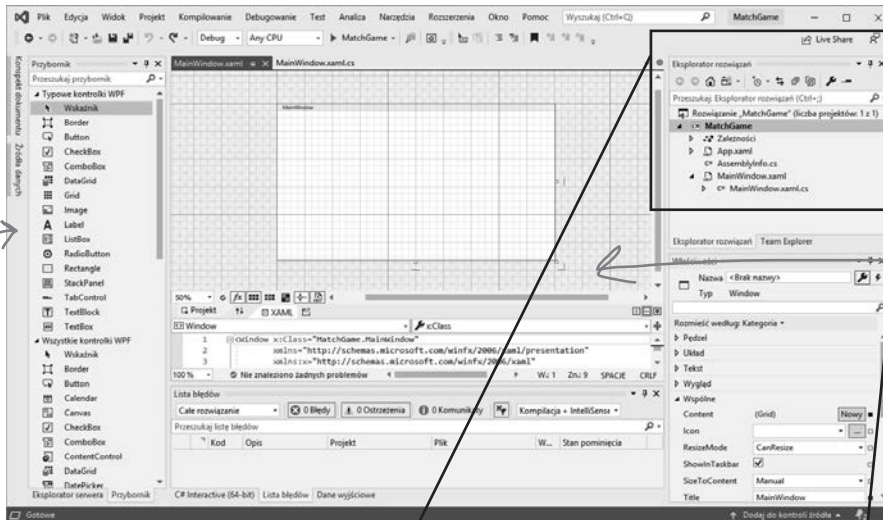

Zaostrz ołówki Rozwiązanie

Opisałeś działanie różnych komponentów IDE Visual Studio dla języka C#. Możliwe, że napisałeś coś innego niż my, ale mamy nadzieję, iż udało Ci się domyślić podstawowych funkcji każdego okna i komponentu w IDE. Nie martw się, jeśli Twoje odpowiedzi nieco różnią się od naszych! Będziesz mieć MNÓSTWO okazji do praktyki w używaniu IDE.

Krótkie przypomnienie: w tej książce (także na tej stronie) określenia „Visual Studio” i „IDE” są stosowane wymiennie.

To jest
Przybownik.
Zawiera wiele
wizualnych
kontroltek,
które możesz
przeciągnąć
do okna.

Okno Projektant
umożliwia
modyfikowanie
interfejsu
użytkownika przez
przeciągnięcie
kontroltek.

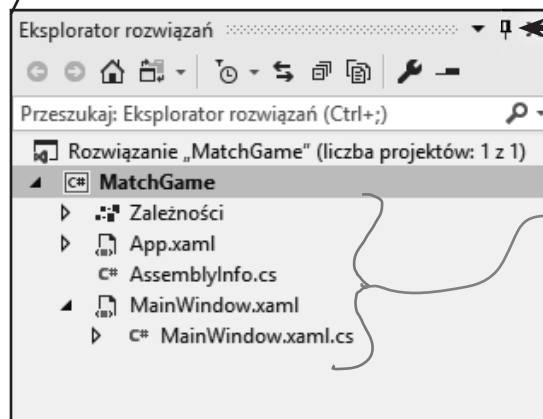
Okno Właściwości
wyświetla
właściwości
elementu aktualnie
zaznaczonego
w oknie Projektant.

Okno Lista błędów informuje
o błędach w kodzie.
Znajdziesz tu informacje
diagnostyczne na temat
aplikacji.

Pliki C# i XAML
wygenerowane przez IDE
w trakcie tworzenia nowego
projektu pojawiają się
w Eksploratorze rozwiązań.
Znajdziesz tu też inne pliki
rozwiązania.

**Kliknięcie ikony
pinezki powoduje
włączenie lub
wyłączenie
automatycznego
ukrywania okna.
Okno Przybownik
domyślnie jest
automatycznie
ukrywane.**

Za pomocą Eksploratora
rozwiązań z IDE możesz
przetaczać się między
plikami.

Nie istnieją
grupy pytania

P: Skoro Visual Studio generuje za mnie cały kod, to czy nauka języka C# sprowadza się do nauki obsługi środowiska Visual Studio?

O: Nie. IDE świetnie sobie radzi z generowaniem fragmentów kodu, ale ma swoje ograniczenia. Niektóre zadania wykonuje bardzo dobrze — na przykład przygotowuje solidny punkt wyjścia dla programisty i automatycznie zmienia właściwości kontrolki w interfejsie użytkownika. Nie potrafi jednak najważniejszego — ustalić, co program ma robić, i sprawić, by to robił. Choć Visual Studio jest jednym z najbardziej zaawansowanych środowisk programistycznych, ma ograniczone możliwości. To **Ty** (nie IDE) musisz napisać kod, który wykonuje najważniejsze zadania.

P: Co zrobić, jeśli IDE wygeneruje kod, którego nie potrzebuję w projekcie?

O: Możesz zmodyfikować lub usunąć ten kod. IDE generuje kod zgodnie z tym, w jaki sposób przeciągnięte lub dodane elementy są zwykle używane. Jednak czasem potrzebujesz czegoś innego. Wszystko, co IDE zrobi dla Ciebie (każdy wiersz kodu, każdy dodany plik), można zmodyfikować — albo ręcznie, edytując pliki, albo za pomocą wygodnego interfejsu z IDE.

P: Dlaczego miałem zainstalować wersję Visual Studio Community? Na pewno nie będę potrzebował jednej z płatnych wersji, aby wykonać wszystkie zadania z tej książki?

O: W tej książce nie ma niczego, czego nie da się wykonać za pomocą bezpłatnej wersji Visual Studio (którą pobrałeś z witryny Microsoftu). Różnice między wersją Community i innymi edycjami nie przeszkadzają w pisaniu kodu w C# i tworzeniu w pełni funkcjonalnych, kompletnych aplikacji.

P: Pisaliście o łączeniu języków C# i XAML. Czym jest XAML i jak łączyć go z C#?

O: XAML jest językiem znaczników używanym do budowania interfejsów aplikacji WPF. XAML bazuje na XML-u, dlatego jeśli kiedykolwiek używałeś HTML-a, nauka będzie łatwiejsza. Oto przykładowy znacznik XAML generujący szarą elipsę:

```
<Ellipse Fill="Gray"
  Height="100" Width="75"/>
```

Jeśli w kodzie XAML projektu wpiszesz ten znacznik zaraz po znaczniku `<Grid>`, pośrodku okna pojawi się szara elipsa. Znaczniki rozpoznasz po znaku `<`, po którym następuje słowo (tu `Ellipse`). Jest to **początek znacznika**. Ten konkretny znacznik `Ellipse` ma trzy **właściwości**: jedna ustawia kolor elipsy na szary, a dwie pozostałe określają wysokość i szerokość figury. Kończy się on sekwencją `/>`, ale niektóre znaczniki XAML mogą obejmować inne znaczniki. Możesz przekształcić go w **znacznik kontenerowy**, zastępując sekwencję `/>` znakiem `>`, dodając inne znaczniki (które mogą zawierać dodatkowe znaczniki) i zamykając go **znacznikiem końcowym**, który wygląda tak: `</Ellipse>`.

W trakcie lektury dowiesz się więcej o działaniu XAML-a i poznasz liczne znaczniki z tego języka.

P: Mój ekran wygląda inaczej niż na zrzutach! U mnie brakuje niektórych okien, a inne znajdują się w odmiennych miejscach. Czy zrobiłem coś nie tak? Jak mogę przywrócić ustawienia?

O: Jeśli wybierzesz opcję **Resetuj układ okna** z menu *Okno*, IDE przywróci domyślny układ okna. Następnie użyj opcji **Widok/Inne okna**, aby **otworzyć okna Przybornik i Lista błędów**.

Zwróć uwagę na sekcje pytań i odpowiedzi. Często pomoże Ci ona rozwiązać nurtujące Cię wątpliwości. Znajdziesz tu też kwestie interesujące inne osoby. Liczne z tych pytań zostały rzeczywiście zadane przez czytelników wcześniejszych wydań książki!

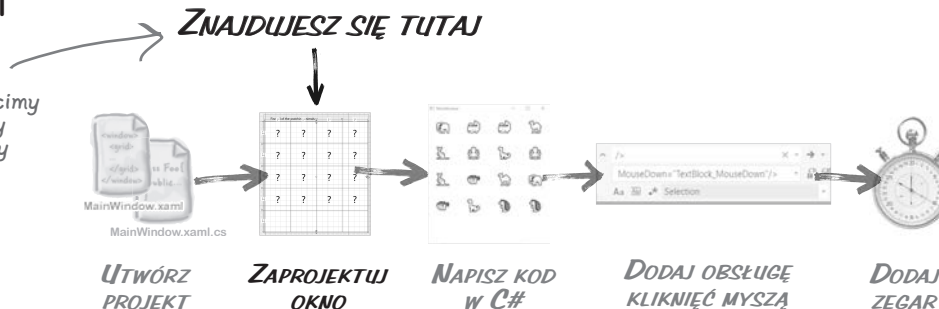
Visual Studio generuje kod, który możesz wykorzystać jako punkt wyjścia do tworzenia aplikacji.

Sprawienie, by aplikacja robiła to, co ma robić, należy całkowicie do Ciebie.

Okno Przybornik domyślnie jest zwiżane. Za pomocą ikony pinezki w prawym górnym rogu Przybornika możesz spowodować, że okno to zostanie otwarte.

Xaml rymuje się z kamel

Na początku każdego etapu projektu zamieścimy tego rodzaju mapę, aby pomóc Ci śledzić ogólny obraz prac.

Użyj języka XAML do zaprojektowania okna

Teraz, gdy Visual Studio utworzyło projekt WPF, pora zacząć pracę z językiem **XAML**.

XAML (od ang. **Extensible Application Markup Language**) to dający duże możliwości język znaczników, używany przez programistów języka C# do projektowania interfejsów użytkownika. Będziesz tworzyć aplikacje z użyciem dwóch rodzajów kodu. Przede wszystkim będziesz projektować interfejs użytkownika za pomocą języka XAML. Następnie dodasz kod w języku C# odpowiedzialny za działanie gry.

Jeśli używałeś kiedyś języka HTML do projektowania stron internetowych, dostrzeżesz dużo podobieństw w języku XAML. Oto krótki przykład ilustrujący układ okna zdefiniowany w języku XAML:

```
<Window x:Class="MyWPFApp.MainWindow"
```

```
  xmlns="http://schemas.microsoft.com/winfx/2006/xaml/presentation"
```

```
  xmlns:x="http://schemas.microsoft.com/winfx/2006/xaml"
```

```
  Title="To okno aplikacji WPF" Height="100" Width="400"> ❶
```

```
  <StackPanel HorizontalAlignment="Center" VerticalAlignment="Center">
```

```
    <TextBlock FontSize="18px" Text="XAML pomaga projektować świetne interfejsy."/> ❷
```

```
    <Button Width="50" Margin="5,10" Content="Zgoda!"/> ❸
```

```
  </StackPanel>
```

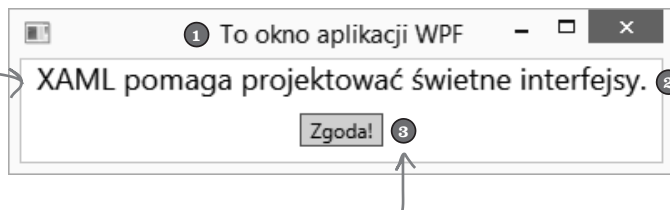
```
</Window>
```

Dodaliśmy liczby do fragmentów kodu definiujących tekst.

Poszukaj analogicznych liczb na zrzucie poniżej.

Poniżej pokazano, jak platforma WPF **renderuje** (wyświetla na ekranie) to okno. Platforma generuje okno z dwoma widocznymi **kontrolkami**: kontrolką TextBlock, która wyświetla tekst, i kontrolką Button, którą użytkownik może kliknąć. Te elementy są umieszczone w niewidocznej kontrolce StackPanel, która powoduje wyświetlanie kontrolki jedna pod drugą. Przyjrzyj się kontrolkom na zrzucie, a następnie wróć do kodu w języku XAML i znajdź w nim znaczniki TextBlock i Button.

Kontrolka TextBlock działa zgodnie ze swoją nazwą – wyświetla blok tekstu.

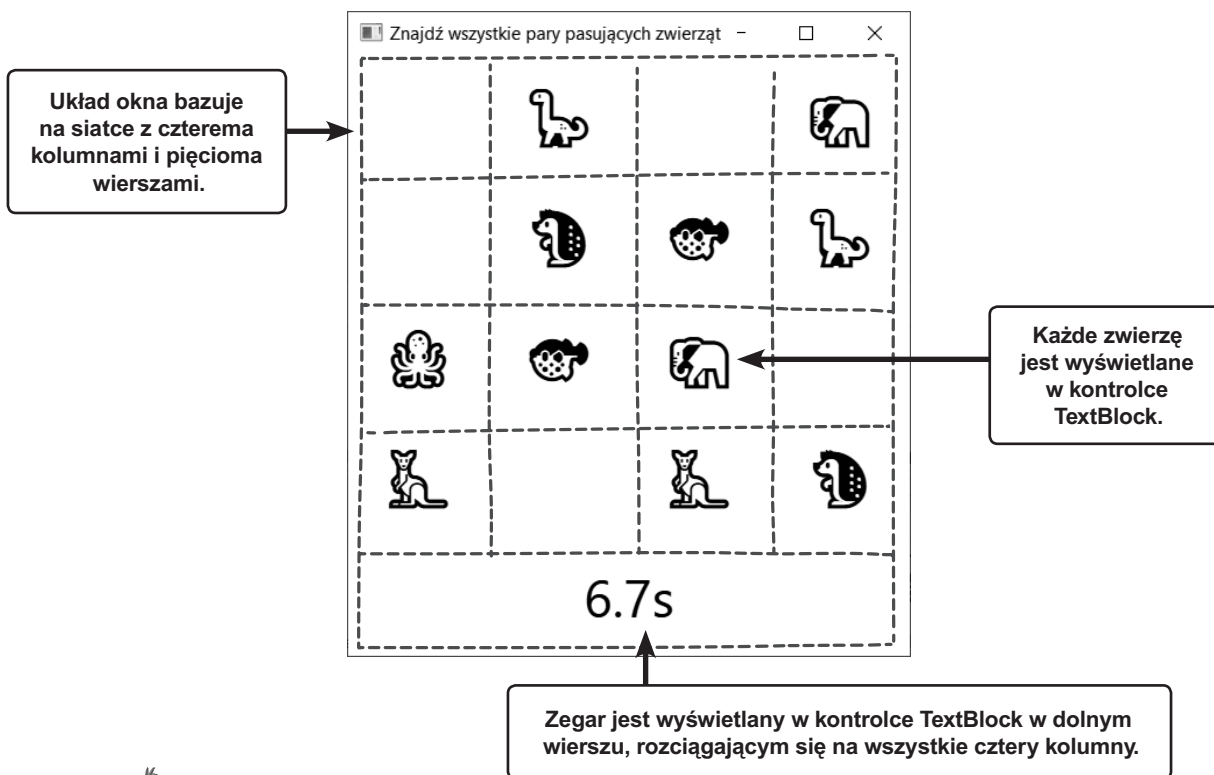

Liczyby na zrzucie to części interfejsu użytkownika odpowiadające analogicznym liczbom z kodu w języku XAML.

Zaprojektuj okno gry

Będziesz potrzebować aplikacji z graficznym interfejsem użytkownika, obiektów odpowiedzialnych za działanie gry i pliku wykonywalnego do uruchamiania. Wydaje się, że wymaga to dużo pracy, ale w pozostałej części rozdziału przygotujesz wszystkie elementy. W efekcie tego opanujesz na niezłym poziomie projektowanie atrakcyjnie wyglądających aplikacji WPF.

Oto układ okna aplikacji, jaką utworzysz:

Relaks

Znajomość języka XAML jest ważna dla programistów języka C#.

Możesz sobie myśleć tak: „Chwileczkę! To książka C#. Rusz głową. Po co przeznaczać tyle czasu na XAML? Nie lepiej skupić się na C#?”

W aplikacjach WPF (a także innych projektach w języku C#) do projektowania interfejsu użytkownika używany jest język XAML. XAML stosuje się nie tylko w aplikacjach desktopowych; w aplikacjach mobilnych dla systemów Android i iOS używana jest platforma Xamarin Forms, która używa odmiany języka XAML (z odrobiną innym zestawem kontrolki). To dlatego umiejętność tworzenia interfejsów użytkownika w języku XAML jest ważna dla każdego programisty języka C# i dlatego w tej książce dowiesz się o wiele więcej na temat XAML-a. Zobaczysz *krok po kroku*, jak pisać kod XAML. Możesz też użyć XAML-owego *Projektanta* z Visual Studio 2019, aby przygotować interfejs użytkownika bez pisania dużej ilości kodu. *A zatem, aby wszystko było jasne:*

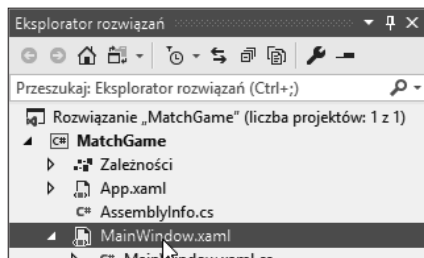
XAML to język do definiowania interfejsu użytkownika. C# służy do definiowania działania programu.

Ustaw wielkość okna i podaj nagłówek za pomocą właściwości w XAML-u

Zacznij tworzenie interfejsu użytkownika gry w dopasowywanie zwierząt. W pierwszej kolejności zmniejsz szerokość i nagłówek okna. Zaznajomisz się też z XAML-owym *Projektantem* — rozbudowanym narzędziem do projektowania atrakcyjnych interfejsów użytkownika swoich aplikacji.

1 Wybierz plik *MainWindow*.

Kliknij dwukrotnie plik *MainWindow.xaml* w *Eksploratorze rozwiązań*.

Kliknij dwukrotnie plik w *Eksploratorze rozwiązań*, aby otworzyć go w odpowiednim edytorze. Pliki z kodem C# (rozszerzenie .cs) są otwierane w edytorze kodu. Pliki XAML (rozszerzenie .xaml) są otwierane w XAML-owym projektancie.

Gdy tylko to zrobisz, Visual Studio otworzy plik w XAML-owym *Projektancie*.

Użyj listy przybliżeń, aby skupić się na małym wycinku okna lub zobaczyć je w całości.

Za pomocą tych czterech przycisków możesz wtączyć linie siatki, wyrównywanie (kontrolki są wtedy automatycznie wyrównywane względem siebie), zmienić tło obszaru kompozycji i przyciąganie do linii siatki (kontrolki są wtedy wyrównywane względem siatki).

Projektant wyświetla podgląd modyfikowanego okna. Każda wprowadzona tu zmiana powoduje aktualizację kodu XAML.

Możesz wprowadzać zmiany w kodzie XAML, a modyfikacje zostaną natychmiast odzwierciedlone w oknie powyżej.

```

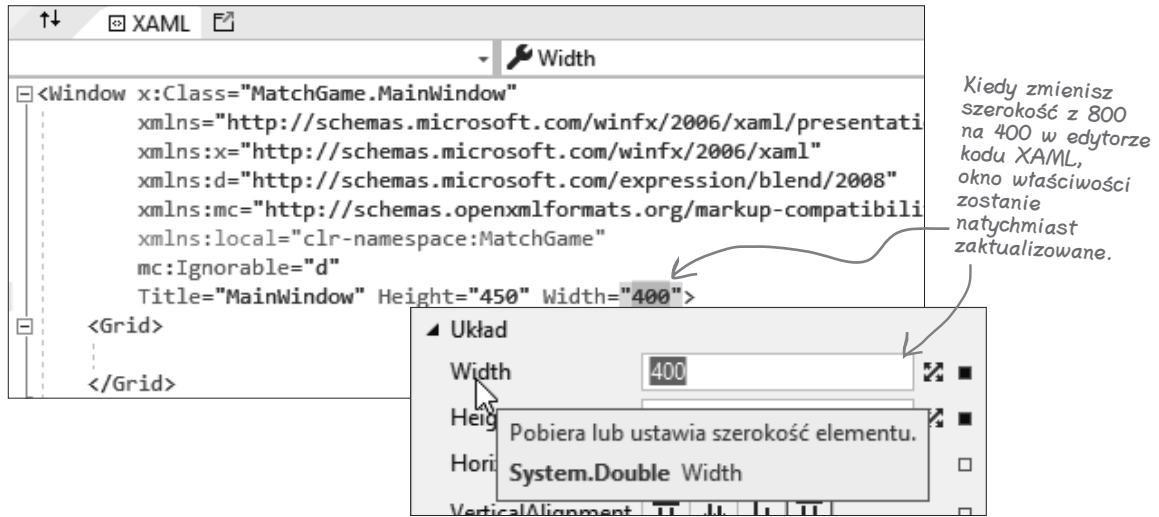
1 <Window x:Class="MatchGame.MainWindow"
2   xmlns="http://schemas.microsoft.com/winfx/2006/xaml/presentation"
3   xmlns:x="http://schemas.microsoft.com/winfx/2006/xaml"
4   xmlns:d="http://schemas.microsoft.com/expression/blend/2008"
5   xmlns:mc="http://schemas.openxmlformats.org/markup-compatibility/2006"
6   xmlns:local="clr-namespace:MatchGame"
7   mc:Ignorable="d"
8   Title="MainWindow" Height="450" Width="800">
9   <Grid>
10
11 </Grid>
12 </Window>

```

2 Zmień wielkość okna.

Przenieś kursor do edytora kodu XAML i kliknij dowolny z pierwszych ośmiu wierszy kodu. W oknie z właściwościami powinieneś zobaczyć wtedy właściwości okna.

Rozwiń sekcję *Układ* i **zmień szerokość na 400**. Okno na panelu *Projektanta* natychmiast stanie się węższe. Spójrz na kod XAML — właściwość `Width` jest teraz równa 400.

3 Zmień nagłówek okna.

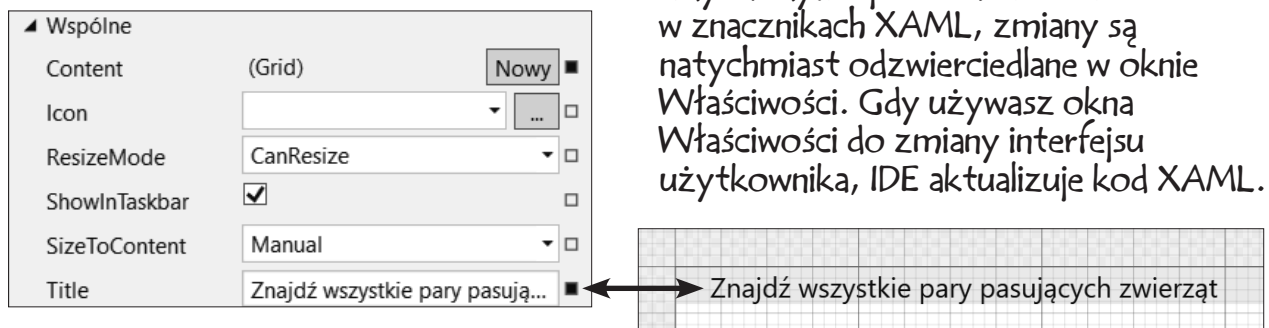
Znajdź w kodzie XAML ten wiersz (znajduje się on na końcu znacznika `Window`):

```
Title="MainWindow" Height="450" Width="400">
```

Zmień tytuł (właściwość `Title`) na **Znajdź wszystkie pary pasujących zwierząt**:

```
Title="Znajdź wszystkie pary pasujących zwierząt" Height="450" Width="400">
```

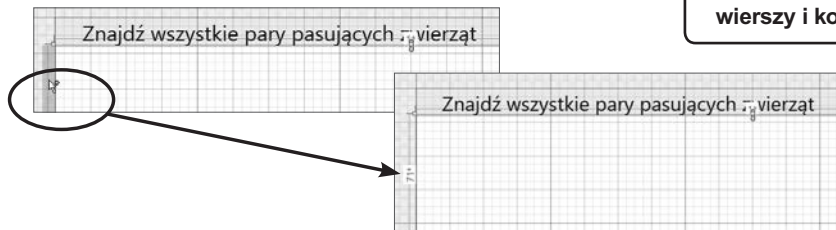
Zobaczysz zmianę w sekcji *Wspólne* okna *Właściwości*, jednak ważniejsze jest to, że na pasku tytułu w oknie widoczny jest nowy tekst.

Dodaj wiersze i kolumny do siatki w XAML-u

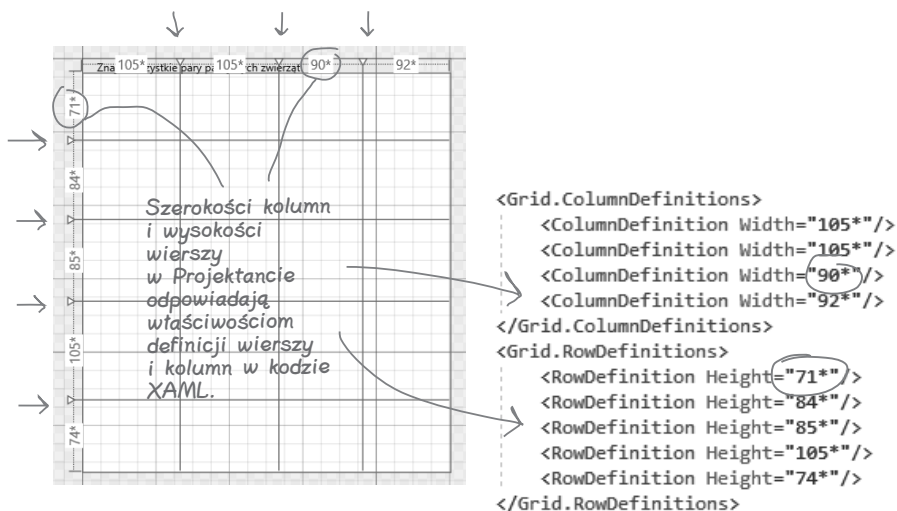
Może się wydawać, że główne okno jest puste. Przyjrzyj się jednak dokładniej dolnej części kodu XAML. Czy zauważyłeś, że znajdują się tam wiersze `<Grid>` i `</Grid>`? W oknie znajduje się **siatka**, która jednak na razie jest niewidoczna, ponieważ nie obejmuje żadnych wierszy ani kolumn. Zaraz dodasz do niej wiersz.

Przenieś kursor nad lewą stronę *Projektanta*. Gdy obok kursora pojawi się znak plus, kliknij myszą, aby dodać wiersz.

Zobaczysz liczbę z gwiazdką i poziomą linię w oknie. Właśnie dodałeś wiersz do siatki! Teraz dodaj wiersze i kolumny:

- ★ Wykonaj wcześniejszą operację cztery razy, aby uzyskać w sumie pięć wierszy.
- ★ Umieść kursor w górnej części okna i kliknij, aby dodać cztery kolumny. Okno powinno wyglądać tak jak na rzucie poniżej (widoczne liczby będą zapewne inne — nie stanowi to problemu).
- ★ Wróć do kodu XAML. Znajdują się w nim teraz znaczniki `ColumnDefinition` i `RowDefinition` odpowiadające dodanym wierszom i kolumnom.

Interfejs użytkownika aplikacji WPF jest zbudowany z **kontrolerek** (przycisków, etykiet, pól wyboru itd.). Siatka jest **kontenerem**, czyli kontrolką specjalnego rodzaju, która może zawierać inne kontrolki. Siatka pozwala użyć wierszy i kolumn do zdefiniowania układu okna.

Ramki „Obejrzyj to!” zwracają uwagę na ważne, ale często niejasne kwestie, które mogą utrudnić lub spowolnić pracę.

Obejrzyj to!

W Twoim IDE ekran może wyglądać nieco inaczej.

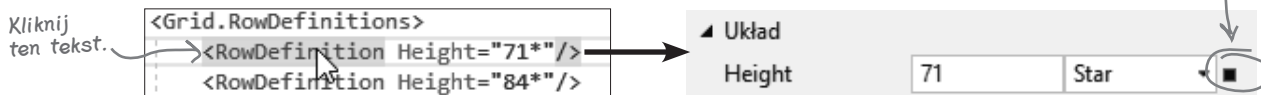
Wszystkie rzuty z tej książki zostały wykonane w środowisku *Visual Studio Community 2019 dla systemu Windows*. Jeśli używasz wersji *Professional* lub *Enterprise*, możesz dostrzec drobne różnice.

Nie przejmuj się — niezależnie od wersji, program będzie działał tak samo.

Wyrównaj wielkości wierszy i kolumn

Gdy gra wyświetla gracze zwierzęta do dopasowania, rysunki powinny być równo rozmieszczone. Każde zwierzę będzie znajdować się w komórce siatki, a sama siatka będzie automatycznie dostosowywana do wielkości okna. Dlatego wiersze i kolumny powinny być równej wielkości. Na szczęście XAML umożliwia łatwą zmianę wielkości wierszy i kolumn. **Kliknij pierwszy znacznik RowDefinition w edytorze kodu XAML**, aby wyświetlić jego ustawienia w oknie *Właściwości*:

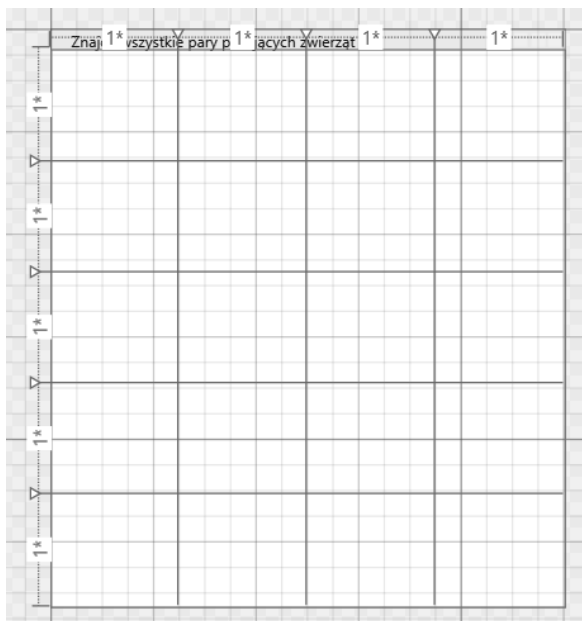
Gdy ten kwadracik jest wypełniony, wartość właściwości jest inna od domyślnej. Aby przywrócić ustawienia domyślne, kliknij kwadracik i wybierz w menu opcję *Resetuj*.

Przejdź do okna *Właściwości* i kliknij kwadracik na prawo od właściwości *Height*, po czym **wyberz opcję *Resetuj*** z menu, które się pojawi. Chwileczkę! Powoduje to zniknięcie wiersza w *Projektancie*! No cóż, tak naprawdę wiersz nie zniknął, stał się tylko bardzo niski. **Zresetuj właściwość *Height* wszystkich wierszy**. Następnie **zresetuj właściwość *Width* wszystkich kolumn**. Siatka powinna teraz mieć cztery kolumny i pięć wierszy o równej wielkości.

Naprawdę postaraj się **przeczytać** kod XAML. Jeśli nie pracowałeś wcześniej w językach HTML lub XML, początkowo kod może wydawać się serią niezrozumiałych <nawiasów> i /ukośników. Jednak im więcej będziesz mieć z nim do czynienia, tym bardziej będzie dla Ciebie zrozumiały.

Oto co powinieneś zobaczyć w Projektancie:

A to powinieneś zobaczyć w edytorze kodu XAML między otwierającym znacznikiem <Window...> i zamykającym znacznikiem </Window>:

```
<Grid>
  <Grid.ColumnDefinitions>
    <ColumnDefinition/>
    <ColumnDefinition/>
    <ColumnDefinition/>
    <ColumnDefinition/>
  </Grid.ColumnDefinitions>
  <Grid.RowDefinitions>
    <RowDefinition/>
    <RowDefinition/>
    <RowDefinition/>
    <RowDefinition/>
    <RowDefinition/>
  </Grid.RowDefinitions>
</Grid>
```

To kod XAML tworzący siatkę z czterema równymi kolumnami i pięcioma równymi wierszami.

Dodaj kontrolki TextBlock do siatki

WPF używa **kontrolki TextBlock** do wyświetlania tekstu. My użyjemy ich do wyświetlania dopasowywanych zwierząt. Dodaj taką kontrolkę do okna.

Rozwiń sekcję *Typowe kontrolki WPF* w *Przyborniku* i **przecignij kontrolkę TextBlock do komórki w drugiej kolumnie drugiego wiersza**. IDE doda znacznik TextBlock między początkowym i końcowym znacznikiem Grid:

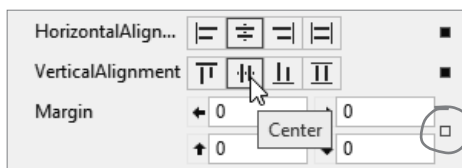
```
<TextBlock Text="TextBlock"
    HorizontalAlignment="Left" VerticalAlignment="Center"
    Margin="560,0,0,0" TextWrapping="Wrap" />
```

W kodzie XAML tej kontrolki TextBlock jest pięć właściwości:

- ★ Text określa tekst wyświetlany w oknie.
- ★ HorizontalAlignment wyrównuje tekst do lewej, do prawej lub względem środka.
- ★ VerticalAlignment wyrównuje tekst względem góry, środka lub dołu.
- ★ Margin ustawia margines względem krawędzi kontenera.
- ★ TextWrapping określa, czy tekst w kontrolce ma być zawijany.

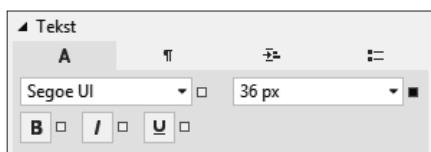
U Ciebie właściwości mogą być podane w innej kolejności, a właściwość *Margin* może mieć inną wartość, ponieważ zależy ona od miejsca w komórce, w które przeciągnąłeś kontrolkę. Wszystkie te właściwości można zmieniać i resetować w oknie *Właściwości* w IDE.

Każde zwierzę ma być wyśrodkowane. **Kliknij etykietę w Projektancie**, a następnie w oknie *Właściwości* kliknij **Układ**, aby rozwinąć **sekcję Układ**. Kliknij *Center* dla **obu** właściwości, *HorizontalAlignment* i *VerticalAlignment*, a następnie użyj kwadracika po prawej stronie, aby **zresetować właściwość Margin**.

Kliknij kwadracik i wybierz opcję *Resetuj*, aby zresetować marginesy.

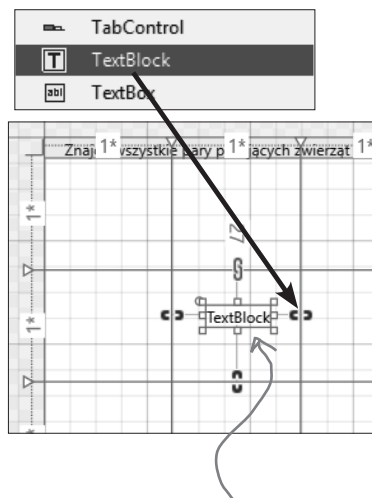
Ponadto zwierzęta mają być większe, dlatego **rozwiń sekcję Tekst** w oknie *Właściwości* i **zmień wielkość czcionki** na 36 px. Następnie otwórz sekcję *Wspólne* i zmień właściwość *Text* na ?, aby wyświetlany był znak zapytania.

Właściwość *Text* (w sekcji *Wspólne*) określa tekst kontrolki *TextBlock*.

Kliknij pole wyszukiwania w górnej części okna *Właściwości* i wpisz słowo *wrap*, aby znaleźć pasujące właściwości. Użyj kwadracika po prawej stronie, aby zresetować właściwość *TextWrapping*.

Gdy przeciągniesz kontrolkę *TextBlock* z *Przybornika* do komórki, IDE doda tę kontrolkę do kodu XAML i ustawi dla niej wiersz, kolumnę oraz marginesy.

Nie istnieją
grupie pytania

P: Po zresetowaniu wysokości pierwszych czterech wierszy wszystkie one znikają. Jednak kiedy zresetuję wysokość ostatniego, wszystkie wiersze znów są widoczne. Dlaczego tak się dzieje?

O: Wiersze wyglądały tak, jakby zniknęły, ponieważ w siatce WPF domyślnie używane jest **proporcjonalne ustawianie wielkości** wierszy i kolumn. Jeśli wysokość ostatniego wiersza wynosi 74*, to po ustawieniu domyślnej wysokości pierwszych czterech wierszy na 1* siatka zmienia ich wielkość na 1/78 (1,3%) wysokości siatki. Ostatni wiersz zajmuje wtedy 74/78 (94,8%) wysokości, dlatego pierwsze cztery wiersze wyglądają na bardzo niskie. Gdy ustawisz dla ostatniego wiersza wysokość domyślną 1*, siatka zmieni wielkość każdego wiersza na 20% wysokości siatki.

P: Gdy ustawiam szerokość okna na 400, co oznacza ta wartość? Jak szerokie jest to 400?

O: WPF używa **pikseli niezależnych od urządzenia**, zawsze równych 1/96 cala. To oznacza, że 96 pikseli na *nieprzeskalowanym* wyświetlaczu zawsze jest równe 1 cal. Jeśli jednak zmierzysz okno linijką, może się okazać, że nie zajmuje dokładnie 400 pikseli (4,16 cala). To dlatego, że Windows używa przydatnego mechanizmu zmieniającego skalę elementów na ekranie. Dzięki temu aplikacje nie są malutkie nawet wtedy, gdy wyświetlasz je, używając telewizora po drugiej stronie pokoju jako monitora komputera. Piksele niezależne od urządzenia pomagają platformie WPF zapewnić dobry wygląd aplikacji w każdej skali.

Jeśli więc zechcę, aby jedna z kolumn była dwa razy szersza od pozostałych, wystarczy, że ustawię jej szerokość na 2*, a siatka wszystkim się zajmie.

W książce natrafisz na wiele ćwiczeń tego rodzaju. Umożliwiają Ci one rozwój umiejętności programistycznych. Zawsze dopuszczalne jest podejrzenie rozwiązania!

Ćwiczenie

Masz już jedną kontrolkę `TextBlock` — to dobry punkt wyjścia! Jednak potrzebnych jest 16 takich kontrolek, aby wyświetlić wszystkie dopasowywane zwierzęta. Czy wiesz, jak dodać kod XAML, aby umieścić identyczne kontrolki XAML w komórkach z pierwszych czterech wierszy siatki?

Zacznij od przyjrzenia się znacznikowi XAML, jaki utworzyłeś. Powinien wyglądać podobnie do poniższego. Właściwości mogą być podane w innej kolejności, a tu rozdzieliliśmy je na dwa wiersze (też możesz to zrobić, jeśli chcesz, aby kod XAML był czytelniejszy):

```
<TextBlock Text="" Grid.Column="1" Grid.Row="1" FontSize="36"
    HorizontalAlignment="Center" VerticalAlignment="Center"/>
```

Twoje zadanie polega na **skopiowaniu tej kontrolki `TextBlock`**, aby każda z pierwszych 16 komórek siatki zawierała identyczną kontrolkę. Aby ukończyć ćwiczenie, musisz więc **dodać do aplikacji jeszcze 15 kontrollek `TextBlock`**. Pamiętaj o kilku kwestiach:

- Wiersze i kolumny są numerowane od 0, co jest też wartością domyślną. Dlatego jeśli pominiemy właściwości `Grid.Row` lub `Grid.Column`, kontrolka `TextBlock` pojawi się w pierwszym od lewej wierszu lub w górnej kolumnie.
- Interfejs użytkownika możesz edytować w *Projektancie*. Możesz też skopiować i wkleić kod XAML. Wypróbuj obie te techniki i zobacz, która jest dla Ciebie najlepsza.

Oto kod XAML 16 kontrolki TextBlock na dopasowywane zwierzęta. Wszystkie te kontrolki są prawie identyczne. Różnią się tylko właściwościami Grid.Row i Grid.Column, które pozwalają umieścić po jednej kontrolce TextBlock w każdej z 16 pierwszych komórek siatki o wymiarach 5 na 4.

Znacznik Window się nie zmienił, dlatego został pominięty w tym miejscu.

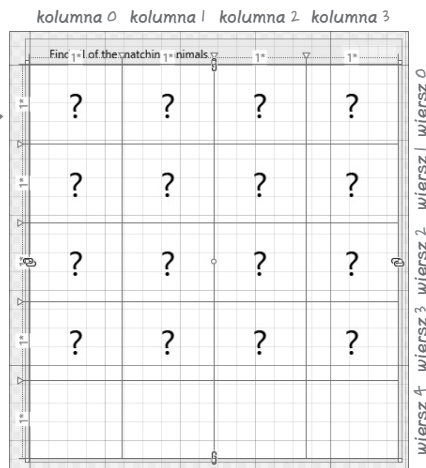
Ćwiczenie

```
<Grid>
  <Grid.ColumnDefinitions>
    <ColumnDefinition/>
    <ColumnDefinition/>
    <ColumnDefinition/>
    <ColumnDefinition/>
  </Grid.ColumnDefinitions>

  <Grid.RowDefinitions>
    <RowDefinition/>
    <RowDefinition/>
    <RowDefinition/>
    <RowDefinition/>
  </Grid.RowDefinitions>
```

Tak wyglądają definicje kolumn i wierszy po zrównaniu wielkości tych elementów.

Tak wygląda okno w Projektancie w Visual Studio po dodaniu wszystkich kontrolki TextBlock.


```
<TextBlock Text="?" FontSize="36" HorizontalAlignment="Center" VerticalAlignment="Center"/>
<TextBlock Text="?" FontSize="36" HorizontalAlignment="Center" VerticalAlignment="Center" Grid.Column="1"/>
<TextBlock Text="?" FontSize="36" HorizontalAlignment="Center" VerticalAlignment="Center" Grid.Column="2"/>
<TextBlock Text="?" FontSize="36" HorizontalAlignment="Center" VerticalAlignment="Center" Grid.Column="3"/>

<TextBlock Text="?" FontSize="36" HorizontalAlignment="Center" VerticalAlignment="Center" Grid.Row="1"/>
<TextBlock Text="?" FontSize="36" Grid.Row="1" Grid.Column="1"
  HorizontalAlignment="Center" VerticalAlignment="Center"/>
<TextBlock Text="?" FontSize="36" Grid.Row="1" Grid.Column="2"
  HorizontalAlignment="Center" VerticalAlignment="Center"/>
<TextBlock Text="?" FontSize="36" Grid.Row="1" Grid.Column="3"
  HorizontalAlignment="Center" VerticalAlignment="Center"/>

<TextBlock Text="?" FontSize="36" Grid.Row="2" HorizontalAlignment="Center" VerticalAlignment="Center"/>

<TextBlock Text="?" FontSize="36" Grid.Row="2" Grid.Column="1"
  HorizontalAlignment="Center" VerticalAlignment="Center"/>
<TextBlock Text="?" FontSize="36" Grid.Row="2" Grid.Column="2"
  HorizontalAlignment="Center" VerticalAlignment="Center"/>
<TextBlock Text="?" FontSize="36" Grid.Row="2" Grid.Column="3"
  HorizontalAlignment="Center" VerticalAlignment="Center"/>

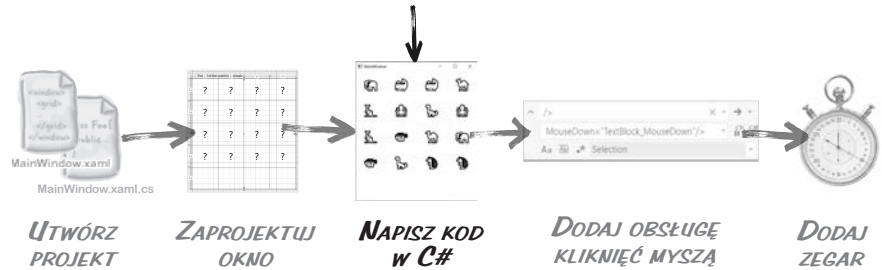
<TextBlock Text="?" FontSize="36" Grid.Row="3" HorizontalAlignment="Center" VerticalAlignment="Center"/>
<TextBlock Text="?" FontSize="36" Grid.Row="3" Grid.Column="1"
  HorizontalAlignment="Center" VerticalAlignment="Center"/>
<TextBlock Text="?" FontSize="36" Grid.Row="3" Grid.Column="2"
  HorizontalAlignment="Center" VerticalAlignment="Center"/>
<TextBlock Text="?" FontSize="36" Grid.Row="3" Grid.Column="3"
  HorizontalAlignment="Center" VerticalAlignment="Center"/>
</Grid>
```

W tych czterech kontrolkach TextBlock właściwość Grid.Row ma wartość 1, ponieważ znajdują się w drugim wierszu od góry (pierwszy wiersz ma numer 0).

Dopuszczalne jest dodanie właściwości Grid.Row lub Grid.Column o wartości 0. Tu pominięliśmy takie właściwości, ponieważ 0 jest wartością domyślną.

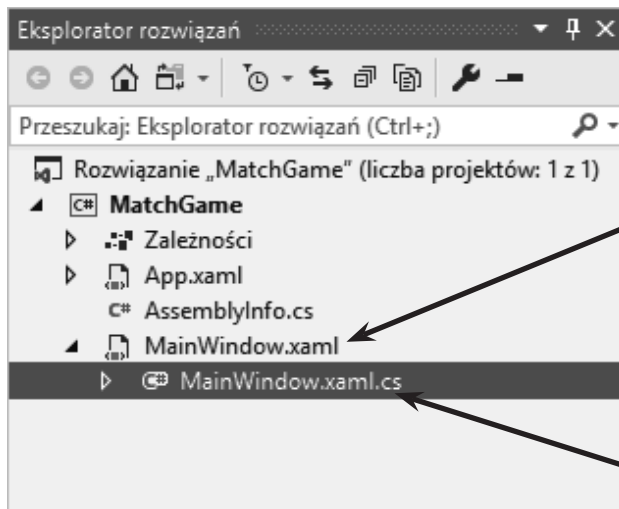
Kodu jest dużo, jednak jest to powtórzony 16 razy ten sam wiersz z drobnymi zmianami. Każdy wiersz zaczynający się od <TextBlock ma te same cztery właściwości (Text, FontSize, HorizontalAlignment i VerticalAlignment). Wiersze różnią się tylko właściwościami Grid.Row i Grid.Column. Właściwości mogą być podawane w dowolnej kolejności.

ZNAJDZESZ SIĘ TUTAJ

Teraz możesz zacząć pisać kod gry

Zakończyłeś projektowanie głównego okna, a przynajmniej wystarczającej jego części, aby przejść do następnego aspektu działania gry. Pora dodać kod C# odpowiedzialny za przebieg rozgrywki.

Edytowałeś kod XAML pliku `MainWindow.xaml`. To tam znajdują się wszystkie elementy projektowe okna. Kod XAML z tego pliku definiuje wygląd i układ okna.

Teraz zaczniesz pracę nad kodem C#. Znajdzie się on w pliku `MainWindow.xaml.cs`. Jest to kod zaplecza (ang. *code behind*) dla okna, ponieważ działa razem ze znacznikami z pliku XAML. To dlatego nazwy plików są prawie identyczne (różnią się tylko dodatkowym członem `.cs` na końcu). Do tego pliku dodasz kod C# definiujący działanie gry, w tym kod umieszczający emoji w siatce, obsługujący kliknięcia myszą i kontrolujący zegar.

Obejrzyj to!

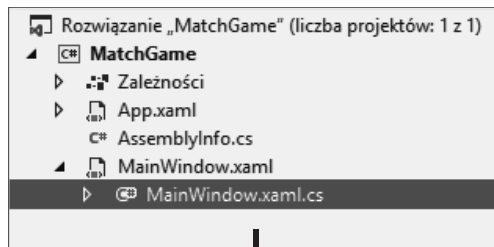
Gdy wpisujesz kod C#, musi on być w pełni poprawny.

Część osób uważa, że programistą tak naprawdę stajesz się dopiero wtedy, gdy pierwszy raz godzinami szukasz błędnie umieszczonej kropki. Wielkość liter też jest ważna: `setUpGame` to nie to samo co `setUpGame`. Nadmiarowe przecinki, średniki, nawiasy itd. mogą sprawić, że kod przestanie działać, lub — co jeszcze gorsze — wpłynąć na kod tak, że wprawdzie się skompiluje, ale będzie funkcjonować niezgodnie z oczekiwaniami. Wykorzystujący sztuczna inteligencję mechanizm IntelliSense z IDE pomaga unikać takich problemów, ale nie wykona za Ciebie całej pracy.

Wygeneruj metodę konfigurującą grę

Teraz, po przygotowaniu interfejsu użytkownika, pora zacząć pisać kod gry. W tym celu **wygenerujesz metodę** (taką jak metoda `Main`, którą poznałeś wcześniej), a następnie dodasz do niej kod.

Wygeneruj to!

Za pomocą zakładki w górnej części okna możesz przełączać się między edytorem kodu C# a Projektantem kodu XAML.

1 Otwórz plik `MainWindow.xaml.cs` w edytorze.

Kliknij trójkąt (▶) obok nazwy `MainWindow.xaml` w *Eksploratorze rozwiązań*, a następnie **kliknij dwukrotnie plik `MainWindow.xaml.cs`**, aby otworzyć go w edytorze kodu w IDE. Zauważ, że plik zawiera już kod. Visual Studio pomoże Ci dodać do niego metodę.

To nie problem, jeśli na razie nie masz pewności, czym jest metoda.

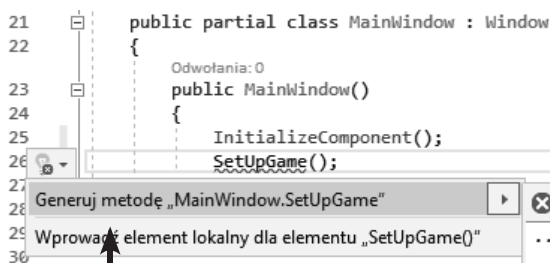
2 Wygeneruj metodę o nazwie `SetUpGame`.

Znajdź następujący fragment w otwartym kodzie:

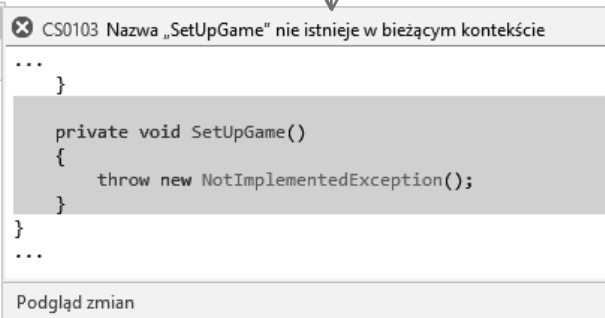
```
public MainWindow();
{
    InitializeComponent();
}
```

Kliknij na końcu wiersza `InitializeComponent();`, aby kursor znalazł się zaraz po średniku. Wciśnij dwukrotnie *Enter*, a następnie wpisz: `SetUpGame();`

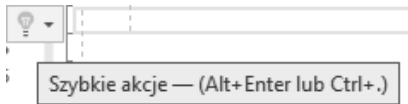
Bezpośrednio po wpisaniu średnika nazwa `SetUpGame` zostanie podkreślona falowaną linią. Kliknij tekst `SetUpGame`. W oknie powinna pojawić się ikona żółtej żarówki. Kliknij ją, aby **otworzyć menu szybkich akcji**, i użyj go do wygenerowania metody.

Okno Podgląd zmian informuje o błędzie, który spowodował pojawienie się czerwonej falowanej linii, a także pokazuje podgląd kodu, jaki akcja wygeneruje w celu wyeliminowania usterki.

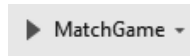
Kiedy klikniesz ikonę szybkich akcji, zobaczysz menu kontekstowe z możliwymi działaniami. Jeśli dana operacja generuje kod, zobaczysz jego podgląd. **Wybierz akcję Generuj metodę**, aby wygenerować nową metodę `SetUpGame`.

Ikona żółtej żarówki informuje o tym, że zaznaczyłeś kod, dla którego dostępna jest szybka akcja. Oznacza to, że istnieje zadanie, które Visual Studio może zautomatyzować. Możesz kliknąć żółtą żarówkę lub wcisnąć kombinację *Alt+Enter* albo *Ctrl+.* (kropka), aby zobaczyć dostępne akcje.

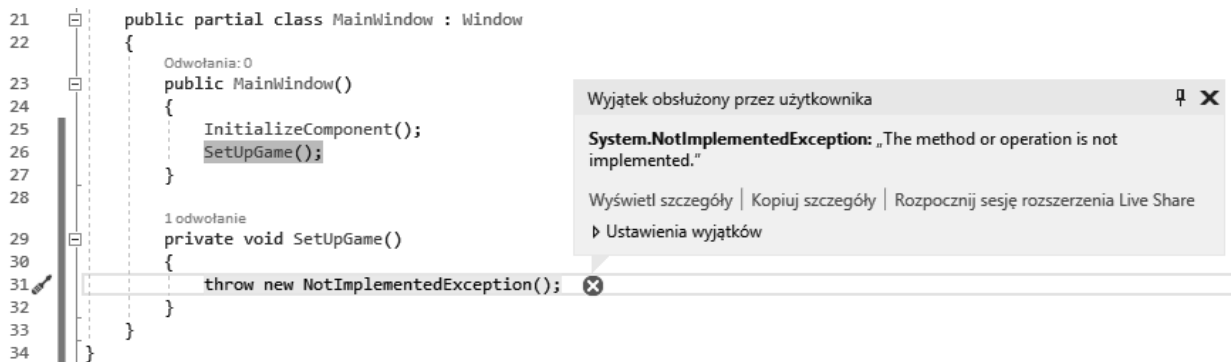
3 Spróbuj uruchomić kod.

Kliknij przycisk w górnej części środowiska IDE, aby uruchomić program — tak jak wcześniej zrobiłeś to z aplikacją konsolową.

Przycisk „Rozpocznij debugowanie” na pasku narzędzi w górnej części IDE uruchamia aplikację. Możesz też wybrać opcję *Rozpocznij debugowanie (F5)* w menu *Debugowanie*.

Hmm — coś poszło nie tak. Zamiast wyświetlić okno, **program zgłosił wyjątek**:

Może się wydawać, że program jest uszkodzony, ale w rzeczywistości można było oczekiwać takiego efektu! IDE wstrzymało program i wyróżniło ostatni uruchomiony wiersz kodu. Przyjrzyj się następującej instrukcji:

```
throw new NotImplementedException();
```

Metoda wygenerowana przez IDE dosłownie nakazuje językowi C# zgłosić wyjątek. Spójrz na komunikat powiązany z wyjątkiem:

System.NotImplementedException: "The method or operation is not implemented."

Ma to sens, ponieważ **to Ty musisz zaimplementować metodę** wygenerowaną przez IDE. Jeśli zapomniałeś to zrobić, wyjątek jest uprzejmym przypomnieniem, że masz jeszcze kod do napisania. Jeżeli generujesz dużo metod, dobrze jest mieć takie przypomnienie!

Kliknij kwadrat *Zatrzymaj debugowanie* () na pasku narzędzi (lub wybierz opcję *Zatrzymaj debugowanie* w menu *Debugowanie*), aby zatrzymać program, co pozwoli Ci zakończyć implementowanie metody `SetUpGame`.

Gdy używasz IDE do uruchamiania aplikacji, przycisk *Zatrzymaj debugowanie* powoduje natychmiastowe jej zamknięcie.

Dokończ metodę SetupGame

Jest to specjalna metoda nazywana konstruktorem. Więcej o działaniu takich metod dowiesz się z rozdziału 5.

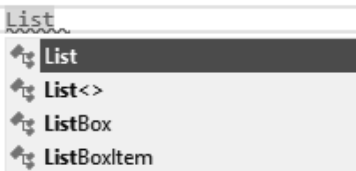
Metoda SetupGame znajduje się w metodzie public MainWindow(), ponieważ cały kod z metody MainWindow jest wykonywany bezpośrednio po uruchomieniu aplikacji.

1 Zaczynj dodawać kod do metody SetupGame.

Metoda SetupGame ma losowo przypisywać osiem par emoji przedstawiających zwierzęta do kontrolki TextBox, aby gracz mógł dopasowywać rysunki. Dlatego metoda potrzebuje listy emoji, a w napisaniu kodu pomoże Ci IDE. Zaznacz instrukcję throw dodaną przez IDE i usuń ją. Następnie umieść kursor w miejscu, gdzie znajdowała się ta instrukcja, i wpisz List. IDE wyświetli **okno mechanizmu IntelliSense** z zestawem słów kluczowych rozpoczynających się członem List:

```
private void SetupGame()
{
    List
}

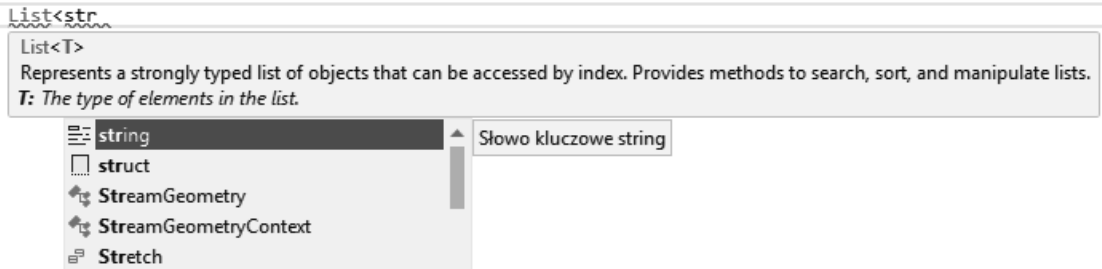
```


Wybierz pozycję List z listy IntelliSense. Następnie wpisz <str>. Pojawi się nowe okno IntelliSense z pasującymi słowami kluczowymi:

```
private void SetupGame()
{
    List<str>
}

```


Wybierz string. Dokończ wpisywanie poniższego wiersza kodu, ale **jeszcze nie wciskaj Enter**:

```
List<string> animalEmoji = new List<string>()
```

Lista jest kolekcją, która przechowuje zestaw wartości w określonym porządku. Więcej o kolekcjach dowiesz się z rozdziałów 8. i 9.

Słowo kluczowe „new” służy do tworzenia kolekcji List. Więcej o tym słowie dowiesz się w rozdziale 3.

Wkrótce dowiesz się dużo więcej o metodach.

Właśnie użyłeś IDE, aby pomogło Ci dodać metodę do aplikacji. Nie przejmuj się, jeśli nadal nie masz pewności, czym jest metoda. Znacznie więcej o metodach i strukturze kodu w języku C# dowiesz się z następnego rozdziału.

2 Dodawanie wartości do kolekcji List.

Instrukcja w C# nie jest jeszcze gotowa. Upewnij się, że kursor znajduje się zaraz po nawiasie) kończącym wiersz, a następnie wpisz otwierający nawias klamrowy {. IDE doda nawias zamykający za Ciebie i umieści kursor pomiędzy nawiasami. **Wciśnij Enter**. IDE automatycznie doda znaki podziału wiersza.

```
List<string> animalEmoji = new List<string>()
{
    ~
}
```

Gdy otwarty jest panel emoji, możesz wpisać słowo takie jak „ośmiornica”, a zostanie ono zastąpione odpowiednim emoji.

Użyj **panelu emoji systemu Windows** (klawisz systemu *Windows+kropka*) lub przejdź do ulubionej witryny z emoji (na przykład <https://emojipedia.org/nature>) i skopiuj jedno emoji. Wróć do kodu, dodaj symbol ", następnie wklej emoji, wpisz kolejny symbol ", przecinek, spację i następny symbol ", jeszcze raz wklej to samo emoji, po czym wprowadź ostatni symbol " i przecinek. Następnie zrób to samo dla siedmiu kolejnych emoji. Celem jest uzyskanie **w nawiasie klamrowym ośmiu par emoji ze zwierzętami**. Dodaj ; po zamykającym nawiasie klamrowym:

```
List<string> animalEmoji = new List<string>()
{
    "🐼", "🐼",
    "🐼", "🐼",
    "🐼", "🐼",
    "🐼", "🐼",
    "🐼", "🐼",
    "🐼", "🐼",
    "🐼", "🐼",
    "🐼", "🐼",
};
```

Umieść kursor nad kropkami pod nazwą animalEmoji. IDE poinformuje, że przypisana wartość nigdy nie jest używana. Ostrzeżenie zniknie zaraz po tym, jak użyjesz listy emoji w dalszym kodzie metody.

Panel emoji jest wbudowany w system Windows 10. Aby wyświetlić ten panel, wystarczy wciśnąć jednocześnie klawisz Windows i kropkę.

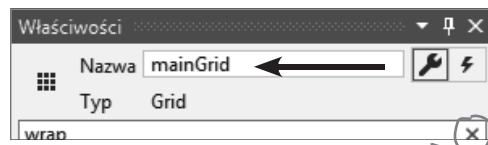
3 Ukończ metodę.

Teraz dodaj do metody **pozostały kod**. *Uważaj* na kropki, nawiasy zwykłe i klamrowe.

```
Random random = new Random();
```

← Ten wiersz powinien znajdować się zaraz po zamykającym nawiasie klamrowym i średniku.

```
foreach (TextBlock textBlock in mainGrid.Children.OfType<TextBlock>())
{
    int index = random.Next(animalEmoji.Count);
    string nextEmoji = animalEmoji[index];
    textBlock.Text = nextEmoji;
    animalEmoji.RemoveAt(index);
}
```


Nie zapomnij wyzerować pola wyszukiwania.

Czerwona falowana linia pod nazwą mainGrid w IDE informuje o błędzie. Program nie skompiluje się, ponieważ w kodzie nie ma niczego o tej nazwie. **Wróć do edytora XAML** i kliknij znacznik <Grid>, następnie przejdź do okna *Właściwości* i wpisz mainGrid w polu *Name*.

Sprawdź kod XAML. Na początku kodu siatki zobaczysz znacznik <Grid x:Name="mainGrid">. Teraz w kodzie nie powinno być żadnych błędów. Jeśli są, **starannie sprawdź każdy wiersz** — łatwo jest coś przeoczyć.

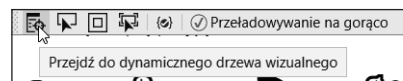
Jeśli po uruchomieniu gry wystąpi wyjątek, upewnij się, że na liście animalEmoji znajduje się dokładnie osiem par emoji, a w kodzie XAML jest 16 znaczników <TextBlock .../>.

Uruchom program

Kliknij przycisk **Start** na pasku narzędzi IDE, aby uruchomić program. Pojawi się okno z ośmioma parami zwierząt w losowych lokalizacjach:

Gdy pierwszy raz uruchomisz program, zobaczysz narzędzia środowiska uruchomieniowego w górnej części okna:

Kliknij pierwszy przycisk z narzędzi, aby wyświetlić panel *Dynamiczne drzewo wizualne* w IDE:

Następnie kliknij pierwszy przycisk panelu *Dynamiczne drzewo wizualne*, aby wyłączyć narzędzia środowiska uruchomieniowego.

Gdy program działa, IDE przechodzi w tryb debugowania. Przycisk *Start* jest zastępowany nieaktywnym (jasnoszarym) przyciskiem *Kontynuuj*, a na pasku narzędzi pojawiają się **kontrolki debugowania** (|| ■ ↻) z przyciskami do wstrzymania, zatrzymywania i ponownego uruchamiania programu.

Zakończ program, klikając znak X w prawym górnym rogu okna lub kwadracik *Zatrzymaj* w kontrolkach debugowania. Uruchom program kilkakrotnie. Zwierzęta za każdym razem powinny pojawiać się gdzie indziej.

Nieźle, gra już zaczyna wyglądać dobrze!

Przygotowałeś podstawy do następnych dodawanych elementów.

Tworzenie nowej gry nie ogranicza się do pisania kodu. Realizujesz też projekt. Skutecznym sposobem realizowania projektów jest tworzenie ich w małych krokach, sprawdzając, czy prace posuwają się w dobrym kierunku. Dzięki temu będziesz mieć wiele okazji do wprowadzenia poprawek.

To następne ćwiczenie z ołówkiem i kartką. Zdecydowanie warto poświęcić czas na wykonanie wszystkich takich ćwiczeń, ponieważ pomogą Ci one szybciej opanować ważne zagadnienia związane z językiem C#.

Zacznij pisać programy w języku C#

KTO CO ROBI?

Gratulacje — napisałeś działający program! To prawda, programowanie to coś dużo więcej niż kopiowanie kodu z książki. Jednak nawet jeśli nigdy wcześniej nie pisałeś kodu, może zaskoczyć Cię, jak duże jego fragmenty już rozumiesz. Narysuj linię łączącą każdą z instrukcji w C# (po lewej) z opisami ich działania (po prawej). Pierwszy punkt wykonaliśmy już za Ciebie.

Instrukcje C#

```
List<string> animalEmoji = new List<string>()
```

```
{  
    "🐶", "🐶",  
    "🐱", "🐱",  
    "🐘", "🐘",  
    "🐘", "🐘",  
    "🐘", "🐘",  
    "🐘", "🐘",  
    "🐘", "🐘",  
    "🐘", "🐘",  
    "🐘", "🐘",  
};
```

```
Random random = new Random();
```

```
foreach (TextBlock textBlock in  
    mainGrid.Children.OfType<TextBlock>())
```

```
int index = random.Next(animalEmoji.Count);
```

```
string nextEmoji = animalEmoji[index];
```

```
textBlock.Text = nextEmoji;
```

```
animalEmoji.RemoveAt(index);
```

Działanie kodu

Przypisuje do kontrolki TextBlock losowe emoji z listy.

Znajduje wszystkie kontrolki TextBlock z głównej siatki i wykonuje dla każdej z nich podane instrukcje.

Usuwa losowe emoji z listy.

Tworzy listę ośmiu par emoji.

Wybiera liczbę losową z przedziału od 0 do liczby emoji pozostałych na liście i nazywa tę wartość „index”.

Tworzy nowy generator liczb losowych.

Używa liczby losowej „index” do pobrania losowego emoji z listy.

KTO CO ROBI?

ROZWIĄZANIE

Instrukcje C#

Działanie kodu

```
List<string> animalEmoji = new List<string>()
{
    "🐶", "🐱",
    "🐼", "🐼",
    "🐘", "🐘",
    "🐨", "🐨",
    "🐨", "🐨",
    "🐨", "🐨",
    "🐨", "🐨",
    "🐨", "🐨",
    "🐨", "🐨",
};
```

```
Random random = new Random();
foreach (TextBlock textBlock in
    mainGrid.Children.OfType<TextBlock>())
int index = random.Next(animalEmoji.Count);
string nextEmoji = animalEmoji[index];
textBlock.Text = nextEmoji;
animalEmoji.RemoveAt(index);
```

Przypisuje do kontrolki TextBlock losowe emoji z listy.

Znajduje wszystkie kontrolki TextBlock z głównej siatki i wykonuje dla każdej z nich podane instrukcje.

Usuwa losowe emoji z listy.

Tworzy listę ośmiu par emoji.

Wybiera liczbę losową z przedziału od 0 do liczby emoji pozostałych na liście i nazywa tę wartość „index”.

Tworzy nowy generator liczb losowych.

Używa liczby losowej „index” do pobrania losowego emoji z listy.

MINI

Zaostrz ołówek

Oto ćwiczenie z ołówkiem i kartką, które pomoże Ci dobrze zrozumieć napisany kod w C#.

1. Weź kartkę i ułóż ją w orientacji poziomej. Narysuj pośrodku pionową linię.
2. Po lewej stronie zapisz całą metodę SetUpGame. Między poszczególnymi instrukcjami pozostaw puste miejsce. Nie musisz dbać o precyzję przy rysowaniu emoji.
3. Po prawej stronie kartki obok odpowiednich instrukcji zapisz każdą odpowiedź z ćwiczenia „kto co robi?”. Przeczytaj tekst po obu stronach linii — kod powinien nabrać sensu.

Nie jestem przekonana co do zadań „Zaostrz ołówki” i ćwiczenia z dopasowywaniem. Czy nie byłoby lepiej, gdybyście po prostu **pokazali mi kod** do wpisania w IDE?

Rozwijanie umiejętności zrozumienia kodu sprawi, że staniesz się lepszym programistą.

Ćwiczenie z użyciem ołówka i kartki **nie są opcjonalne**. Zapewniają Twojemu mózgowi inny sposób przyswajania informacji. Robią też coś jeszcze ważniejszego — dają Ci możliwość **popelniania błędów**. Pomyłki są częścią procesu uczenia się i każdy z nas robił wiele błędów (możliwe nawet, że w tej książce znajdziesz jakąś literówkę lub dwie!). Nikt nie pisze od razu doskonałego kodu. Naprawdę dobrzy programiści zawsze zakładają, że kod, który piszą dziś, jutro może wymagać zmian. Dalej w książce zapoznasz się z procesem *refaktoryzacji*. Jest to technika programowania, która polega na ulepszaniu kodu już po jego napisaniu.

Dodajemy tego rodzaju listy wypunktowane, aby zapewnić krótkie streszczenie wielu opisanych do danego miejsca zagadnień i narzędzi.

CELNE SPOSTRZEŻENIA

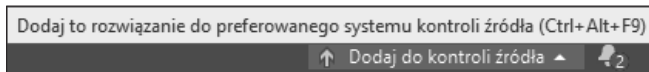
- Visual Studio jest **IDE Microsoftu (zintegrowanym środowiskiem programistycznym)**, które upraszcza i wspomaga edycję plików z kodem C# i zarządzanie nimi.
- **Aplikacje konsolowe .NET Core** to działające w różnych systemach aplikacje z tekstowymi danymi wejściowymi i wyjściowymi.
- **Wykorzystujący sztuczną inteligencję mechanizm IntelliSense** w IDE pomaga w szybszym wprowadzeniu kodu.
- **WPF** (ang. *Windows Presentation Foundation*) to technologia tworzenia w C# aplikacji z interfejsem graficznym.
- Interfejsy użytkownika w technologii WPF są projektowane w języku **XAML** (ang. *eXtensible Application Markup Language*). Jest to bazujący na XML-u język znaczników, w którym znaczniki i właściwości służą do definiowania kontrolki interfejsu użytkownika.
- **Kontrolka XAML Grid** służy do tworzenia układu siatki do przechowywania innych kontrolki.
- **Znacznik XAML TextBlock** reprezentuje kontrolkę do przechowywania tekstu.
- **Okno Właściwości** w IDE umożliwia łatwe modyfikowanie właściwości kontrolki — na przykład układu, tekstu albo wiersza lub kolumny siatki, gdzie kontrolka się znajduje.

Dodaj nowy projekt do systemu kontroli wersji

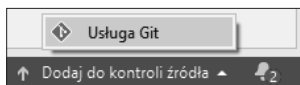
W tej książce będziesz tworzyć wiele różnych projektów. Czy nie byłoby świetnie, gdyby istniał łatwy sposób na archiwizowanie ich i łatwy dostęp do nich z dowolnego miejsca? Co zrobisz, jeśli popełnisz błąd — czy nie byłoby wygodnie, gdybyś mógł odzyskać starszą wersję kodu? No cóż, masz szczęście! Tak właśnie działają **systemy kontroli wersji** — umożliwiają łatwe zarchiwizowanie całego kodu i śledzenie wszystkich wprowadzonych zmian. Visual Studio pozwala na łatwe dodawanie projektów do takich systemów.

Git to popularny system kontroli wersji, a Visual Studio może zapisywać kod źródłowy w dowolnym **repozytorium** Git. Uważamy, że **GitHub** jest jednym z najłatwiejszych w użyciu dostawców systemu Git. Aby umieszczać kod w serwisie GitHub, musisz założyć w nim konto. Jeśli jeszcze nie masz takiego konta, otwórz stronę <https://github.com> i utwórz je.

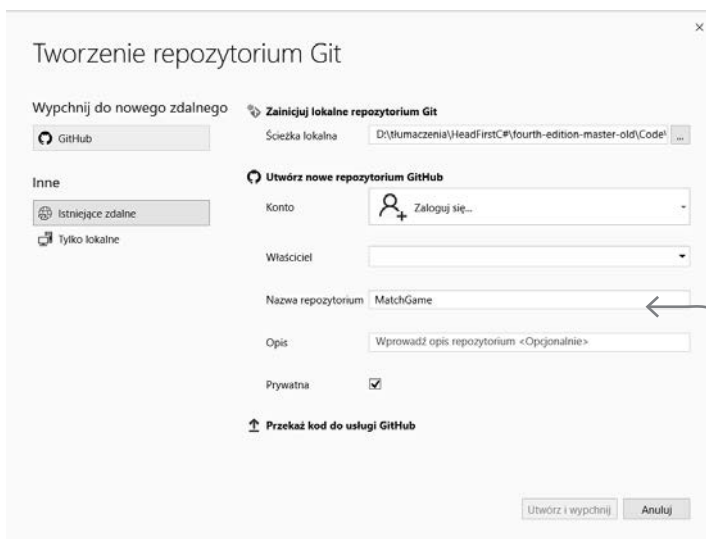
Znajdź opcję **Dodaj do kontroli źródła** na pasku stanu w dolnej części IDE:

Kliknij tę opcję. Visual Studio pozwoli dodać kod do systemu Git:

Kliknij **Usługa Git**. Visual Studio wyświetli okno **Tworzenie repozytorium Git**.

Visual Studio utworzy repozytorium w Twoim koncie w serwisie GitHub. Domyślnie nazwa repozytorium jest taka sama jak nazwa projektu.

Relaks

Dodawanie projektu do systemu kontroli wersji jest opcjonalne.

Możliwe, że pracujesz na komputerze w sieci firmowej, która nie zapewnia dostępu do serwisu GitHub (jest to polecany przez nas dostawca systemu Git). Możliwe też, że nie masz ochoty używać takiego systemu. Niezależnie od powodów możesz pominąć ten krok. Możesz też umieścić kod w prywatnym repozytorium, jeśli chcesz utworzyć kopię zapasową, ale nie chcesz, by inne osoby mogły znaleźć kod.

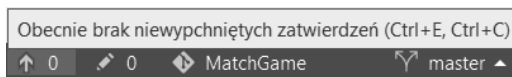
Zaraz po dodaniu kodu do systemu Git pasek stanu zmieni się, informując, że kod projektu znajduje się w systemie kontroli wersji. Git jest bardzo popularnym systemem kontroli wersji, a Visual Studio obejmuje kompletny klient tego systemu. Katalog projektu zawiera teraz ukryty katalog `.git` używany do śledzenia wszystkich poprawek w kodzie.

Git jest otwartym systemem kontroli wersji. Istnieje wiele niezależnych serwisów takich jak GitHub, które udostępniają usługi związane z systemem Git (na przykład przestrzeń dyskową na kod i dostęp do repozytorium z poziomu internetu). Więcej o systemie Git dowiesz się na stronie <https://git-scm.com>.

Kliknij Zaloguj się... . Visual Studio otworzy w przeglądarce formularz logowania w serwisie GitHub. Wprowadź nazwę użytkownika i hasło do serwisu GitHub. Jeśli skonfigurowałeś uwierzytelnianie dwuetapowe, zostaniesz poproszony o jego użycie. Po zalogowaniu się może pojawić się prośba o przyznanie serwisowi GitHub do środowiska Visual Studio. Jeśli zobaczysz taką prośbę, przyznaj uprawnienia, aby umożliwić środowisku Visual Studio tworzenie repozytoriów i przesyłanie kodu.

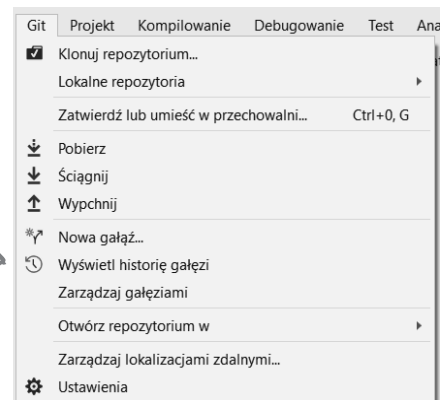
Po zalogowaniu się do serwisu GitHub wrócisz do okna *Tworzenie repozytorium Git* w środowisku Visual Studio. Jeśli chcesz, aby inne osoby mogły zobaczyć Twój kod, **usuń zaznaczenie w polu wyboru Prywatna**. Nowe repozytorium będzie wtedy publiczne.

Kliknij przycisk *Utwórz i wypchnij*, aby utworzyć nowe repozytorium w serwisie GitHub i opublikować w nim kod. Po wypchnięciu kodu do serwisu GitHub status systemu Git na pasku stanu zmieni się. Zobaczysz, że nie ma już **zatwierdzeń** (zapisanych wersji kodu), które nie zostały **wypchnięte** do lokalizacji poza Twoim komputerem. To oznacza, że projekt jest zsynchronizowany z repozytorium z Twojego konta w serwisie GitHub.

Zwróć uwagę na pasek stanu. Jeśli zobaczysz liczbę, na przykład **2**, jest to informacja, że masz dwa niewypchnięte zatwierdzenia, które możesz przesłać do repozytorium w serwisie GitHub.

Po opublikowaniu kodu w serwisie GitHub możesz używać poleceń z menu *Git* do pracy z repozytorium systemu Git

Otwórz stronę <https://github.com/<twoja-nazwa-w-github>/MatchGame>, aby zobaczyć przesłany kod. Gdy zsynchronizujesz projekt ze zdalnym repozytorium, zobaczysz aktualizacje w sekcji z zatwierdzeniami.

P: Czy kod XAML to prawdziwy kod?

U: Tak, jak najbardziej. Pamiętaj, że czerwone falowane linie pod nazwą `mainGrid` w kodzie C#, które zniknęły dopiero po dodaniu nazwy do znacznika `Grid` w kodzie XAML? Stało się tak, ponieważ zmodyfikowałeś kod. Po dodaniu nazwy do kodu XAML kod C# mógł jej użyć.

P: Myślałem, że XAML działa jak HTML, który jest interpretowany przez przeglądarkę. Czy XAML działa tak samo?

U: Nie, kod XAML jest rozwijany razem z kodem C#. W następnym rozdziale zobaczysz, że można użyć słowa kluczowego `partial` do podziału klasy na kilka plików. Ten mechanizm służy też do łączenia kodu XAML i C#. Kod XAML definiuje interfejs użytkownika, a C# definiuje operacje, a oba te komponenty są łączone za pomocą klas częściowych.

Dlatego ważne jest, aby traktować kod XAML jak zwykły kod. Z tego samego powodu opanowanie języka XAML jest ważne dla każdego programisty używającego C#.

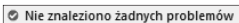
P: Zauważyłem MNÓSTWO wierszy `using` na początku pliku z kodem C#. Dlaczego jest ich aż tyle?

U: Aplikacje WPF korzystają z kodu z różnych przestrzeni nazw (w następnym rozdziale dowiesz się, czym one są). Gdy Visual Studio tworzy projekt WPF, automatycznie dodaje na początku pliku `MainWindow.xaml.cs` dyrektywy `using` dla najczęściej używanych przestrzeni nazw. Z niektórych przestrzeni nazw już korzystałeś. IDE używa jaśniejszej czcionki do wyróżniania przestrzeni nazw, które nie są wykorzystywane w kodzie.

P: Aplikacje desktopowe wydają się dużo bardziej skomplikowane od konsolowych. Czy naprawdę oba typy aplikacji działają tak samo?

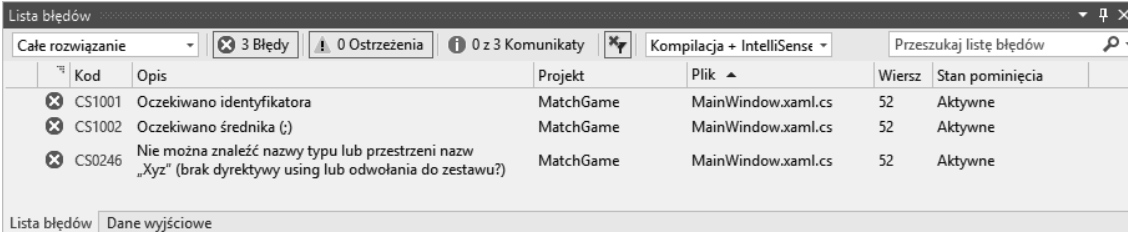
U: Tak. Na podstawowym poziomie cały kod C# działa tak samo: wykonywana jest jedna instrukcja, potem druga itd. Aplikacje desktopowe wydają się bardziej skomplikowane, ponieważ niektóre metody są wywoływane tylko wtedy, gdy dzieją się określone rzeczy — na przykład wyświetlane jest okno lub użytkownik kliknął przycisk. Gdy metoda już zostanie wywołana, działa dokładnie tak samo jak w aplikacji konsolowej.

Wskazówka na temat IDE: Lista błędów

Spójrz na dolną część edytora kodu. Zwróć uwagę na komunikat `Nie znaleziono żadnych problemów`. Oznacza to, że kod można skompilować. Kompilacja polega na przekształcaniu kodu przez IDE na postać binarną, którą system operacyjny może uruchomić. Wprowadź teraz błąd w kodzie.

Przejdź do pierwszego wiersza nowej metody `SetUpGame`. Wciśnij dwukrotnie klawisz `Enter`, a następnie w nowym wierszu wpisz `Xyz`.

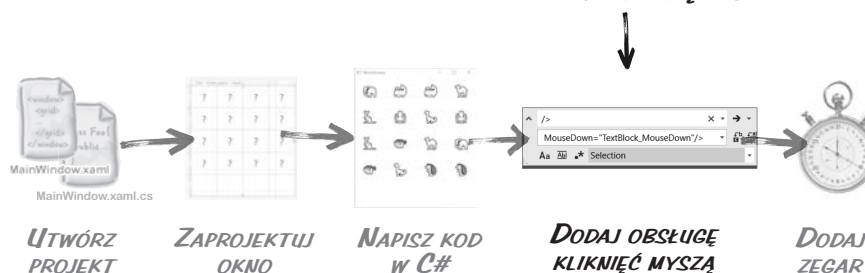
Ponownie spójrz na dolną część edytora kodu. Teraz widnieje tam komunikat `3`. Jeśli okno *Lista błędów* nie jest widoczne, otwórz je, wybierając je w menu *Widok*. Na liście błędów znajdują się teraz trzy błędy:

Kod	Opis	Projekt	Plik	Wiersz	Stan pominięcia
CS1001	Oczekiwano identyfikatora	MatchGame	MainWindow.xaml.cs	52	Aktywne
CS1002	Oczekiwano średnika (;)	MatchGame	MainWindow.xaml.cs	52	Aktywne
CS0246	Nie można znaleźć nazwy typu lub przestrzeni nazw „Xyz” (brak dyrektywy <code>using</code> lub odwołania do zestawu?)	MatchGame	MainWindow.xaml.cs	52	Aktywne

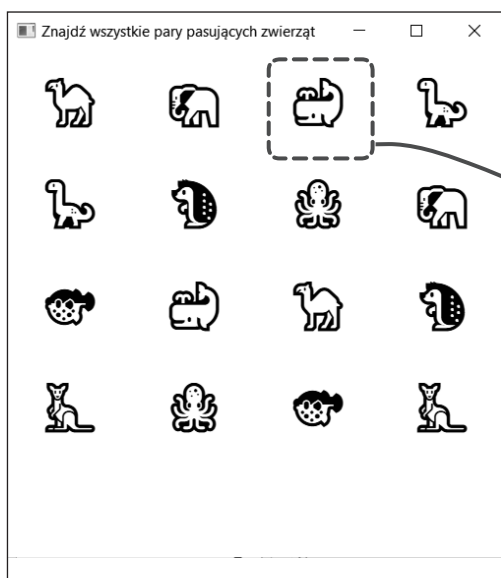
IDE wyświetliło informacje o błędach, ponieważ tekst `Xyz` nie jest poprawnym kodem w języku C# i uniemożliwia kompilację kodu. Dopóki w kodzie znajdują się błędy, nie będzie on działał. Dlatego usuń dodany wiersz `Xyz`.

ZNAJDWESZ SIĘ TUTAJ

Następny krok tworzenia gry to dodanie obsługi kliknięć myszą

Gdy gra wyświetla już zwierzęta, które gracz może kliknąć, trzeba dodać kod odpowiadający za przebieg gry. Gracz ma klikać pary zwierząt. Pierwsze kliknięte zwierzę znika. Jeśli drugie kliknięte zwierzę pasuje do pierwszego, także przestaje być widoczne. Jeśli jednak kliknięte rysunki nie pasują do siebie, program ma je ponownie wyświetlić. Aby umożliwić działanie tego procesu, dodasz **procedurę obsługi zdarzeń**. Taka procedura to metoda wywoływana, gdy w aplikacji zajdą określone zdarzenia (kliknięcie myszą, dwukrotne kliknięcie, zmiana wielkości okna itd.).

Gdy gracz kliknie jedno ze zwierząt, aplikacja wywoła metodę `TextBlock_MouseDown`, która obsługuje kliknięcia myszą. Oto, co ta metoda będzie robić.

```
TextBlock_MouseDown() {
```

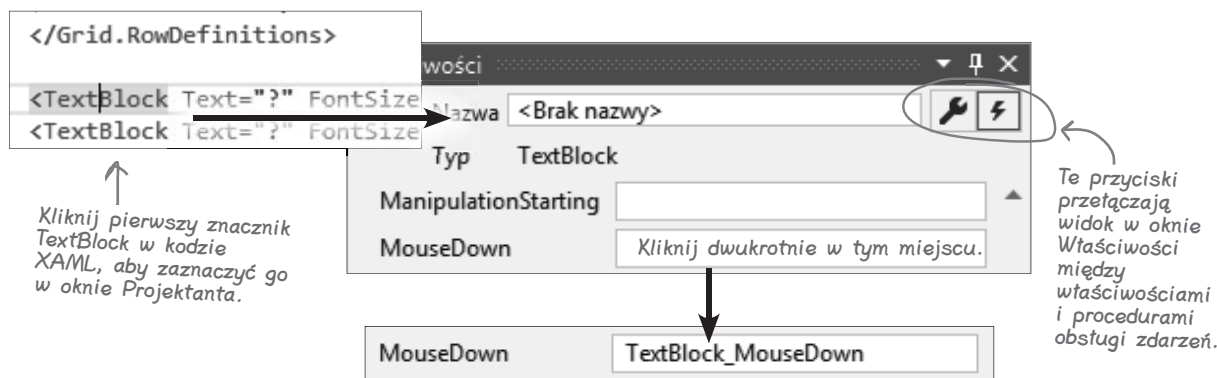
```
/* Jeśli kliknięte zostało pierwsze zwierzę,
 * należy zapisać, która kontrolka TextBlock
 * została kliknięta i usunąć grafikę. Jeżeli
 * kliknięto drugie zwierzę, należy albo też
 * usunąć grafikę (dopasowanie), albo ponownie
 * wyświetlić pierwszy rysunek (brak dopasowania).
 */
}
```

To jest komentarz. Wszystko między znakami `/*` i `*/` jest ignorowane przez C#. Ten komentarz został dodany, aby opisać działanie metody `TextBlock_MouseDown`, a także by pokazać, jak wyglądają komentarze.

Spraw, aby kontrolki TextBlock reagowały na kliknięcia myszą

Metoda `SetUpGame` modyfikuje kontrolki `TextBlock`, aby wyświetlały emoji ze zwierzętami. Wiesz już więc, w jaki sposób za pomocą kodu modyfikować kontrolki w aplikacji. Teraz napiszesz kod innego rodzaju, który będzie wywoływany przez kontrolki. Pomoże Ci w tym IDE.

Wróć do edytora kodu XAML i **kliknij pierwszy znacznik `TextBlock`**. IDE zaznaczy powiązaną kontrolkę w *Projektancie* i będziesz mógł zmienić jej właściwości. W oknie *Właściwości* kliknij przycisk *Procedury obsługi zdarzeń* (⚡). **Procedura obsługi zdarzeń** jest metodą wywoływaną przez aplikację po zajściu określonych zdarzeń. Takie zdarzenia to wciśnięcie klawisza, przeciągnięcie elementu, zmiana wielkości okna lub, naturalnie, ruchy i kliknięcia myszą. Przewiń okno *Właściwości* w dół i przyjrzyj się nazwom różnych zdarzeń kontrolki `TextBlock`, dla jakich można dodać procedury obsługi. **Kliknij dwukrotnie pole na prawo od zdarzenia `MouseDown`**.

IDE wypełni pole `MouseDown` nazwą metody, `TextBlock_MouseDown`, a w kodzie XAML danej kontrolki `TextBlock` znajdzie się właściwość `MouseDown`:

```
<TextBlock Text="?" FontSize="36" HorizontalAlignment="Center"
  VerticalAlignment="Center" MouseDown="TextBlock_MouseDown"/>
```

Może tego nie zauważyłeś, ponieważ IDE ponadto **dodało nową metodę** do kodu zaplecza (powiązanego z kodem XAML) i natychmiast otworzyło edytor kodu C#, aby wyświetlić tę metodę. Zawsze możesz wrócić do tej metody z edytora kodu XAML, klikając prawym przyciskiem myszy właściwość `TextBlock_MouseDown` i wybierając opcję *Pokaż kod*. Oto ta metoda:

```
private void TextBlock_MouseDown(object sender, MouseButtonEventArgs e)
{
    ...
}
```

Gdy gracz kliknie tę kontrolkę `TextBlock`, aplikacja automatycznie wywoła metodę `TextBlock_MouseDown`. Dlatego teraz wystarczy dodać kod tej metody. Następnie będziesz musiał powiązać z tą metodą także wszystkie pozostałe kontrolki `TextBlock`, aby była wywoływana również dla nich.

Procedura obsługi zdarzenia jest metodą, którą aplikacja wywołuje w reakcji na zdarzenia takie jak kliknięcia myszą, wciśnięcie klawisza lub zmiana wielkości okna.

Zaostrz ołówek

Oto kod metody `TextBlock_MouseDown`. Zanim dodasz go do programu, przeczytaj go i spróbuj ustalić, co robi. Nie przejmuj się, jeśli nie udzielisz w pełni poprawnych odpowiedzi! Celem jest rozpoczęcie treningu mózgu w rozpoznawaniu kodu C# jako czegoś, co potrafisz odczytać i zrozumieć.

```
TextBlock lastTextBlockClicked;
bool findingMatch = false;

private void TextBlock_MouseDown(object sender, MouseButtonEventArgs e)
{
    TextBlock textBlock = sender as TextBlock;
    if (findingMatch == false)
    {
        textBlock.Visibility = Visibility.Hidden;
        lastTextBlockClicked = textBlock;
        findingMatch = true;
    }
    else if (textBlock.Text == lastTextBlockClicked.Text)
    {
        textBlock.Visibility = Visibility.Hidden;
        findingMatch = false;
    }
    else
    {
        lastTextBlockClicked.Visibility = Visibility.Visible;
        findingMatch = false;
    }
}
```

1. Co robi `findingMatch`?

2. Co robi blok kodu zaczynający się od `if (findingMatch == false)`?

3. Co robi blok kodu zaczynający się od `if (textBlock.Text == lastTextBlockClicked.Text)`?

4. Co robi blok kodu zaczynający się od `else`?

Zaostrz ołówek

Rozwiązanie

Oto kod metody `TextBlock_MouseDown`. Zanim dodasz go do programu, przeczytaj go i spróbuj ustalić, co robi. Nie przejmuj się, jeśli nie udzielisz w pełni poprawnych odpowiedzi! Celem jest rozpoczęcie treningu mózgu w rozpoznawaniu kodu C# jako czegoś, co potrafisz odczytać i zrozumieć.

```
TextBlock lastTextBlockClicked;
bool findingMatch = false;

private void TextBlock_MouseDown(object sender, MouseButtonEventArgs e)
{
    TextBlock textBlock = sender as TextBlock;
    if (findingMatch == false)
    {
        textBlock.Visibility = Visibility.Hidden;
        lastTextBlockClicked = textBlock;
        findingMatch = true;
    }
    else if (textBlock.Text == lastTextBlockClicked.Text)
    {
        textBlock.Visibility = Visibility.Hidden;
        findingMatch = false;
    }
    else
    {
        lastTextBlockClicked.Visibility = Visibility.Visible;
        findingMatch = false;
    }
}
```

Oto opis działania kodu metody `TextBlock_MouseDown`. Czytanie kodu w nowym języku programowania przypomina czytanie nut. Ta umiejętność wymaga praktyki, a im częściej będziesz ją wykorzystywać, tym lepiej będzie Ci szło.

1. Co robi `findingMatch`?

Rejestruje, czy gracz kliknął już wcześniej pierwsze zwierzę w parze i teraz próbuje znaleźć pasujący rysunek.

2. Co robi blok kodu zaczynający się od `if (findingMatch == false)`?

Gracz kliknął pierwsze zwierzę w parze, dlatego kod ukrywa rysunek tego zwierzęcia i zapisuje powiązaną kontrolkę `TextBlock` na wypadek, gdyby trzeba było ponownie wyświetlić grafikę.

3. Co robi blok kodu zaczynający się od `if (textBlock.Text == lastTextBlockClicked.Text)`?

Gracz znalazł pasujące zwierzę! Kod ukrywa drugie zwierzę w parze (i uniemożliwia jego kliknięcie) oraz resetuje wartość `findingMatch`, aby następne kliknięte zwierzę znów było traktowane jak pierwsze w parze.

4. Co robi blok kodu zaczynający się od `else`?

Gracz kliknął zwierzę, które nie pasuje do pierwszego. Dlatego kod ponownie wyświetla pierwsze kliknięte zwierzę i resetuje wartość `findingMatch`.

Dodaj kod metody `TextBlock_MouseDown`

Po zapoznaniu się z kodem metody `TextBlock_MouseDown` pora dodać go do programu. Oto, co powinieneś zrobić:

1. Dodaj dwa pierwsze wiersze z polami `lastTextBlockClicked` i `findingMatch` **nad pierwszym wierszem** metody `TextBlock_MouseDown` dodanej przez IDE. Upewnij się, że znajdują się one między zamykającym nawiasem klamrowym metody `SetUpGame` a nowym kodem dodanym przez IDE.
2. **Uzupełnij kod** metody `TextBlock_MouseDown`. Uważaj na znaki równości — jest duża różnica między symbolami `=` i `==` (dowiesz się o niej z następnego rozdziału).

W IDE kod powinien wyglądać tak:

The screenshot shows the following code in `MainWindow.xaml.cs`:

```

private void TextBlock_MouseDown(object sender,
{
    TextBlock textBlock = sender as TextBlock;
    if (findingMatch == false)
    {
        textBlock.Visibility = Visibility.Hidden;
        lastTextBlockClicked = textBlock;
        findingMatch = true;
    }
    else if (textBlock.Text == lastTextBlockClicked.Text)
    {
        matchesFound++;
        textBlock.Visibility = Visibility.Hidden;
        findingMatch = false;
    }
    else
    {
        lastTextBlockClicked.Visibility = Visibility.Visible;
        findingMatch = false;
    }
}
}

```

Annotations in the image:

- Left callout:** "To pola. Są to zmienne znajdujące się w klasie, ale poza metodą, dlatego dostęp do nich mają wszystkie metody. Więcej o polach dowiesz się z rozdziału 3." (These are fields. They are in the class, but outside the method, so all methods have access to them. More about fields you will learn in chapter 3.)
- Right callout:** "IDE wyświetla nad metodą `TextBlock_MouseDown` tekst „Odwołania: 1”, ponieważ metoda ta jest powiązana ze zdarzeniem `MouseDown` jednej kontrolki `TextBlock`." (The IDE displays the text "References: 1" above the `TextBlock_MouseDown` method because this method is associated with the `MouseDown` event of one `TextBlock` control.)

Spraw, aby pozostałe kontrolki TextBlock wywoływały tę samą procedurę obsługi zdarzeń MouseDown

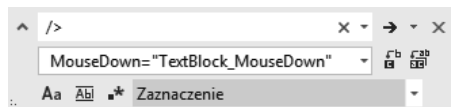
Obecnie tylko pierwsza kontrolka TextBlock ma procedurę obsługi zdarzenia MouseDown. Pora powiązać z tą procedurą pozostałych 15 kontroltek TextBlock. *Mógłbyś* to zrobić, wybierając każdą kontrolkę w *Projektancie* i wpisując TextBlock_MouseDown w polu obok zdarzenia MouseDown. Wiesz już jednak, że powoduje to tylko dodanie właściwości w kodzie XAML, dlatego można wybrać krótsze rozwiązanie.

1 Zaznacz pozostałych 15 kontroltek TextBlock w edytorze kodu XAML.

Przejdź do edytora kodu XAML, kliknij po lewej stronie drugiego znacznika TextBlock i przeciągnij kursor w dół do końca listy kontroltek TextBlock (do miejsca przed końcowym znacznikiem </Grid>). Teraz zaznaczonych powinno być ostatnich 15 kontroltek (bez pierwszej).

2 Użyj funkcji Szybkie zamienianie, aby dodać procedury obsługi zdarzenia MouseDown.

Wybierz opcję *Znajdź i zamień/Szybkie zamienianie* w menu *Edycja*. Jako szukaną sekwencję wpisz /> i zastąp ją kodem MouseDown="TextBlock_MouseDown"/>. Pamiętaj, aby przed kodem MouseDown znajdowała się spacja, a jako zakres wyszukiwania wpisz *Zaznaczenie* (właściwość zostanie więc dodana tylko do zaznaczonych kontroltek TextBlock).

← Przed MouseDown znajduje się spacja, aby nowa właściwość nie została połączona z wcześniejszą.

3 Zamień tekst we wszystkich 15 zaznaczonych kontrolkach TextBlock.

Kliknij przycisk *Zamień wszystkie* (Zamień wszystkie), aby dodać właściwość MouseDown do kontroltek TextBlock. Narzędzie powinno poinformować o 15 operacjach zamiany. Starannie sprawdź kod XAML, aby się upewnić, że każda kontrolka ma właściwość MouseDown identyczną z właściwością z pierwszej kontrolki TextBlock.

Upewnij się też, że edytor kodu C# informuje o **16 odwołaniach** do metody (wybierz opcję *Kompilowanie/Kompiluj rozwiązanie*, aby zaktualizować kod). Jeśli edytor informuje o 17 odwołaniach, przypadkowo dodałeś procedurę obsługi zdarzeń do kontrolki Grid. Z pewnością tego nie chcesz, ponieważ kliknięcie zwierzęcia spowoduje wtedy wyjątek.

Uruchom program. Teraz możesz klikać pary zwierząt, aby usunąć je z siatki. Pierwsze kliknięte zwierzę znika. Jeśli potem klikniesz pasujące zwierzę, także ono zniknie. Jednak gdy klikniesz niepasujący rysunek, pierwsze zwierzę znów się pojawi. Po zniknięciu wszystkich zwierząt możesz ponownie uruchomić program lub go zamknąć.

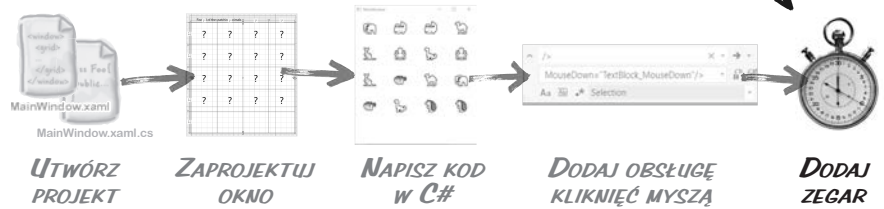
Gdy napotkasz zadanie Wysł szare komórki, zatrzymaj się na chwilę i dobrze się zastanów nad zadaniem pytaniem.

WYSIL SZARE KOMÓRKI

Dotarłeś do punktu kontrolnego w projekcie! Gra jeszcze nie jest skończona, ale działa i można w nią grać. Dlatego jest to dobry moment na zastanowienie się, jak można ją ulepszyć. Co możesz zrobić, aby stała się ciekawsza?

ZNAJDZESZ SIĘ TUTAJ

Ukończ grę, dodając zegar

Gra w dopasowywanie zwierząt będzie ciekawsza, jeśli gracze będą mogli próbować poprawić swój najlepszy czas. Dlatego dodasz **zegar**, który będzie „tykał” po określonych przedziałach czasu, wielokrotnie wywołując metodę.

Spraw, by gra stała się ciekawsza! W dolnej części okna ma się pojawiać czas od rozpoczęcia gry. Czas ma stale biec naprzód, a zatrzymywać się dopiero po dopasowaniu ostatniego zwierzęcia.

Zegar „tyka” po upływie określonych przedziałów czasu, w kółko wywołując metodę. Odliczanie ma się zacząć w momencie rozpoczęcia gry przez gracza i kończyć po dopasowaniu ostatniego zwierzęcia.

Dodaj zegar do kodu gry

Dodaj to!

- 1 Najpierw znajdź słowo kluczowe namespace na początku pliku *MainWindow.xaml.cs* i bezpośrednio pod nim dodaj wiersz `using System.Windows.Threading;`.

```
namespace MatchGame
{
    using System.Windows.Threading;
```

- 2 Znajdź fragment `public partial class MainWindow` i zaraz po otwierającym nawiasie klamrowym, {, **dodaj ten kod:**

```
public partial class MainWindow : Window
{
    DispatcherTimer timer = new DispatcherTimer();
    int tenthsOfSecondsElapsed;
    int matchesFound;
```

Te trzy wiersze tworzą nowy zegar i dodają dwa pola do śledzenia upływu czasu i liczby dopasowanych par.

- 3 Trzeba poinstruować zegar, jak często ma „tykać” i jaką metodę ma wywoływać. Kliknij początek wiersza, w którym wywołujesz metodę `SetUpGame`, aby przenieść tam kursor edytora. Wciśnij *Enter*, a następnie wpisz dwa wiersze kodu z poniższego zrzutu zaczynające się od członu `timer..` Zaraz po wpisaniu += IDE wyświetli widoczny komunikat.

```
Odwołania: 0
public MainWindow()
{
    InitializeComponent();

    timer.Interval = TimeSpan.FromSeconds(.1);
    timer.Tick +=
    SetUpGame();
}
```

Następnie dodaj te dwa wiersze kodu. Zaczynaj wpisywać drugi wiersz: „timer.Tick +=”. Zaraz po wpisaniu znaku równości IDE wyświetli komunikat „Naciśnij klawisz TAB, aby wstawić”.

Timer_Tick1; (Naciśnij klawisz TAB, aby wstawić)

- 4 Wciśnij klawisz *Tab*. IDE dokończy wiersz kodu i doda metodę `Timer_Tick`:

```
Odwołania: 0
public MainWindow()
{
    InitializeComponent();

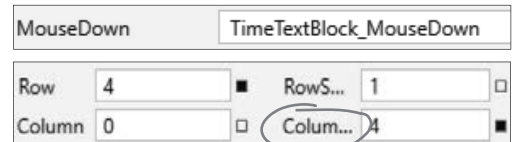
    timer.Interval = TimeSpan.FromSeconds(.1);
    timer.Tick += Timer_Tick;
    SetUpGame();
}
```

Gdy wciśniesz klawisz *Tab*, IDE automatycznie wstawi metodę wywoływaną przez zegar.

```
1 odwołanie
private void Timer_Tick(object sender, EventArgs e)
{
    throw new NotImplementedException();
}
```

- 5) Metoda `Timer_Tick` ma aktualizować kontrolkę `TextBlock` zajmującą cały dolny wiersz siatki. Wykonaj następujące operacje:

- ★ Przeciągnij kontrolkę **TextBlock** w lewe dolne pole.
- ★ Użyj pola **Name** w górnej części okna *Właściwości*, aby nazwać kontrolkę **timeTextBlock**.
- ★ Zresetuj **marginesy**, **wyśrodkuj** kontrolkę w komórce, ustaw właściwość **FontSize** na 36px, a właściwość **Text** na Czas: (podobnie jak robiłeś to w innych kontrolkach).
- ★ Znajdź właściwość **ColumnSpan** i ustaw jej wartość na 4.
- ★ Dodaj **procedurę obsługi zdarzeń MouseDown** o nazwie `TimeTextBlock_MouseDown`.

Właściwość `ColumnSpan` znajduje się w sekcji *Układ okna* Właściwości. Do przełączania się między właściwościami i zdarzeniami użyj przycisków w górnej części okna.

Kod XAML kontrolki powinien wyglądać tak (starannie porównaj ten fragment z kodem w Twoim IDE):

```
<TextBlock x:Name="timeTextBlock" Text="Czas: " FontSize="36"
    HorizontalAlignment="Center" VerticalAlignment="Center"
    Grid.Row="4" Grid.ColumnSpan="4" MouseDown="TimeTextBlock_MouseDown"/>
```

- 6) Gdy dodajesz procedurę obsługi zdarzeń `MouseDown`, Visual Studio tworzy w kodzie zaplecza metodę `TimeTextBlock_MouseDown` (podobnie jak dla innych kontrolki `TextBlock`). Dodaj do niej ten kod:

```
private void TimeTextBlock_MouseDown(object sender, MouseButtonEventArgs e)
{
    if (matchesFound == 8)
    {
        SetUpGame();
    }
}
```

Ten kod resetuje grę, jeśli użytkownik znalazł wszystkich 8 pasujących par (w przeciwnym razie nic nie robi, ponieważ gra wciąż jest w toku).

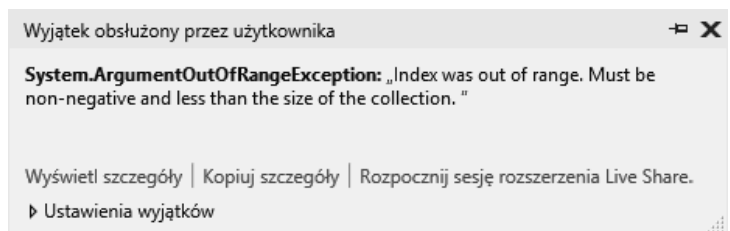
- 7) Masz już wszystko, czego potrzebujesz do ukończenia metody `Timer_Tick`, która aktualizuje nową kontrolkę `TextBlock` na podstawie czasu, jaki upłynął, i zatrzymuje zegar po dopasowaniu wszystkich zwierząt:

```
private void Timer_Tick(object sender, EventArgs e)
{
    tenthsOfSecondsElapsed++;
    timeTextBlock.Text = (tenthsOfSecondsElapsed / 10F).ToString("0.0s");
    if (matchesFound == 8)
    {
        timer.Stop();
        timeTextBlock.Text = timeTextBlock.Text + " - Jeszcze raz?";
    }
}
```

Coś jednak jest nie tak. Uruchom kod — ups! Wystąpił **wyjątek**.

Zaraz naprawisz usterkę, jednak najpierw przyjrzyj się komunikatowi o błędzie i wyróżnionemu wierszowi w IDE.

Czy potrafisz odgadnąć, co spowodowało błąd?

O-o! Jak sądzisz, co się stało?

Użyj debugera do znalezienia przyczyny wyjątku

Możliwe, że zetknąłeś się już ze słowem „bug” (dosłownie „robak”, ale wyraz ten oznacza błąd). Może nawet słyszałeś, jak któryś z Twoich znajomych stwierdził: „Ta gra jest pełna bugów, ma mnóstwo usterek”. Każdy błąd ma wyjaśnienie i wszystko w programie dzieje się z jakiegoś powodu, jednak czasem trudno jest ustalić przyczynę usterek.

Zrozumienie błędu jest pierwszym krokiem do jego usunięcia. Na szczęście debugger w Visual Studio jest doskonałym narzędziem, które Ci w tym pomoże. Nazwa debugger pochodzi właśnie od tego, że narzędzie to pomaga eliminować błędy (bugi).

Zdebuguj to!

1 Kilkakrotnie zrestartuj grę.

Pierwszą rzeczą, jaką warto zauważyć, jest to, że program zawsze zgłasza ten sam rodzaj wyjątku z tym samym komunikatem:

Wyjątki służą językowi C# do informowania o tym, że kod zadziałał nieprawidłowo. Każdy wyjątek jest określonego typu. Tu jest to typ `ArgumentOutOfRangeException`. Z wyjątkami powiązane są przydatne komunikaty pomagające ustalić przyczynę problemu. Tu treść komunikatu to: „Index was out of range”, czyli „parametr index jest poza zakresem”. Jest to cenna informacja pozwalająca stwierdzić, co poszło nie tak.

Jeśli przeniesiesz okno wyjątku, zobaczysz, że program zawsze zatrzymuje się w tym samym wierszu:

```

foreach (TextBlock textBlock in mainGrid.Children.OfType<TextBlock>())
{
    int index = random.Next(animalEmoji.Count);
    string nextEmoji = animalEmoji[index];
    textBlock.Text = nextEmoji;
    animalEmoji.RemoveAt(index);
}

TextBlock lastTextBlockClicked;
bool findingMatch = false;

Odwołania: 16
private void TextBlock_MouseDown(object sender, MouseButtonEventArgs e)
{

```

Ten wiersz powoduje zgłoszenie wyjątku.

Gdy zobaczysz wyjątek, często możesz go traktować jak dobrą wiadomość — znalazłeś błąd i możesz go poprawić.

Ten wyjątek jest **powtarzalny**: możesz spowodować, by program zgłosił dokładnie ten sam wyjątek, i dobrze wiesz, gdzie znajduje się problem.

Anatomia debugera

Gdy aplikacja zostaje zatrzymana w debugerze (to tak zwane „przerwanie” aplikacji), na pasku narzędzi pojawiają się kontrolki debugera. W trakcie lektury tej książki nabierzesz wprawy w ich używaniu, dlatego nie musisz zapamiętywać, jak działają. Na razie przeczytaj opisy i umieść kursor nad poszczególnymi przyciskami, aby zobaczyć ich nazwy i skróty klawiaturowe.

Możesz użyć przycisku *Przerwij* wszystkie, aby wstrzymać aplikację. Gdy aplikacja jest już wstrzymana, przycisk jest nieaktywny.

Przycisk *Uruchom* ponownie restartuje aplikację. Jest to odpowiednik zatrzymania i ponownego uruchomienia aplikacji.

Przycisk *Wkrocz do wykonuj* następną instrukcję. Jeśli jest to wywołanie metody, wykonywana jest tylko pierwsza instrukcja z danej metody.

Przycisk *Przekrocz* nad też wykonuje następną instrukcję, jeśli jednak jest to wywołanie metody, wykonywana jest ona w całości.

Ten przycisk wznowia działanie aplikacji. Jeśli wciśniesz go teraz, ponownie zgłoszony zostanie ten sam wyjątek.

Już używając przycisku *Zatrzymaj* debugowanie do zatrzymania aplikacji.

Przycisk *Pokaż następną instrukcję* przenosi kursor do następnej instrukcji, która ma zostać wykonana.

Przycisk *Wyjdź* kończy wykonywanie bieżącej metody i wstrzymuje program w pierwszym wierszu po wywołaniu tej metody.

2 Dodaj punkt przerwania w wierszu, który zgłasza wyjątek.

Ponownie uruchom program, aby zatrzymał się w miejscu wystąpienia wyjątku. Zanim zatrzymasz program, wybierz opcję *Przełącz punkt przerwania (F9)* z menu *Debugowanie*. Bieżący wiersz zostanie wtedy wyróżniony czerwonym kolorem, a na lewym marginesie pojawi się czerwona kropka.

Teraz możesz **ponownie zatrzymać aplikację**. Wyróżnienie i kropka pozostaną w tym samym miejscu:

```

67 | | int index = random.Next(animalEmoji.Count);
68 | ● | string nextEmoji = animalEmoji[index];
69 | | textBlock.Text = nextEmoji;

```

Właśnie dodałeś punkt przerwania do wiersza. Program będzie teraz wstrzymywany za każdym razem, gdy będzie wykonywał dany wiersz. Sprawdź to teraz. Ponownie uruchom aplikację. Program wstrzyma pracę w tym samym wierszu, ale tym razem **nie zgłosi wyjątku**. Wciśnij przycisk *Kontynuuj*. Program ponownie wstrzyma działania w tym wierszu. Jeszcze raz wciśnij *Kontynuuj*. Program znów wstrzyma pracę. Powtarzaj tę operację do momentu wystąpienia wyjątku. Wtedy zatrzymaj aplikację.

Zaostrz ołówek

Ponownie uruchom aplikację, ale tym razem bacznie ją obserwuj i odpowiedz na następujące pytania:

1. Ile razy aplikacja wstrzymuje pracę w punkcie przerwania przed zgłoszeniem wyjątku? _____
2. W trakcie debugowania aplikacji pojawia się okno *Lokalne*. Jak myślisz, do czego służy to okno? Jeśli go nie widzisz, wybierz w menu opcję *Debugowanie/Okna/Lokalne (Ctrl+D, L)*.

Zaostrz ołówkę

Rozwiązanie

Aplikacja wstrzymała pracę 17 razy. Po 17. razie zgłosiła wyjątek.

Okno *Lokalne* wyświetla aktualne wartości zmiennych i pól. Możesz go używać do obserwowania zmian tych wartości w trakcie wykonywania programu.

3 Zbierz dowody, aby ustalić, co powoduje problem.

Czy zauważyłeś coś ciekawego w oknie *Lokalne* po uruchomieniu aplikacji? Uruchom ją ponownie i bacznie śledź zmienną `animalEmoji`. Gdy aplikacja po raz pierwszy wstrzyma pracę, w oknie *Lokalne* powinieneś zobaczyć takie informacje:

▶ animalEmoji Count = 16

Wciśnij przycisk *Kontynuuj*. Wygląda na to, że wartość licznika zmniejszyła się o 1 (z 16 na 15):

▶ animalEmoji Count = 15

Aplikacja dodaje losowe emoji z listy `animalEmoji` do kontrolek `TextBlock`, a następnie usuwa dodane emoji z tej listy, dlatego licznik za każdym razem powinien zmniejszać się o 1. Wszystko idzie dobrze do czasu, gdy lista `animalEmoji` staje się pusta (licznik wtedy przyjmuje wartość 0) i aplikacja zgłasza wyjątek. To pierwszy dowód! Drugim dowodem jest to, że wyjątek jest zgłaszany w **pętli `foreach`**. Ostatnim dowodem jest to, że *problemy pojawiły się po dodaniu do okna nowej kontrolki `TextBlock`*.

Czas wcielić się w Sherlocka Holmesa. Czy potrafisz wydedukować, co powoduje wyjątek?

Instrukcja `foreach` to rodzaj pętli i wykonuje operacje dla każdego elementu kolekcji.

Pętla umożliwia wielokrotne wykonywanie bloku kodu. W pokazanym kodzie używana jest **pętla `foreach`**. Jest to specjalna pętla wykonująca ten sam kod dla każdego elementu kolekcji (na przykład listy `animalEmoji`). Oto przykładowa pętla `foreach` przetwarzająca listę liczb:

```
List<int> numbers = new List<int>() { 2, 5, 9, 11 };
foreach (int aNumber in numbers)
{
    Console.WriteLine("Liczba to: " + aNumber);
}
```

Ta pętla `foreach` wykonuje instrukcję `Console.WriteLine` dla każdej wartości z listy liczb całkowitych.

Ta pętla `foreach` tworzy nową zmienną, `aNumber`. Następnie przetwarza po kolei elementy listy `numbers` i dla każdego z nich wywołuje instrukcję `Console.WriteLine`, przypisując do `aNumber` kolejne wartości z listy:

```
Liczba to: 2
Liczba to: 5
Liczba to: 9
Liczba to: 11
```

Ta pętla `foreach` wielokrotnie wykonuje ten sam kod dla każdego elementu kolekcji, za każdym razem przypisując do zmiennej następnym element. Tu pętla przypisuje do `aNumber` kolejną liczbę z listy i używa tej wartości do wyświetlenia wiersza tekstu.

Wprowadzamy tu nowe zagadnienie (choć tylko pokrótce), aby działanie kodu było zrozumiałe. Więcej o pętlach dowiesz się z rozdziału 2. Dalej, w rozdziale 3., wrócimy do pętli `foreach`. Napiszesz wtedy pętlę bardzo podobną do tej z tego rozdziału. Dlatego jeśli wydaje Ci się, że omawiamy materiał trochę za szybko, to w trakcie lektury rozdziału 3. będziesz mógł wrócić do tego przykładu i zobaczyć, czy kod stanie się bardziej zrozumiały. Uważamy, że ponowna lektura kodu po lepszym opanowaniu języka bardzo pomaga przyswoić sobie różne techniki. Nie martw się więc, jeśli niektóre kwestie wydają Ci się niejasne.

Za kulisami

Wydedukuj to

4 Ustal, co jest przyczyną błędu.

Program przestaje działać, ponieważ próbuje pobrać następane emoji z listy `animalEmoji`, ale ta jest już pusta. To skutkuje wyjątkiem `ArgumentOutOfRangeException`. Co spowodowało brak emoji do pobrania?

Przed wprowadzeniem najnowszej zmiany program działał. Następnie dodałeś kontrolkę `TextBlock` i wtedy aplikacja przestała funkcjonować — i to w pętli, która iteracyjnie przetwarza wszystkie kontrolki `TextBlock`. To niezwykle ciekawe...

A zatem, kiedy uruchamiasz aplikację, *wstrzymuje ona pracę w tym wierszu przy przetwarzaniu każdej kontrolki `TextBlock` z okna*. Dla pierwszych 16 kontrolki `TextBlock` kod działa poprawnie, ponieważ w kolekcji dostępne są emoji:

```
foreach (TextBlock textBlock in mainGrid.Children.OfType<TextBlock>())
{
    int index = random.Next(animalEmoji.Count);
    string nextEmoji = animalEmoji[index];
    textBlock.Text = nextEmoji;
    animalEmoji.RemoveAt(index);
}
```

← Debugger wyróżnia instrukcję, którą ma uruchomić. Tak wygląda ona tuż przed zgłoszeniem wyjątku.

Jednak teraz, kiedy w dole okna znajduje się nowa kontrolka `TextBlock`, program wstrzymuje pracę po raz 17., a ponieważ kolekcja `animalEmoji` zawiera tylko 16 emoji, jest już pusta:

▶ `animalEmoji` Count = 0

Oznacza to, że przed wprowadzeniem zmiany było 16 kontrolki `TextBlock` i lista 16 emoji. Liczba emoji była wystarczająca, aby dodać po jednym do każdej kontrolki `TextBlock`. Jednak teraz masz 17 kontrolki `TextBlock` i tylko 16 emoji, dlatego programowi kończą się emoji do dodania, po czym zgłasza wyjątek.

5 Napraw błąd.

Ponieważ wyjątek jest zgłaszany z powodu wyczerpania się listy emoji w pętli, która przetwarza kontrolki `TextBlock`, można rozwiązać problem, pomijając dodaną kontrolkę. W tym celu sprawdź nazwę kontrolki `TextBlock` dodanej na potrzeby wyświetlania czasu i pomini ją. Usuń punkt przerwania (aby to zrobić, kliknij go ponownie lub wybierz opcję *Usuń wszystkie punkty przerwania (Ctrl+Shift+F9)* z menu *Debugowanie*).

```
foreach (TextBlock textBlock in mainGrid.Children.OfType<TextBlock>())
```

```
{
    if (textBlock.Name != "timeTextBlock")
    {
        textBlock.Visibility = Visibility.Visible;
        int index = random.Next(animalEmoji.Count);
        string nextEmoji = animalEmoji[index];
        textBlock.Text = nextEmoji;
        animalEmoji.RemoveAt(index);
    }
}
```

← Dodaj tę instrukcję `if` w pętli `foreach`, aby pomijała kontrolkę `TextBlock` o nazwie `timeTextBlock`.

← Nie jest to jedyny sposób na usunięcie błędu. Gdy zaczniesz pisać więcej kodu, zobaczysz, że istnieje wiele, wiele, WIELE możliwości rozwiązania każdego problemu. I błędy nie są tu wyjątkiem (bez żadnych skojarzeń).

Dodaj ten kod, aby naprawić błąd.

Dodaj resztę kodu i dokończ grę

Do zrobienia pozostała jedna rzecz. Metoda `TimeTextBlock_MouseDown` sprawdza wartość pola `matchesFound`, ale ta wartość nie jest nigdzie zmieniana. Dodaj więc trzy pokazane tu wiersze do metody `SetUpGame`; umieść je bezpośrednio po zamykającym nawiasie klamrowym pętli `foreach`:

```
        animalEmoji.RemoveAt(index);
    }
}

timer.Start();
tenthsOfSecondsElapsed = 0;
matchesFound = 0;
```

} Dodaj te trzy wiersze kodu na końcu metody `SetUpGame`, aby uruchamiać zegar i resetować pola.

Następnie dodaj poniższą instrukcję wewnątrz bloku `if/else` w metodzie `TextBlock_MouseDown`:

```
else if (textBlock.Text == lastTextBlockClicked.Text)
{
    matchesFound++;
    textBlock.Visibility = Visibility.Hidden;
    findingMatch = false;
}
```

} Dodaj ten wiersz kodu, aby zwiększać wartość pola `matchesFound` o jeden za każdym razem, gdy użytkownik dopasuje zwierzęta.

Teraz w grze działa zegar zatrzymywany, gdy gracz zakończy dopasowywanie zwierząt.

Po zakończeniu gry można kliknąć napis „Jeszcze raz?“, aby zagrać ponownie.

Napisałeś swoją pierwszą grę w C#. Gratulacje!

Teraz w grze działa zegar informujący, ile czasu graczowi zajęło znalezienie wszystkich par. Czy potrafisz poprawić swój najlepszy czas?

Na stronie <https://github.com/head-first-csharp/fourth-edition> możesz przejrzeć i pobrać kompletny kod tego projektu, a także wszystkich innych programów z tej książki. Spolszczoną wersję kodu znajdziesz w witrynie wydawnictwa Helion.

Aktualizowanie kodu w systemie kontroli wersji

Gra działa i jest gotowa. Jest to świetny moment, aby **wypchnąć zmiany do systemu Git**. Visual Studio umożliwia łatwe wykonanie tego zadania. Wystarczy *przygotować* zatwierdzenia, wprowadzić komunikat zatwierdzenia, a następnie zsynchronizować projekt ze zdalnym repozytorium.

Możesz używać poleceń z menu Git do tworzenia nowych zatwierdzeń z najnowszymi zmianami w kodzie i wypychania ich do repozytorium systemu Git

- 1 Wybierz opcję **Zatwierdź lub umieść w przechowalni** (*Ctrl+0, G*) z menu *Git*. Wprowadź **komunikat zatwierdzenia** z listą zmian.

- 2 Wciśnij **przycisk Zatwierdź wszystko**. Visual Studio wyświetli informację o lokalnym utworzeniu zatwierdzenia.

- 3 Wybierz opcję **Wypchnij** z menu *Git*, aby wypchnąć zatwierdzenie do repozytorium. Po zakończeniu przesyłania kodu pojawi się informujący o tym komunikat.

Przesyłanie kodu do repozytorium w systemie Git jest opcjonalne, ale naprawdę warto to robić.

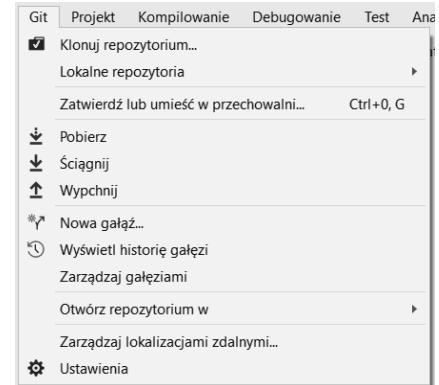

Rozbicie gry na mniejsze fragmenty, którymi mogłem zająć się pojedynczo, było świetnym pomysłem.

Gdy pracujesz nad dużym projektem, zawsze warto podzielić go na mniejsze części.

Jedną z najprzydatniejszych umiejętności programistycznych dotyczy podziału dużych, skomplikowanych problemów na mniejsze i łatwiejsze fragmenty.

Na początku dużego projektu łatwo dać się przytłoczyć i pomyśleć: „No tak, to prawdziwy gigant”. Jeśli jednak uda Ci się znaleźć mniejszy fragment, nad którym możesz popracować, pozwoli Ci to zacząć. Po ukończeniu tego fragmentu możesz przejść do następnej niewielkiej części, i kolejnej, i jeszcze jednej. W trakcie rozwijania każdego fragmentu coraz lepiej będziesz poznawać cały projekt.

Przesyłanie kodu do repozytorium w systemie Git jest opcjonalne, ale naprawdę warto to robić.

Gra będzie jeszcze lepsza, gdy...

Twoja gra jest całkiem niezła! Ale każdą grę (i prawie każdy program) można ulepszyć. Oto kilka rzeczy, które naszym zdaniem mogłyby pomóc poprawić grę:

- ★ Dodanie różnych gatunków zwierząt, aby nie powtarzać za każdym razem tych samych rysunków.
- ★ Zapisywanie najlepszego czasu gracza, aby mógł próbować go pobić.
- ★ Odliczanie czasu do zera (zamiast od zera), aby gracz miał ograniczoną ilość czasu na wykonanie zadania.

MINI

Zaostrz ołówek

Czy potrafisz wymyślić własne ulepszenia? To świetne ćwiczenie. Zastanów się przez kilka minut i zapisz przynajmniej trzy ulepszenia gry w dopasowywanie zwierząt.

Mówimy poważnie — poświęć kilka minut na wykonanie tego zadania. Zrobienie przerwy w lekturze i zastanowienie się nad ukończonym projektem to świetny sposób na utrwalenie zdobytych informacji.

CELNE SPOSTRZEŻENIA

- Visual Studio śledzi, ile razy metoda jest **wywoływana** w kodzie C# i XAML.
- **Procedura obsługi zdarzeń** to metoda, którą aplikacja wywołuje po zajściu określonego zdarzenia (takiego jak kliknięcie myszą, wciśnięcie klawisza lub zmiana wielkości okna).
- IDE ułatwia **dodawanie i kontrolowanie** procedur obsługi zdarzeń.
- **Okno Lista błędów** w IDE wyświetla błędy uniemożliwiające kompilację kodu.
- **Zegary** w kółko wykonują procedury obsługi zdarzeń Tick w określonych odstępach czasu.
- Pętla **foreach** iteracyjnie przetwarza elementy z kolekcji.
- Gdy program zgłasza **wyjątek**, zbierz dowody i spróbuj ustalić przyczynę problemu.
- Wyjątki są łatwiejsze do wyeliminowania, jeśli są **powtarzalne**.
- Visual Studio bardzo ułatwia używanie **systemu kontroli wersji** do archiwizowania kodu i śledzenia wszystkich wprowadzonych zmian.
- Możesz przesłać kod do **zdalnego repozytorium systemu Git**. Repozytorium z kodem źródłowym wszystkich projektów z tej książki znajduje się w serwisie GitHub.

Krótkie przypomnienie: w tej książce zamiast nazwy Visual Studio często używamy określenia IDE.

Świetna robota!

Skorowidz

.NET, 2
.NET Core, 2, 86

A

abstrakcja, 404
akcesor
 get właściwości, 254
 set właściwości, 254
akcja Użyj niejawnego typu, 245
aktualizowanie
 kodu, 47
 kontrolki, 85, 399
albedo, 354
alias, 161, 612
alokowanie zasobów, 545
analiza
 hierarchii klas, 322
 przepływu danych, 610
animacja, 217
API, application programming
 interface, 193
aplikacja
 gra Hi-Lo, 244
 gra w karty, 406
 kalkulator obrazień, 231
 losowe pozycje menu, 209
 obliczanie obrazień, 229
 PickACardUI, 118
 PickRandomCards, 106, 107
 porządkująca kolekcję, 497
 przeglądarka danych
 szesnastkowych, 573
 serializacja obiektów, 556
 symulacja działania zoo, 280
 symulacja rzutu kostką, 207
 system zarządzania rojem,
 316–333, 400
 testowanie klasy
 PaintballGun, 253
 użycie kolejki, 449
 użycie kwerendy LINQ, 478
 użycie listy, 417
 użycie słownika, 444
 WebAssembly platformy
 Blazor, 670, 687, 707, 714,
 720

WPF PickACardUI, 120
z testami jednostkowymi, 502
aplikacje
 biznesowe, 315
 desktopowe, 2, 270
 konsolowe, 2, 29, 50, 86
 sieciowe, 674
 sieciowe Blazor, 664, 697, 719
 WPF, 3, 6, 230
argument, 172, 173, 606
arytmetyka wektorów, 659
asercje, 504
atrybut
 DataContext, 401
 Text, 401
automatyczna
 aktualizacja kontrolki, 399
 konwersja, 168, 171
automatyczne
 implementowanie
 interfejsu, 388
 właściwości, 256, 271, 373
 tworzenie właściwości, 266
 zapisywanie, 74

B

bajt, 165, 572
bezpieczeństwo, 246, 252
bezpieczna konwersja typów, 381
bit, 165
Blazor, 664
blok
 catch, 638, 647, 650
 ogólny, 637, 638
 z komentarzami, 648
 finally, 636, 650
 try, 650
 try/catch, 634, 647
 try/finally, 645
błąd, 32
 DivideByZero, 627
kompilacji, 178, 228, 244, 246,
 260, 286, 298, 304, 307,
 311, 334, 337, 361, 384,
 385, 391, 408, 441, 498,
 517, 634

składniowy, 727
systemu plików, 546
błędna
 nazwa pliku, 624
 sekwencja ucieczki, 547
błędne dane wejściowe, 406
błędy
 lista, 32
 usuwanie, 696
 trudne do wykrycia, 339
 w kodzie, bugi, 235, 693
Bootstrap, 719

C

C#, 1
Canvas, 458, 466
CIL, Common Intermediate
 Language, 193, 212
CLI, Common Language
 Infrastructure, 193
CLR, Common Language
 Runtime, 212, 271
czcionka, 122

D

debuger, 43, 61, 86, 693
 obserwowanie zmian
 zmiennych, 60
 uruchamianie gry, 684
debugowanie, 5, 23, 67, 182, 199,
 218, 298, 313, 377
 blok finally, 636
 blok try-catch, 635
 gry, 684
deklaracje zmiennych, 55, 56
deserializacja, 552–555
destruktor, *Patrz* finalizator
diagram klas, 107, 131, 141,
 154, 283
dokumentacja kodu, 139
 XML, 140
domyślne implementacje, 394, 396
dostęp
 do metod w podklasie, 376
 do pól, 187

do składowych, 240
 tylko do odczytu, 244
dynamika gry, 314, 342
dyrektywa, 610
 using, 50, 398, 470, 473, 485
dziedziczenie, 273, 277–281, 285,
 289, 291, 341, 404
 interfejsów, 388, 390

E

edytor
 kolekcji, 81
 scen, 88
 skryptów Unity, 90
Eksplorator rozwiązań, 10
estetyka gry, 264

F

FIFO, first in, first out, 446
filtr wyjątków, 646, 650
finalizator, 592–597
 uruchamianie, 593
format
 JSON, 556–560
 szesnastkowy, 572
 Unicode, 561, 563, 566
formatowanie złożone, 541
formatujące łańcuchy
 znaków, 541
funkcja zmiany nazw, 499

G

GameObject, 93
generowanie
 kodu, 11
 liczb pseudolosowych, 27, 206,
 212, 243, 685, 723
 metody, 22, 58
 raportów, 324
generyczne kolekcje, 420
getter, 254, 257
Git, 30, 47, 688
gra
 Go Fish, 206
 Hi-Lo, 244

Skorowidz

- gra
 - matematyczna, 262
 - RPG, 156
 - stołowa, 206
- graf obiektów, 556, 560
- graficzny interfejs użytkownika, 13
- grawitacja obiektu, 354
- grupowanie, 488
- gry
 - dodawanie nowego trybu, 455, 456
 - dodawanie zegara, 702
 - dynamika, 314, 342
 - estetyka, 264
 - interfejs użytkownika, 458, 463
 - mechanika, 70, 314
 - menu nawigacyjne, 704
 - ponowne uruchamianie, 460–462
 - poprawianie, 48
 - proces tworzenia, 671
 - prototyp, 115
 - rejestracja trybu, 457
 - resetowanie ustawień, 461, 698
 - skrypt do sterowania, 349
 - testowanie, 562
 - wyświetlanie wyniku, 459
- H**
 - hermetyzacja, 239, 245–253, 271, 404
 - właściwości Name, 610
 - hierarchia klas, 284, 382
 - HTML, 12
- I**
 - IDE, integrated development environment, 3, 10
 - IDE Visual Studio, 668
 - identyfikator, 54
 - implementacja domyślna, 397
 - implementowanie
 - interfejsu, 372
 - właściwości, 373
 - import pliku z teksturą, 97
 - indekser, 443, 524
 - informacje diagnostyczne, 235, 630
 - inicjalizator, 65, 210
 - kolekcji, 212, 426, 438
 - obiektu, 148, 154
 - inicjowanie
 - kontrolki, 78
 - właściwości, 258, 259, 271
 - instancja, 128, 129, 133, 154
 - instancje obiektów gry, 343
 - instrukcja, 51, 55
 - Debug.WriteLine, 250
 - if, 63, 173
 - if/else, 63
 - new, 128
 - return, 105, 109, 124, 719
 - switch, 275, 289, 294, 419, 517
 - using, 546
 - yield return, 523–526
 - instrukcje warunkowe, 55
 - IntelliSense, 21, 24, 398, 676
 - interfejs, 355, 358–360, 364, 387, 393, 439
 - IClown, 361
 - ICollection<T>, 421, 422
 - IComparable<T>, 429, 430, 438
 - IDefender, 358, 359
 - IDisposable, 545, 645, 647
 - IEnumerable<T>, 448, 472, 524, 525
 - IEnumerator, 522
 - INotifyPropertyChanged, 399–402
 - IPuller, 387
 - IScaryClown, 397
 - ISwimmer, 379
 - IWorker, 370–374
 - interfejsy
 - dziedziczenie, 388, 390
 - implementacje
 - automatyczne, 388
 - domyślne, 394, 396
 - na platformie .NET Core, 398
 - nazwy, 360
 - publiczne, 373
 - rozszerzanie, 389, 390
 - rzutowanie, 386
 - składowe statyczne, 395
 - użytkownika, 3, 19, 29, 319, 453, 458
 - mechanika, 71
 - używanie, 392
 - interpolacja łańcuchów znaków, 235, 250
- J**
 - język
 - C#, 1
 - CIL, 212
 - HTML, 12
 - XAML, 3
- K**
 - kalkulator obrażeń, 231, 232
 - kamera, 579
 - przesuwanie, 100
 - sterowanie, 656
 - karty postaci, 157
 - kata z programowania, 725
 - katalog
 - Materials, 653
 - Shared, 704
 - katalogi
 - pobieranie listy plików, 542
 - tworzenie, 542
 - usuwanie, 542
 - klasa, 50, 86, 124, 614
 - Assert, 503
 - BetterSportSequence, 524
 - BinaryReader, 570, 576
 - BinaryWriter, 569, 576
 - Card, 406, 410
 - CardPicker, 110, 120, 714
 - CashRegister, 144
 - CharacterSheet, 157
 - Clown, 135
 - CollectionAssert, 505
 - ComicAnalyzer, 498
 - Console, 237, 541
 - Convert, 165, 171
 - CryptoStream, 538
 - Dictionary<TKey, TValue>, 442
 - Directory, 542–544, 551
 - DispatcherTimer, 330
 - Duck, 429
 - Encoding, 574
 - Enumerable, 521, 526
 - File, 542–544, 551, 571
 - FileInfo, 542, 551
 - FileStream, 532, 551, 571
 - GC, 591
 - Guy, 146, 147
 - HiLoGame, 244
 - JsonSerialization, 556
 - List<T>, 414, 419–422, 438
 - ManualSportSequence, 524
 - MemoryStream, 547, 548
 - MoveToClick, 584
 - OneBallBehaviour, 351, 464
 - PaintballGun, 253
 - Queen, 400
 - Queue<T>, 446, 451
 - Random, 131, 206, 211, 347, 354, 723
 - Stack<T>, 447, 451
 - Stopwatch, 592
 - Stream, 531
 - StreamReader, 537, 551, 571, 573, 576
 - StreamWriter, 533, 535, 536, 541, 551, 571, 576
 - SwordDamage, 228–230, 238, 251, 268
 - System.Console, 250
 - System.Diagnostics.Debug, 250
 - System.Exception, 629
 - Timer, 702
 - klasy, 50, 86, 124, 614
 - abstrakcyjne, 303, 334, 339, 342, 365
 - bazowe, 278–281, 289
 - dziedziczenie, 278
 - generyczne, 420
 - hermetyzacja, 253
 - modyfikowanie, 618
 - rozszerzanie, 286, 289
 - spełnianie obietnic, 355
 - tworzenie, 107
 - właściwości, 254
 - wyjatków, 629
 - klauzula
 - from, 475, 479, 484, 485
 - group...by, 488–490, 499
 - join, 491, 493, 496, 499
 - orderby, 475, 479, 485
 - select, 475, 479, 485
 - where, 475, 479, 485, 515
 - kod
 - dokumentacja, 139
 - kontrolki
 - C#, 77
 - XAML, 76, 119
 - mało czytelny, 138
 - obsługi zdarzeń, 692, 694
 - opakowanie, 546
 - ponowne wykorzystanie, 104, 114

- refaktoryzacja, 142
- ryzykowny, 641
- związły, 138
- kodowanie znaków, 563
 - ASCII, 571
 - Unicode, 563–566, 571, 576
 - UTF-16, 564, 567
 - UTF-8, 564, 567
- kolejka, Queue, 445, 446
- kolejność wywołania
 - metod, 236
- kolekcja, 405, 420, 425
 - kolejka, Queue, 445, 446
 - lista, List, 25, 413, 418, 419, 438
 - słownik, Dictionary, 442
 - stos, Stack, 447
 - tablica, 411
- kolekcje
 - generyczne, 420, 422, 425
 - inicjalizatory, 426
 - kwerendy, 470
 - obiektów typu Comic, 469
- komentarze, 33, 69, 139
 - dokumentacji XML, 140
 - wielowierszowe, 69
- komparator, 432
- kompilator C#, 178
- komponent, 101
 - Audio Listener, 101, 579
 - Ball Behaviour, 215
 - Camera, 101, 579, 585
 - Light, 101
 - Move To Click, 584
 - NavMesh Agent, 581, 583, 585, 586, 652
 - NavMesh Obstacle, 658, 660
 - Script, 221, 466
 - Transform, 95, 101, 579, 580, 586
- komponenty
 - materiału, 93
 - resetowanie, 95
 - skryptu, 93
 - transformacji, 93, 101, 102
- komunikat o błędzie, 178, 260, 292
- konfigurowanie projektu, 4, 8
- konsola debugowania, 5, 112
- konstruktor, 234, 237, 250, 258, 263
- bezparametrowy, 271
- obsługa wyjątków, 641
- podklasy i klasy bazowej, 308, 342
- prywatny, 263, 271
- z parametrami, 259, 271
- kontekst danych, 399
- kontener StackPanel, 119
- kontrakt, 378, 387
- kontrolka, 71, 86, 399, 706
 - Button, 12
 - CheckBox, 231
 - ComboBox, 81, 319
 - ListBox, 80
 - ListBoxItem, 319
 - RadioButton, 72, 80
 - Slider, 83
 - StackPanel, 12, 121
 - TextBlock, 12, 18, 76, 77, 78, 209
 - TextBox, 75, 319
 - TextBoxstatusReport, 402
 - XAML Grid, 29
- kontrolki, 71, 86, 706
 - aktualizacja automatyczna, 399
- konwersja typów, 185, 381
 - automatyczna, 171
 - jawna, 168
 - łańcucha znaków, 541
 - niejawna, 440
- kopiowanie
 - kolejki do listy, 448
 - przez referencję, 604
 - przez wartość, 604
- kowariancja, 440, 441
- kula, 216
- kwerenda, 485
 - grupująca, 488, 490
 - złączająca, 491, 493, 499
- kwerendy
 - do kolekcji, 470
 - LINQ, 475, 487, 515
- L**
- lambda, 508
- liczba klatek na sekundę, FPS, 217
- liczby
 - całkowite, 159
 - losowe, 27, 207
 - rzeczywiste, 160
 - zmiennoprzecinkowe, 160, 185
- LIFO, last in, first out, 447
- LINQ, Language-Integrated
 - Query, 467–470, 486, 514, 618
 - kwerendy, 487
 - łańcuchy metod, 471
 - metody, 473, 474
 - objekty, 477
 - sekwencje danych, 470
 - składnia kwerend, 475
- lista, List, 413–416, 422
 - deklaracja, 415
 - dodawanie elementu, 414
 - rzutowanie w górę, 440, 441
 - sortowanie, 428
 - sortowanie obiektów, 431
 - sprawdzanie ilości
 - elementów, 414
 - sprawdzanie określonego
 - elementu, 414
 - tworzenie, 678, 680
 - usuwanie elementu, 414
 - zmienianie sposobu
 - sortowania, 432
- listy
 - błędów, 32
 - generyczne, 420
- literał, 162
- lukier składniowy, 645, 647
- Ł**
- łańcuchy
 - metod, 471, 476
 - LINQ, 515
 - znaków, 161, 166, 406
- łącznie
 - łańcuchów, 170, 171
 - strumieni, 538
- M**
- materiał, 96, 345
- MDA, Mechanics-Dynamics-
 - Aesthetics, 329
- mechanika
 - gry, 70, 314
 - interfejsów użytkownika, 71
- mechanizm
 - Bake, 581
 - IntelliSense, 21, 24, 398, 676
 - odśmieciania pamięci, 590, 593, 597
 - refleksji, 246
- menu
 - Debugowanie, 23
 - Edycja, 38
- GameObject, 101, 220
- nawigacyjne, 704
- Okno, 11
- szybkich akcji, 22
- Widok, 9, 32
- Widok klas, 322
- metoda, 51, 86, 124
 - Add, 419, 422, 443
 - AddABall, 455
 - Array.Resize, 318
 - Assert.AreEqual, 503, 505
 - Average, 485
 - Awake, 586
 - BallBehaviour.Update, 225
 - ButtonClick, 703
 - Char.ToUpper, 275
 - Clear, 446, 447
 - ClickedOnBall, 456
 - Close, 533, 541
 - Compare, 430, 433
 - CompareTo, 429, 430
 - Concat, 471, 485
 - Console.Error, 292, 634
 - Console.ReadKey, 275
 - Console.ReadLine, 111
 - Console.WriteLine, 111
 - Console.WriteLine, 55, 111, 237, 436, 487
 - Contains, 422
 - Convert.ToByte, 171
 - Convert.ToInt32, 171
 - Convert.ToInt64, 171
 - Convert.ToString, 171
 - Debug.DrawRay, 222, 225, 226
 - Debug.WriteLine, 235–237
 - Dequeue, 446
 - Destroy, 454
 - Dictionary.ContainsKey, 451
 - Dictionary.TryGetValue, 451
 - Directory.CreateDirectory, 542
 - Directory.Delete, 542
 - Directory.GetFiles, 542
 - Dispose, 545, 546, 595, 596, 647
 - double.Parse, 625
 - Encoding.UTF8.GetString, 547, 574, 576
 - Enqueue, 446
 - Enum.TryParse, 607
 - Enumerable.Empty, 521
 - Enumerable.Repeat, 521

metoda

Environment.GetFolderPath, 541
 File.AppendAllText, 542
 File.Create, 542, 569
 File.OpenRead, 542, 574, 576
 File.OpenWrite, 542
 File.ReadAllBytes, 566
 File.WriteAllBytes, 566
 First, 485
 Flush, 548
 GameController.AddABall, 456, 457
 GameObject.
 indGameObjectsWithTag, 466
 GC.Collect, 591, 593, 595, 597
 GC.GetTotalAllocatedBytes, 591
 GC.GetTotalMemory, 591
 GetEnumerator, 439, 524
 GetReviews, 505, 520
 GetType, 246
 GroupBy, 516
 GroupComicsByPrice, 520
 IComparable.CompareTo, 438
 IComparer.Compare, 438
 IEnumerable<int>.Select, 514
 Input.GetAxis, 660
 Input.GetKey, 660
 Input.GetMouseButtonDown, 583, 586
 Input.mousePosition, 585
 Instantiate, 354, 454
 int.TryParse, 111, 585, 606
 InvokeRepeating, 354
 Last, 485
 Length, 212
 List.Sort, 429, 430, 438
 Main, 50, 112, 179
 Max, 485
 MemoryStream.ToArray, 547, 548
 Min, 485
 MoveNext, 439
 MoveToClick, 652
 NavMeshAgent.
 SetDestination, 586, 652
 numbers.Take, 471
 numbers.TakeLast, 471
 Object.ToString, 435
 OneBallBehaviour.Update, 463

OnInitialized, 682
 OnMouseDown, 454, 456
 OnMouseDrag, 659
 OrderBy, 515, 526
 OrderByDescending, 516
 Peek, 412, 446
 Physics.Raycast, 585, 586
 PickSomeCards, 108
 Pop, 447
 Push, 447
 Random.value, 347, 463
 Randomizer.Next, 211, 723
 RandomSuit, 112
 RandomValue, 112
 Read, 531, 574
 ReadAllBytes, 571
 ReadAllLines, 571
 ReadAllText, 571
 ReadBlock, 573
 ReadDouble, 180
 ReadInt, 180
 Remove, 443
 RemoveAt, 419, 422
 ResetBall, 463
 ScreenPointToRay, 586, 652
 Seek, 531
 Serialize, 560
 SetUpGame, 682
 Shuffle, 489
 Skip, 485
 Sort, 428, 438
 Start, 583
 StartGame, 460
 Stream.Read, 574
 StreamReader.ReadBlock, 576
 String.Join, 486
 String.Split, 549
 String.Substring, 573
 Take, 485
 TakeLast, 485
 TextBlock_MouseDown, 36, 37
 Timer_Tick, 41
 ToArray, 425
 ToList, 441
 ToString, 212, 407, 435–438
 transform.Rotate, 217, 224, 226
 transform.RotateAround, 226
 transform.Translate, 463, 466
 TryParse, 607
 Type.GetFields, 246
 Update, 226

UpdateValue, 709
 Where, 515, 526
 Write, 531–533, 551, 569
 WriteAllBytes, 571
 WriteAllLines, 571
 WriteAllText, 567, 571
 WriteLine, 533, 534, 551
 metody, 51, 86, 124
 abstrakcyjne, 337, 338
 klasy
 Directory, 551
 File, 551
 GC, 591
 Stream, 531
 kolejność wywoływania, 236
 LINQ, 473–475, 526, 618
 łańcuchy LINQ, 471, 476, 515
 przeciążanie, 409, 536
 przesłanie, 289, 292
 rozszerzające, 617–619
 sygnatura, 263
 tworzenie, 107
 ukrywanie, 302, 303
 wirtualne, 303, 396
 wyodrębnianie, 499
 zwracanie wielu wartości, 606
 model
 klas, 279, 289, 317
 klas na kartce, 342
 MDA, 329
 modulo, 185
 modyfikator
 internal, 507
 out, 606
 ref, 607
 modyfikatory dostępu, 240

N

narzędzia do refaktoryzacji, 495
 narzędzie
 developer command prompt, 154
 Move, 94
 Move Gizmo, 102
 przenoszenia, 102
 Rotate, 99
 Scene Gizmo, 100, 102
 sceny, 100, 102
 skalowania, 102
 Transform, 94
 nawias
 klamrowy, 25, 54, 363

kwadratowy, 106, 200
 ostry, 413, 420
 nawigowanie po scenie, 651
 nazwy klas i metod, 140

O

obiekt, 126, 133, 613
 typu
 FileStream, 531–533, 574
 GZipStream, 531
 List, 425
 List<T>, 413
 MemoryStream, 531, 548
 NetworkStream, 531
 Stream, 530
 StreamWriter, 533, 548
 string, 166
 Text, 459
 obiektu
 błędne użycie, 238
 finalizator, 592
 gry, GameObject, 93, 101, 102
 Button, 466
 Canvas, 458
 Cylinder, 580
 Directional Light, 101
 dodawanie tekstury, 97
 Floor, 582
 GameController, 585
 Head, 580
 komponenty, 93
 Main Camera, 101, 579, 586
 Moving Obstacle, 658, 659
 obliczanie pozycji, 465
 obliczanie szybkości, 463, 465
 obracanie, 99, 216
 Plane, 579, 586
 Player, 580
 prefab, 343, 348, 354
 przesuwanie, 94
 tworzenie instancji, 343
 wyświetlanie
 komponentów, 95
 inicjowanie, 148
 jako typy referencyjne, 602
 kolejność usuwania, 595
 komparatora, 431, 434
 komunikacja, 198
 kopiowanie przez referencję, 604
 metody, 127

- podstawowe Unity, 92
- przekształcanie, 384
- stan, 554
- strumieni, 548
- tworzenie, 126–128, 335, 336, 590
- usuwanie, 590–593
- wyjatków, 629, 638
- obsługa
 - kontrolerek, 77, 84
 - wyjatków, 623, 634
 - zdarzeń, 33, 38, 48, 79, 689–694, 705
- odczyt, *Patr*z wczytywanie
- odświeżanie pamięci, 188, 189, 193, 590–593, 605
- okna
 - wielkość, 14
 - zmienianie wielkości, 15
 - zmienianie nagłówka, 15
- okno
 - Anchor Presets, 459
 - Automatyczne, 78
 - Błędy, 697, 705
 - Color, 578
 - Dane wyjściowe, 235, 236
 - Eksploreator rozwiązań, 9
 - Eksploreator testów, 500, 503
 - External Script Editor, 90
 - External Tools, 216
 - Hierarchy, 102, 216, 353, 458, 580
 - Inspector, 95, 99, 352, 579, 466
 - IntelliSense, 678, 682
 - Interactive, 154, 161, 211
 - Klonuj repozytorium, 688
 - Konsola debugowania, 5
 - Lista błędów, 9, 10, 48
 - Lokalne, 44, 61, 628
 - Navigation, 581, 582, 654
 - NavMesh Display, 582
 - Podgląd zmian, 22
 - Podgląd znaków, 565
 - Preferences, 90
 - Project, 102, 215
 - Projektant, 9
 - Przybornik, 9, 11
 - Rozwiązanie, 668
 - Scene, 92
 - Terminal, 669
 - Tworzenie repozytorium
 - Git, 31
 - Właściwości, 10, 15, 29
 - wyboru, 706, 713
 - Wyrażenia kontrolne, 61
 - opakowanie wartości, 612, 614, 616
 - opcja
 - 3D Object/Cylinder, 220
 - 3D Object/Sphere, 346
 - Browse..., 90
 - Create/Folder, 344
 - Create/Material, 345
 - Dane wyjściowe, 235
 - Dodaj/Klasa..., 107
 - Edytuj punkt przzerwania..., 218
 - Import New Asset..., 97
 - Kompilowanie/Kompiluj rozwiązanie,, 38
 - Kontrola wersji/Opublikuj w kontroli wersji..., 688
 - Navigation Area, 654
 - Navigation Static, 582
 - Navigation/NavMesh Agent, 583
 - OnInitialized, 682
 - Physics, 353
 - Plik/Nowe rozwiązanie, 672
 - Preferences, 90
 - Przejdź do definicji, 421
 - Przejdź do deklaracji, 421
 - Przekrocz nad, 60
 - Przełącz punkt przzerwania, 60
 - Reset, 95
 - Resetuj, 17
 - Resetuj układ, 11
 - Rozpocznij debugowanie, 23
 - Test/Uruchom wszystkie testy, 503
 - Testy, 502
 - Uruchamianie/Uruchom testy, 503
 - Ustaw następną instrukcję, 626
 - Usuń wszystkie punkty przzerwania, 45
 - Utwórz nowy projekt, 4, 73
 - Walkable, 582
 - Wide, 91
 - Widok/Inne okna, 669
 - Widok/Testy, 500
 - wstępnego obliczania, 654
 - Wypchnij, 47
 - Zaimplementuj interfejs, 510, 526
 - Zatrzymaj debugowanie, 23, 67
 - Zatwierdź lub umieść w przechowalni, 47
 - Zmień nazwę, 489
 - Znajdź i zamień/Szybkie zamienianie, 38
 - operator, 59
 - ?, warunkowy, trójargumentowy, 513, 526
 - ?:, 513
 - ??, 611
 - ??=, 611
 - + =, 182
 - =, 183
 - = >, lambda, 477, 508, 512, 517, 526
 - porównania, 62
 - operatory
 - dwuargumentowe, 183
 - matematyczne, 55
 - logiczne, 62
 - relacyjne, 62
 - równości, 62
 - złożone przypisania, 183
 - ostrzeżenie, 610
 - P**
 - panel
 - Projektanta, 15
 - Testy, 500
 - Wyniki testu, 503
 - Dynamiczne drzewo wizualne, 26
 - parametr, 105, 172, 173, 606
 - typu Func, 514
 - out, 606
 - parametry opcjonalne, 608
 - pętla, 55, 69
 - aktualizacji, 354
 - do/while, 64
 - for, 64, 65, 705, 712
 - foreach, 44, 422, 436, 475, 687, 696, 705
 - while, 64, 164
 - piksel, 19
 - platforma, 653, 654
 - .NET, 2
 - .NET Core, 2
 - Bootstrap, 719
 - testów jednostkowych, 526
 - plik
 - devenv.exe, 90
 - index.html, 704
 - Index.razor, 673, 682, 709, 717, 721, 722
 - MainWindow.xaml, 8
 - MainWindow.xaml.cs, 8, 21, 124
 - MyFirstConsoleApp.csproj, 51
 - NavMenu.razor, 704
 - Program.cs, 4, 50, 667
 - SampleScene.unity, 92
 - pliki
 - .dll, 54
 - .razor, 676
 - .sln, 51
 - dodawanie tekstu, 542
 - odczyt danych, 532, 537, 542
 - odczyt danych binarnych, 570
 - sprawdzanie, czy plik istnieje, 542
 - zapis danych, 532, 533, 536, 542
 - zapis danych binarnych, 569
 - zapis tekstu, 533
 - zwalnianie, 533
 - plótno, Canvas, 458, 466
 - Podgląd zmian, 22
 - podklasa, 283–285, 288, 289, 294
 - podręcznik, 139
 - do Unity, 658
 - podział obowiązków, 310, 342
 - pole, 133
 - kombi, 71, 72, 85
 - listy, 71, 80
 - na dane tekstowe, 710, 711
 - tekstowe, 71, 86, 706
 - XRotation, 221
 - polecenie HexDump, 575
 - polimorfizm, 403, 404
 - problem
 - rombu, 342
 - z liczbą 0.3, 184, 185
 - procedura obsługi zdarzeń, 34, 48, 79, 84, 705, 709, 711
 - programowanie
 - obiektywne, 404
 - abstrakcja, 404
 - dziedziczenie, 404
 - hermetyzacja, 404
 - polimorfizm, 404
 - sterowane testami, 527

Skorowidz

- projekt
 - gry, 6
 - konfigurowanie, 4, 8
 - system nawigowania, 578
 - tworzenie, 4, 8
 - zapisanie, 102
- promień, 223
- prototyp, 115
 - gry, 130
 - papierowy, 116
- pro wizorka, 393
- prywatne pola i metody, 242
- przeciążanie metod, 409, 438, 536
- prze glądarka
 - internetowa, 674
 - danych szesnastkowych, 572–575, 624
- przekazywanie
 - przez referencję, 607
 - przez wartość, 607
- przekształcanie
 - obiektu, 384
 - referencji, 380
- przesłanianie metod, 289, 292
 - ToString, 435, 438
- przetawianie referencji, 195, 196
- przestrzeń nazw, 51–54, 86, 164, 715
 - System.ComponentModel, 400
 - UnityEngine, 347
- przesuwanie
 - kamery, 100
 - obiektów, 94
 - przeszkody, 659
- przetwarzanie skrótów, 635
- Przybornik, 10, 11
- przycisk, 71, 712
 - opcji, 706
- przyrostek
 - F, 173
 - M, 173
- punkt
 - przerwania, 43, 45, 60, 182, 218, 705
 - wejścia, 54
- pusty łańcuch znaków, 161
- R**
- ray casting, 584, 586, 652
- Razor, 687
- refaktoryzacja, 142, 154, 340, 342, 495, 510, 511
- refaktoryzowanie klasy
 - ManualSportSequence, 524
- referencja, 155, 186, 187, 200, 205, 212, 288, 590
 - null, 609
 - statyczna, 410
- referencje
 - do interfejsu, 366
 - do metod ukrytych, 303
 - do obiektu, 188, 366, 369, 386, 392
 - do samego siebie, 199
 - do typów interfejsowych, 392
 - przekształcanie, 380
 - przypisywanie, 600
 - typów interfejsowych, 369
 - typu IEnumerable<T>, 440
 - typu interfejsowego, 392
- refleksja, 246
- rekurencja, 605
- repozytorium GitHub, 48, 98
- resetowanie
 - gry, 698
 - układu Wide, 223
- reszta z dzielenia, 185
- rotacja, 216, 224
 - kąt, 221
 - szybkość, 221
- rozszerzanie
 - interfejsu, 389, 390
 - klas, 286, 289, 295
 - typu podstawowego, 619
 - GitHub for Unity, 98, 102
- rzutowanie, 168, 169, 173, 178, 185, 357, 375, 408
 - w dół, 382–386, 393, 403
 - w górę, 382–387, 393
- S**
- scena, 92, 652
 - dodawanie obiektu, 653
- sekcja
 - @code, 721
 - Internet i konsola, 672
 - Tekst, 123
 - Typowe kontrolki WPF, 18
 - Układ, 15, 80, 123
 - Wspólne, 81, 123
- sekwencja, 485, 523–525
 - ucieczki, 547, 567
- serializacja, 552–560, 595
- serwis GitHub, 31, 452, 527, 661, 688, 724
- setter, 254, 257, 266
 - prywatny, 257
- siatka, 16, 18, 121
 - nawigacyjna, 581, 582, 586, 652, 654
 - dodawanie obiektów, 655
 - powstawanie luk, 657
 - problem z wysokością, 657
 - wstępne obliczanie, 655, 660
- silnik
 - fizyki, 353, 354
 - gry, 88
- składnia select new, 499
- składowe
 - abstrakcyjne, 334
 - klasy, 154
 - prywatne, 239
 - statyczne, 395
 - wirtualne, 337
- skrót klawiaturowy
 - Alt+ Enter, 58
 - Alt+Enter, 178, 391
 - Alt+Tab, 61
 - Command+Tab, 697
 - Ctrl+., 58, 178
 - Ctrl+Alt+F9, 30
 - Ctrl+C, 61
 - Ctrl+D, 43, 154
 - Ctrl+E, 31, 61
 - Ctrl+G, 53
 - Ctrl+L, 43
 - Ctrl+O, 31, 47
 - Ctrl+S, 95
 - Ctrl+Shift+A, 120
 - Ctrl+Shift+F9, 45
 - Ctrl+W, 235
 - Option+Return, 58
 - Option+Shift, 459
 - Shift+Alt+A, 120
 - Shift+F5, 67, 219
 - Shift+Tab, 680
 - Windows+kropka, 25
- skrypt
 - GameController, 349–351
 - OneBallBehaviour, 351
- skrypty C#, 214
- słownik, Dictionary, 442
 - deklarowanie, 442
 - dodawanie elementu, 443
 - klucz i wartość, 443
 - nieistniejący klucz, 451
 - po bieranie listy kluczy, 443
- usuwanie elementu, 443
- wyszukiwanie wartości, 443
- zliczanie par, 443
- słowo kluczowe, 163
 - abstract, 336, 339, 342
 - as, 381, 403, 604
 - base, 306, 390
 - class, 164
 - const, 517
 - default, 275
 - descending, 478
 - else, 164
 - enum, 407
 - event, 400
 - for, 164
 - get, 271
 - if, 164
 - int, 719
 - interface, 358
 - internal, 507, 526
 - is, 375, 377–381, 385, 393, 403
 - join, 491, 493, 496
 - namespace, 40, 50, 164
 - new, 126, 128, 154, 164, 212, 302, 304, 342, 492
 - null, 203, 212
 - object, 161
 - out, 606
 - override, 292, 296, 299, 300, 304, 305, 342
 - partial, 52
 - private, 239, 241, 243, 271, 304
 - protected, 297, 304, 342, 392
 - public, 52, 241, 304
 - readonly, 391
 - ref, 607
 - return, 105
 - set, 271
 - static, 133, 134, 154, 211
 - struct, 601
 - switch, 275, 517
 - this, 198, 212, 271, 619
 - using, 164
 - value, 254
 - var, 480–485, 492, 494
 - virtual, 299, 300, 304, 305, 342
 - void, 719
 - while, 164
- sortowanie, 428, 433, 434
 - obiektów, 431
- sprężenie zwrotne, 328
- stała, 228, 322, 323, 326

- stan obiektu, 554
standardowe wyjście błędów,
 stderr, 634
statyczna referencja, 410
sterowanie grą, 349
sterta, 136, 448, 593, 603, 604, 614
stos, 445, 447, 603–605, 614
struktura, 599, 601, 613, 614
 jako typ bezpośredni, 602
 kopiowanie przez wartość, 604
strumienie
 łączenie w łańcuch, 538
 odczyt danych, 531
 zapis danych, 531
 zmiana pozycji, 531
strumień, 530
 błędów, 237
 FileStream, 532
 MemoryStream, 547
 StreamReader, 550
 StreamWriter, 550
 wyjścia, 237
suwak, 72, 83, 706, 708
sygnatura
 metody, 263
 właściwości, 263
system
 czasu rzeczywistego, 330
 kontroli wersji Git, 30, 47, 688
 nawigowania i znajdowania
 drogi, 577, 581, 586
szybka akcja, 23, 495, 499, 524, 526
- Ś**
ścieżka do pliku, 534
śląd stosu, 504
śledzenie
 przepływu sterowania, 635
 stanu instancji, 133
środowisko
 3D, 92
 CLR, 189, 193, 205, 212, 590
- T**
tablica, 200, 212, 318, 411, 412, 416
 args, 575, 576
 bajtów, 541, 568
 łańcuchów znaków, 106
 obiektów, 204
 znaków, 565
tablice
 dodawanie elementu, 411
 usuwanie elementu, 412
- technologia
 Blazor, 664
 LINQ, 467
tekstura, 97
test jednostkowy, 500, 503, 507, 526
 metody GetReviews, 505
 uwzględniający przypadki
 brzegowe, 506
testowanie, 253
 gier, 562
 indywidualne, 501
 ustrukturyzowane, 501
 wersja beta, 501
tryb
 debugowania, 26
 gry, 455, 456
 izometryczny, 660
 perspektywny, 660
 WYSIWYG, 53
tworzenie
 automatycznie
 implementowanej
 właściwości, 256
 gry, 7, 88, 671
 katalogu, 542
 klasy, 107
 listy, 413, 678, 680, 685
 materiału, 345, 653
 metody, 107
 obiektu, 126, 127, 335, 336
 obiektu typu List, 425
 okna wyboru, 713
 projektu, 4, 666
 Unity, 90, 578
 WPF, 73, 120
 prototypów, 115
 przycisków, 712
 referencji, 186, 366
 repozytorium Git, 30
 sekwencji, 522, 525
 strony z suwakiem, 708
 układu strony, 719
 wielu klas, 145
 własnych sekwencji, 523
 wyrażeń lambda, 508
 wyrażeń switch, 517
typ, 57
 bool, 158, 166
 byte, 159, 165, 168
 char, 166
 decimal, 160, 166, 173, 184
 double, 151, 158, 160, 166
 float, 158, 160, 166
 Guy, 151
 IEnumerable<T>, 521
 int, 105, 158, 165
 long, 159, 165
 Nullable<T>, 612
 Random, 151
 sbyte, 159
 short, 159, 165
 string, 59, 158, 166
 uint, 159
 ulong, 159
 ushort, 159
 void, 266
 wyliczeniowy, 408
typy
 anonimowe, 492, 494, 496
 bezpośrednie, 173, 601, 607
 bezpośrednie dopuszczające
 null, 612
 generyczne, 413
 obiektowe, 600
 parametrów, 172
 referencyjne, 601, 610
 referencyjne niedopuszczające
 null, 610
 wbudowane, 158
 zmiennej, 158
 zmiennoprzecinkowe, 173, 184
 zwracanych wartości, 719
- U**
układ
 okna, 209
 okna aplikacji, 121, 122
 strony, 677, 716, 719, 721
 Wide, 91
ukrywanie metod, 302, 303
Unicode, 563–566, 571, 576
unikanie wyjątków NRE, 610
Unity, 87, 213, 225, 343, 344,
 453, 577, 651
 Collaborate, 102
 Hub, 89
uruchamianie
 aplikacji sieciowej, 674
 programu, 26
usuwanie
 błędu, 696
 obiektu, 592
utrata referencji, 197
używanie interfejsów, 360, 392
- V**
Visual Studio, 2, 10, 29
Visual Studio 2019 for Mac, 666
Visual Studio Code, 2
Visual Studio Community, 2
Visual Studio for Mac, 2, 663
- W**
wartości
 domyślne, 608
 kopiowanie, 600
wartość
 null, 203, 610, 611
 Time.deltaTime, 217, 219,
 226
wcięcia wierszy, 680
wczytywanie
 bajtów ze strumienia, 574
 danych binarnych z pliku, 570
 danych z pliku, 531, 537
wektory trójwymiarowe, 222
wiązanie danych, 399–402, 717
widok
 dwuwymiarowy, 458
 sceny, 102
wiele referencji, 190, 197
wielkość czcionki, 122
wielodziedziczenie, 341
wiersz poleceń
 uruchamianie przeglądarki
 danych, 575
wiersze i kolumny, 16–19
właściwości, 271
 abstrakcyjne, 338
 automatycznie
 implementowane, 256,
 271, 373
 tworzone, 266
 interfejsu, 374
 klas, 254
 sygnatury, 263
 tylko do odczytu, 257, 258,
 266, 271, 323, 614
 tylko do zapisu, 266
 w interfejsie, 373
właściwość
 AutoToolTipPlacement, 83
 Balls, 255
 Checked, 84
 ColumnSpan, 41, 83
 Content, 80, 123
 Count, 422, 443
 Current, 439, 522

właściwość

gameObject, 462
 Grid.Column, 20
 Grid.Row, 20
 Height, 17
 IsEditable, 81
 IsSnapToTickEnabled, 122
 Length, 201, 609
 List.Count, 419
 Maximum, 83
 Name, 409, 438
 Row, 123
 RowSpan, 123
 StatusReport, 402
 Text, 18, 319
 TextBlock_MouseDown, 34
 TextWrapping, 18
 Title, 74, 123
 Width, 15
 WPF, Windows Presentation
 Foundation, 6, 29
 wyrażenia lambda, 508
 wyjątek, 23, 42, 631
 ArgumentOutOfRange, 45
 FileNotFoundException, 638
 IndexOutOfRangeException-
 Exception, 628
 InvalidOperationException-
 Exception, 422
 KeyNotFoundException, 451
 NotImplementedException,
 642
 NullReferenceException, 609,
 627
 System.DivideByZero-
 Exception, 625, 627
 System.FormatException,
 625, 626

System.O.FileNotFound-
 Exception, 624
 System.InvalidCast-
 Exception, 625
 System.NullReference-
 Exception, 625
 System.OverflowException,
 625, 626
 System.UnauthorizedAccess-
 Exception, 632
 UnauthorizedAccess-
 Exception, 634, 635
 wyjątki, 631
 bloki try-catch, 634
 filtry, 646, 650
 generowanie, 626
 nieobsłużone, 638, 641
 niestandardowe, 642
 odpowiednie do sytuacji, 642
 ponowne zgłaszanie, 641
 rozwiązywanie problemu, 630
 ryzykowne metody, 633
 tymczasowe rozwiązania, 649
 typu System.Exception, 637
 ukrywanie, 648
 w finalizatorze, 597
 węzeł \$exception, 628
 wyliczenie, 405–410, 425, 438,
 472, 522, 526
 wyodrębnianie metod, 499
 wyrażenia lambda, 509–517
 refaktoryzacja składowych, 511
 WYSIWYG, 53
 wyświetlanie informacji
 o obiekcie, 436
 wywołanie konstruktora klasy
 bazowej, 307

X

XAML, eXtensible Application
 Markup Language, 3, 11–13, 32

Z

zachowania emergentne, 342
 zakładka
 Scene, 91
 Zabezpieczenia, 632
 zależność, 502
 zaokrąglenie w dół, 178, 185
 zapis
 danych, 518, 531
 binarnych w pliku, 569
 w pamięci, 547
 w pliku, 532, 535
 obiektów w plikach, 552
 szesnastkowy, 572
 tekstu w pliku, 533
 zarządzanie zasobami, 327
 zasoby, assets, 215
 zastępowanie metody
 właściwością, 254
 zdarzenia myszy, 33
 zdarzenie, 690
 ButtonClick, 696
 Change, 709
 Click, 400, 401, 718
 MouseDown, 38, 41
 PreviewTextInput, 79, 86
 PropertyChanged, 400, 402
 SelectionChanged, 85
 TextChanged, 79
 Tick, 400, 703
 zegar, 39, 46, 331, 701–705
 zintegrowane środowisko
 programistyczne, IDE, 3

złączenia, 491
 zmienne, 55, 56, 86, 165
 logiczne, 59
 referencyjne, 186, 201
 tablicowe, 212
 this, 205
 typu obiektowego, 186
 typu string, 59
 znacznik, 11, 466
 <div>, 681
 <Grid>, 82, 401
 <ListBoxItem>, 82
 <style>, 681
 <TextBox>, 401
 ColumnDefinition, 16
 HTML, 680
 input, 708
 kolejności bajtów, 571
 RowDefinition, 16
 StackPanel, 121
 TextBlock, 18
 XAML TextBlock, 29
 znak
 #, 610
 \$, 250, 396, 397
 ?, 610, 612
 @, 163, 396, 397, 547, 677,
 687
 dwukropka, 290, 358
 lewego ukośnika, 541
 myślnika, 83
 równości, 600, 601
 średnika, 69
 ukośnika, 69
 znaki
 końca wiersza, 551
 Unicode, 564, 571
 zrzut szesnastkowy, 632

PROGRAM PARTNERSKI

— GRUPY HELION —

1. ZAREJESTRUJ SIĘ
2. PREZENTUJ KSIĄŻKI
3. ZBIERAJ PROWIZJĘ

Zmień swoją stronę WWW w działający bankomat!

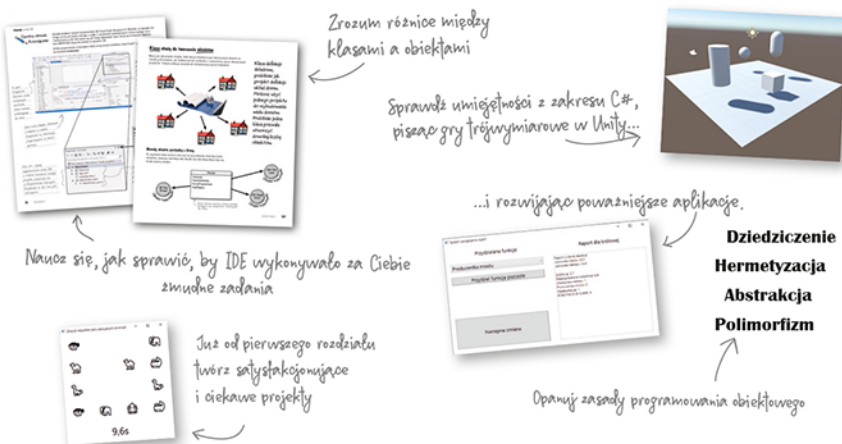
Dowiedz się więcej i dołącz już dzisiaj!

<http://program-partnerski.helion.pl>

GRUPA
Helion

C#: rusz głową, programuj i ciesz się kodem!

C# jest dziś uważany za jeden z najważniejszych języków programowania. Nowoczesny, wszechstronny, dojrzały i sukcesywnie rozwijany, zapewnia efektywne tworzenie kodu wysokiej jakości. Profesjonalni programiści, którzy pisali już kod w C++ lub Javie, bardzo często wybierają właśnie C#. Nic nie stoi na przeszkodzie, aby był pierwszym językiem programowania przyszłego programisty, który przy okazji nauki chce rozwijać pasję i świetnie się bawić!

Ta książka, podobnie jak inne pozycje z serii *Rusz głową!*, została przygotowana zgodnie z najnowszymi odkryciami nauk poznawczych, teorii uczenia się i neurofizjologii. Oznacza to tyle, że dzięki niej zaangażujesz swój mózg, wykorzystasz wiele zmysłów i niepostrzeżenie przyswoisz język C# 8.0 i umiejętność pracy w Visual Studio 2019. Naukę programowania rozpoczniesz od napisania działającej gry. Później dowiesz się, jak używać klas, czym jest programowanie obiektowe, jak tworzyć gry trójwymiarowe w Unity i jak korzystać z technologii LINQ. Będziesz się tego uczyć, rozwiązując łamigłówki, wykonując praktyczne ćwiczenia i pisząc aplikacje. Ani się obejrzyjsz, a staniesz się znakomitym, gotowym na dalsze wyzwania programistą C#!

Wielkie dzięki! Wasze książki pomogły mi w rozpoczęciu kariery

– **Ryan White**
programista gier

Andrew i Jennifer napisali zwięzłe, rzetelne, a przede wszystkim ciekawe wprowadzenie do programowania w C#

– **Jon Galloway**
starszy menedżer programu w zespole .NET Community, Microsoft

Jeśli chcesz dokładnie poznać C# i mieć z tego przyjemność, to trzymasz w ręku właściwą książkę

– **Andy Parker**
początkujący programista C#

Andrew Stelman pisał oprogramowanie dla finansistów, był wiceprezesem banku i zarządzał zespołami programistów.

Jennifer Greene zajmowała się jakością oprogramowania i prowadziła ciekawe projekty. Oboje są inżynierami, konsultantami i autorami książek. Współpracują od lat: piszą o programowaniu, doradzają firmom i występują na konferencjach dla inżynierów, architektów i menedżerów.

Helion

KOD KORZYŚCI
Sięgnij po więcej! ▶

helion.pl

HELION SA
ul. Kościuszki 1c
44-100 Gliwice
tel.: 32 230 98 63
helion@helion.pl

ISBN 978-83-8322-749-8

Cena: 169,00 zł